

Dziennik Urzędowy L 348

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
24 grudnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1340/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie handlu niektórymi produktami stalowymi pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Kazachstanu 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1341/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych projektów generujących dochody 19
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 20
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1343/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 34
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1344/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie publikacji na 2009 r. nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ustanowionej rozporządzeniem (EWG) nr 3846/87 36
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce 76
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1346/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2006 ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi 79

Cena: 26 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1347/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.....	81
--	----

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	84
★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich	98

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1348/2008/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyanianu, cykloheksanu i azotanu amonu ⁽¹⁾	108
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1349/2008/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję nr 1719/2006/WE ustanawiającą program „Młodzież w działaniu” na lata 2007–2013 ⁽¹⁾	113
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1350/2008/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. dotycząca Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji (2009) ⁽¹⁾	115
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1351/2008/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego wspólnotowego programu ochrony dzieci korzystających z Internetu oraz innych technologii komunikacyjnych ⁽¹⁾	118
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1352/2008/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję nr 1855/2006/WE ustanawiającą Program Kultura (2007–2013) ⁽¹⁾	128

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

★ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej	130
--	-----

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1340/2008

z dnia 8 grudnia 2008 r.

w sprawie handlu niektórymi produktami stalowymi pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Kazachstanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 17 ust. 1 Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Kazachstanu⁽¹⁾ stanowi, że handel niektórymi wyrobami stalowymi ma podlegać szczególnej umowie dotyczącej uzgodnień ilościowych.

(2) Dwustronna Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Kazachstanu w sprawie handlu niektórymi wyrobami stalowymi⁽²⁾, zawarta w dniu 19 lipca 2005 r., wygasła w dniu 31 grudnia 2006 r. W latach 2007 i 2008 autonomiczne środki ustanowione odpowiednio rozporządzeniem Rady (WE) nr 1870/2006⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1531/2007⁽⁴⁾ regulowały handel niektórymi produktami stalowymi między Wspólnotą Europejską a Kazachstanem.

(3) W oczekiwaniu na podpisanie i wejście w życie nowej umowy lub przystąpienie Kazachstanu do Światowej Organizacji Handlu (WTO) należy określić limity ilościowe na rok 2009.

(4) Biorąc pod uwagę, że warunki, które stanowiły podstawę do określenia limitów ilościowych na lata 2007 i 2008, nie uległy w dużej mierze zmianie, właściwe jest ustanowienie limitów ilościowych na rok 2009 na tym samym poziomie, co w latach 2007 i 2008.

(5) Konieczne jest przyjęcie środków zarządzania tym systemem we Wspólnocie, które ułatwią wprowadzenie w życie nowej umowy, zawierając jak najwięcej postanowień podobnych do postanowień nowej umowy.

(6) Należy zapewnić, aby pochodzenie omawianych wyrobów było sprawdzane i w tym celu ustala się odpowiednie metody współpracy administracyjnej.

(7) Wyroby umieszczane w wolnym obszarze celnym lub przywożone na mocy uregulowań dotyczących składów celnych, przywozu czasowego lub uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) nie powinny być zaliczane na poczet limitów ustalonych dla omawianych wyrobów.

(8) Skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia wymaga wprowadzenia wymogu posiadania wspólnotowego pozwolenia na przywóz w celu dopuszczenia omawianych wyrobów do swobodnego obrotu we Wspólnocie.

(9) W celu zapewnienia nieprzekraczania ustalonych limitów ilościowych, konieczne jest stworzenie procedury zarządzania, w ramach której właściwe organy państw członkowskich nie wydają pozwoleń na przywóz przed uzyskaniem potwierdzenia ze strony Komisji, że odpowiednie ilości pozostają dostępne w ramach przedmiotowych limitów ilościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu do Wspólnoty wyrobów stalowych wymienionych w załączniku I i pochodzących z Republiki Kazachstanu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.1999, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 232 z 8.9.2005, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 2.

2. Wyroby stalowe klasyfikuje się według grup wyrobów zgodnie z załącznikiem I.

3. Klasyfikacja wyrobów wymienionych w załączniku I jest oparta na Nomenklaturze Scalonej (CN) ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.

4. Pochodzenie wyrobów, o których mowa w ust. 1, określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

Artykuł 2

1. Przywóz do Wspólnoty wyrobów stalowych wymienionych w załączniku I, pochodzących z Republiki Kazachstanu, podlega limitom ilościowym określonym w załączniku V. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie wyrobów określonych w załączniku I, pochodzących z Republiki Kazachstanu, podlega obowiązkowi przedstawienia świadectwa pochodzenia, określonego w załączniku II, oraz pozwolenia na przywóz wydanego przez organy państwa członkowskiego zgodnie z art. 4.

2. W celu zapewnienia, aby ilości wyrobów, na które wydaje się pozwolenia na przywóz, w żadnym momencie nie przekraczały łącznych limitów ilościowych dla danej grupy wyrobów, właściwe organy wymienione w załączniku IV wydają pozwolenia na przywóz wyłącznie po uprzednim potwierdzeniu ze strony Komisji, że dostępne są ilości w ramach limitów ilościowych obowiązujących dla danej grupy wyrobów stalowych i w odniesieniu do danego kraju dostawcy, których dotyczą wnioski złożone do tych organów przez importera lub importerów.

3. Przywóz, na który wydano pozwolenie, zostaje zaliczony na poczet odpowiednich limitów ilościowych określonych w załączniku V. Uznaje się, że wysyłka wyrobów ma miejsce w dniu, w którym są one załadowane na środki transportu służące wywozowi.

Artykuł 3

1. Limity ilościowe, o których mowa w załączniku V, nie mają zastosowania do wyrobów umieszczonych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym lub też przywożonych na mocy uzgodnień dotyczących składów celnych, przywozu czasowego bądź w celu uszlachetniania czynnego (system zawiesznień).

2. W przypadku gdy wyroby, o których mowa w ust. 1, są następnie dopuszczane do swobodnego obrotu w stanie niezmienionym albo po obróbce lub przetworzeniu, stosuje się przepisy art. 2 ust. 2, a wyroby dopuszczane w taki sposób do obrotu są zaliczane na poczet limitów ilościowych określonych w załączniku V.

Artykuł 4

1. Do celów stosowania art. 2 ust. 2 przed wydaniem pozwolenia na przywóz właściwe organy wymienione w załączniku IV powiadamiają Komisję o ilościach,

w odniesieniu do których złożono do nich wnioski o pozwolenia na przywóz poparte oryginałami pozwoleń na wywóz. W odpowiedzi Komisja przekazuje powiadomienie o tym, czy ilości, których dotyczą wnioski, są dostępne, w porządku chronologicznym powiadomień otrzymanych od państw członkowskich (na zasadzie kolejności zgłoszeń).

2. Wnioski dołączane do powiadomień dla Komisji są ważne wówczas, gdy każdorazowo w wyraźny sposób określają kraj wywozu, kod danego wyrobu, ilości objęte przywozem, numer pozwolenia na wywóz, rok kontyngentowy oraz państwo członkowskie, w którym planowane jest dopuszczenie wyrobów do swobodnego obrotu.

3. O ile jest to możliwe, Komisja potwierdza odpowiednim organom całkowitą ilość wskazaną przez nie we wnioskach zgłoszonych dla poszczególnych grup wyrobów.

4. Właściwe organy powiadamiają Komisję niezwłocznie po uzyskaniu informacji o każdej ilości niewykorzystanej w okresie ważności pozwolenia na przywóz. Takie niewykorzystane ilości są automatycznie przenoszone na poczet pozostałych ilości w ramach łącznego wspólnotowego limitu ilościowego dla każdej grupy wyrobów.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1–4, są dokonywane w formie elektronicznej w ramach zintegrowanej sieci utworzonej w tym celu, z wyjątkiem sytuacji, w których z ważnych przyczyn technicznych konieczne jest czasowe użycie innych środków łączności.

6. Pozwolenia na przywóz lub dokumenty równoważne są wydawane zgodnie z art. 12–16.

7. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o wszelkich przypadkach unieważnienia uprzednio wydanych pozwoleń na przywóz lub dokumentów równoważnych w następstwie cofnięcia bądź unieważnienia przez właściwe organy Republiki Kazachstanu odpowiadających tym dokumentom pozwoleń na wywóz. Jeżeli jednak Komisja lub właściwe organy państwa członkowskiego zostały poinformowane przez właściwe organy Republiki Kazachstanu o wycofaniu lub unieważnieniu pozwolenia na wywóz już po dokonaniu przywozu do Wspólnoty wyrobów objętych danym pozwoleniem, odpowiednie ilości zostają zaliczone na poczet limitów ilościowych określonych w załączniku V.

Artykuł 5

1. Jeżeli Komisja ma powody, by przypuszczać, że wyroby wymienione w załączniku I, pochodzące z Republiki Kazachstanu, zostały poddane przeładunkowi, ich trasa została zmieniona lub zostały one w inny sposób przywiezione do Wspólnoty z ominięciem limitów ilościowych, o których mowa w art. 2, i że istnieje konieczność poczynienia niezbędnych korekt, wówczas Komisja występuje o rozpoczęcie konsultacji w celu uzgodnienia niezbędnej korekty odpowiednich limitów ilościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

2. W oczekiwaniu na wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 1, Komisja może przedłożyć Republice Kazachstanu wniosek o powzięcie niezbędnych kroków w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia korekt limitów ilościowych uzgodnionych w wyniku takich konsultacji.

3. Jeśli Wspólnocie i Republice Kazachstanu nie uda się osiągnąć zadowalającego rozwiązania i jeśli Komisja uzna, że istnieją niezbite dowody na obchodzenie ustaleń ilościowych, z obowiązujących limitów potrąca się odpowiednie ilości wyrobów pochodzących z Republiki Kazachstanu.

Artykuł 6

1. W odniesieniu do wszystkich dostaw wyrobów stalowych objętych limitami ilościowymi ustanowionymi w załączniku V wymagane jest pozwolenie na wywóz, wydawane przez właściwe organy Republiki Kazachstanu, do wysokości określonej w limitach.

2. W celu uzyskania pozwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 12, importer przedstawia oryginał pozwolenia na wywóz.

Artykuł 7

1. Pozwolenie na wywóz jest zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku II i zawiera między innymi zaświadczenie, że ilość towarów objętych wywozem została zaliczona na poczet limitów ilościowych ustalonych dla danej grupy wyrobów.

2. Każde pozwolenie na wywóz obejmuje jedynie jedną grupę wyrobów wymienionych w załączniku I.

Artykuł 8

Wywóz zostaje zaliczony na poczet odpowiednich limitów ilościowych określonych w załączniku V i wysłanych w rozumieniu art. 2 ust. 3.

Artykuł 9

1. Pozwolenie na wywóz, o którym mowa w art. 6, może zawierać dodatkowe kopie należycie oznaczone jako takie. Pozwolenie na wywóz oraz jego kopie, jak również świadectwo pochodzenia i jego kopie sporządza się w języku angielskim.

2. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wypełniane odręcznie, wpisy muszą być dokonane atramentem i drukowanymi literami.

3. Pozwolenia na wywóz lub dokumenty równoważne mają wymiary 210 × 297 mm. Sporządza się je na białym papierze

wymiarowym, niezawierającym ścieru mechanicznego, o gramaturze nie mniejszej niż 25 g/m². Każda część dokumentu zawiera w tle drukowany wzór giloszowany, pozwalający na wzrokowe wykrycie fałszerstwa przy użyciu środków mechanicznych bądź chemicznych.

4. Właściwe organy we Wspólnocie uznają do celów przywozu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wyłącznie oryginały dokumentów.

5. Każde pozwolenie na wywóz lub dokument równoważny są opatrzone znormalizowanym numerem seryjnym, drukowanym lub nie, na podstawie którego można je zidentyfikować.

6. Numer seryjny składa się z następujących elementów:

— dwóch liter identyfikujących kraj wywozu:

KZ = Republika Kazachstanu,

— dwóch liter określających państwo członkowskie przeznaczenia, jak poniżej:

BE = Belgia

BG = Bułgaria

CZ = Republika Czeska

DK = Dania

DE = Niemcy

EE = Estonia

IE = Irlandia

GR = Grecja

ES = Hiszpania

FR = Francja

IT = Włochy

CY = Cypr

LV = Łotwa

LT = Litwa

LU = Luksemburg

HU = Węgry

MT = Malta

NL = Niderlandy

AT = Austria

PL = Polska

PT = Portugalia

RO = Rumunia

SI = Słowenia

SK = Słowacja

FI = Finlandia

SE = Szwecja

GB = Zjednoczone Królestwo,

— cyfry określającej rok kontyngentowy odpowiadającej ostatniej cyfrze danego roku, np. „9” dla 2009 r.,

— dwucyfrowego numeru określającego urząd wydający pozwolenie w kraju wywozu,

— pięciocyfrowego numeru w porządku kolejno od 00 001 do 99 999, przyznanego danemu państwu członkowskiemu przeznaczenia.

Artykuł 10

Pozwolenie na wywóz może zostać wydane po dokonaniu przesyłki wyrobów, których to pozwolenie dotyczy. W takich przypadkach zawiera ono adnotację „wydane wstecznie”.

Artykuł 11

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia pozwolenia na wywóz eksporter może zwrócić się do właściwego organu, który wydał dokument, o sporządzenie duplikatu na podstawie dokumentów wywozowych znajdujących się w jego posiadaniu.

Duplikat wydany w taki sposób nosi adnotację „duplikat”. Duplikat nosi datę oryginału pozwolenia.

Artykuł 12

1. O ile i w zakresie, w jakim Komisja potwierdzi zgodnie z art. 4, że w ramach danych limitów ilościowych dostępna jest określona we wniosku ilość, właściwe organy państwa członkowskiego wydają pozwolenie na przywóz w terminie pięciu dni roboczych od przedstawienia przez importera oryginału odpowiedniego pozwolenia na wywóz. Przedstawienie oryginału pozwolenia na wywóz musi nastąpić nie później niż dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym dokonano wysyłki towarów objętych pozwoleniem. Pozwolenia na przywóz są wydawane przez właściwe organy dowolnego państwa członkowskiego, bez względu na państwo członkowskie wskazane w pozwoleniu na wywóz, o ile i w zakresie, w jakim Komisja zgodnie z art. 4 potwierdziła, że ilość, której dotyczy wnioski, jest dostępna w ramach danych limitów ilościowych.

2. Pozwolenia na przywóz są ważne przez cztery miesiące od daty ich wydania. Na uzasadniony wniosek importera właściwe organy państwa członkowskiego mogą przedłużyć okres ważności pozwolenia na dalszy okres nieprzekraczający czterech miesięcy.

3. Pozwolenia na przywóz są sporządzane w formie określonej w załączniku III i są ważne na całym obszarze celnym Wspólnoty.

4. Deklaracja lub wniosek składane przez importera w celu uzyskania pozwolenia na przywóz zawierają:

- a) pełną nazwę i adres eksportera;
 - b) pełną nazwę i adres importera;
 - c) dokładny opis towarów wraz z kodami TARIC;
 - d) kraj pochodzenia towarów;
 - e) kraj wysyłki;
 - f) odpowiednią grupę wyrobów i ilość danych wyrobów;
 - g) masę netto według pozycji TARIC;
 - h) wartość CIF wyrobów na granicy Wspólnoty według pozycji TARIC;
 - i) informację o tym, czy dane wyroby są towarami drugiej jakości lub niespełniającymi norm jakościowych;
 - j) tam, gdzie to właściwe, daty płatności i dostawy oraz kopie konosamentu i umowy sprzedaży;
 - k) datę i numer pozwolenia na wywóz;
 - l) kody wewnętrzne stosowane do celów administracyjnych;
 - m) datę i podpis importera.
5. Importerzy nie są zobowiązani do przywozu łącznej ilości wyrobów objętych pozwoleniem na przywóz w ramach jednej przesyłki.

Artykuł 13

Ważność pozwoleń na przywóz wydanych przez organy państw członkowskich jest uzależniona od ważności pozwoleń na wywóz i ilości wskazanych w pozwoleniach na wywóz wydanych przez właściwe organy Republiki Kazachstanu, na podstawie których wydano pozwolenia na przywóz.

Artykuł 14

Pozwolenia na przywóz lub dokumenty równoważne są wydawane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 2 ust. 2, przy zachowaniu zasady równouprawnienia wszystkich importerów ze Wspólnoty, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich siedziba na terenie Wspólnoty, nie naruszając przy tym wymogu zgodności z innymi warunkami określonymi w obowiązujących przepisach.

Artykuł 15

1. Jeśli Komisja stwierdzi, że całkowite ilości objęte pozwoleniami na wywóz wydanymi przez Republikę Kazachstanu dla danej grupy wyrobów przekroczyły limit ilościowy wyznaczony dla tej grupy, właściwe organy wydające pozwolenia w państwach członkowskich są o tym bezzwłocznie informowane celem zawieszenia dalszego wydawania pozwoleń na przywóz. W takim wypadku Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego odmawiają wydania pozwoleń na przywóz wyrobów pochodzących z Republiki Kazachstanu, które nie są objęte pozwoleniami na wywóz, wydanymi zgodnie z art. 6–11.

Artykuł 16

1. Formularze stosowane przez właściwe organy państw członkowskich do wydawania pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 12, są zgodne ze wzorem pozwolenia na przywóz zawartym w załączniku III.

2. Pozwolenia na przywóz i wyciągi z nich sporządza się w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz, oznaczony jako „Egzemplarz dla posiadacza” i noszący numer 1, wydawany jest wnioskodawcy, natomiast drugi, oznaczony jako „Egzemplarz dla organu wydającego” i noszący numer 2, przeznaczony jest dla organu wydającego pozwolenie. Do celów administracyjnych właściwe organy mogą dołączyć dodatkowe egzemplarze do formularza 2.

3. Formularze drukowane są na białym papierze niezawierającym masy ściernej, o gramaturze od 55 do 65 g/m². Ich rozmiar wynosi 210 × 297 mm; odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szósta cala); układ formularza jest dokładnie odwzorowany. Obie strony egzemplarza nr 1, który jest właściwym pozwoleniem, posiadają dodatkowo czerwony wzór giloszowany wydrukowany w tle, umożliwiający wykrycie fałszerstw za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

4. Za drukowanie formularzy odpowiedzialne są państwa członkowskie. Formularze mogą być także drukowane przez drukarnie wyznaczone przez państwo członkowskie, w którym mają one siedzibę. W tym ostatnim przypadku na każdym formularzu umieszcza się wzmiankę o wyznaczeniu drukarni przez państwo członkowskie. Każdy formularz opatrzony jest nazwą i adresem drukarni lub znakiem umożliwiającym jej identyfikację.

5. Przy ich wydaniu, na pozwoleniach na przywóz i wyciągach z nich umieszcza się numer wydania określony przez właściwe organy państwa członkowskiego. Numer pozwolenia na przywóz przekazywany jest Komisji drogą elektroniczną w ramach zintegrowanej sieci utworzonej na mocy art. 4.

6. Pozwolenia i wyciągi wypełniane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wydawane jest pozwolenie.

7. W rubryce 10 właściwe organy wskazują odpowiednią grupę wyrobów stalowych.

8. Oznaczenia agencji wydających i organów dokonujących odpisów stosowane są w formie pieczęci. Jednakże wytłoczony odcisk połączony z literami lub cyframi uzyskanymi poprzez perforację lub nadruk na pozwoleniu mogą zastępować pieczęć organu wydającego. Organy wydające stosują zabezpieczoną przed fałszerstwami metodę w celu rejestracji przydzielonych ilości w sposób uniemożliwiający wstawianie cyfr lub adnotacji.

9. Na odwrocie egzemplarza nr 1 i egzemplarza nr 2 umieszczona jest rubryka, w której organy celne podczas wypełniania formalności przywozowych albo właściwe organy administracyjne podczas sporządzania wyciągu mogą wpisywać ilości. Jeżeli miejsce pozostawione na odpisy na pozwoleniu lub wyciągu z niego jest niewystarczające, właściwe organy mogą dołączyć do niego jedną lub kilka dodatkowych stron zawierających rubryki odpowiadające rubrykom umieszczonym na odwrocie egzemplarza nr 1 i egzemplarza nr 2 pozwolenia lub wyciągu. Organy dokonujące odpisów umieszczają swoją pieczęć tak, aby jedna jej połowa znalazła się na pozwoleniu lub jej wyciągu, a druga połowa na dodatkowej stronie. W przypadku wykorzystania więcej niż jednej dodatkowej strony kolejna pieczęć powinna zostać przyłożona w ten sam sposób na każdej dodatkowej stronie i stronie ją poprzedzającej.

10. Wydane pozwolenia na przywóz i wyciągi oraz dokonane wpisy i potwierdzenia przez organy jednego państwa członkowskiego powodują w każdym z pozostałych państw członkowskich takie same skutki prawne jak dokumenty wydane oraz wpisy i potwierdzenia dokonane przez organy tego państwa członkowskiego.

11. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą wymagać, jeżeli jest to niezbędne, aby treść pozwoleń lub wyciągów została przetłumaczona na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r. W przypadku gdy Kazachstan przystąpi do WTO, niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem tego przystąpienia ⁽¹⁾.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wygaśnięcia zostanie opublikowana przez Komisję Europejską w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK I

SA. WYROBY WALCOWANE PŁASKIE

SA1. W zwojach	SA2. Grube płyty	SA3. Pozostałe wyroby walcowane płaskie		
7208 10 00 00	7208 40 00 10	7208 40 00 90	7210 49 00 10	7212 50 40 11
7208 25 00 00	7208 51 20 00	7208 53 90 00	7210 50 00 10	7212 50 61 11
7208 26 00 00	7208 51 91 00	7208 54 00 00	7210 61 00 10	7212 50 69 11
7208 27 00 00	7208 51 98 00		7210 69 00 10	7212 50 90 13
7208 36 00 00	7208 52 91 00	7208 90 80 10	7210 70 10 10	7212 60 00 11
7208 37 00 10	7208 52 10 00	7209 15 00 00	7210 70 80 10	7212 60 00 91
7208 37 00 90	7208 52 99 00		7210 90 30 10	7219 21 10 00
7208 38 00 10	7208 53 10 00	7209 16 10 00	7210 90 40 10	7219 21 90 00
7208 38 00 90	7211 13 00 00	7209 16 90 00	7210 90 80 91	7219 22 10 00
7208 39 00 10		7209 17 10 00	7211 14 00 90	7219 22 90 00
7208 39 00 90		7209 17 90 00	7211 19 00 90	7219 23 00 00
7211 14 00 10		7209 18 10 00	7211 23 20 10	7219 24 00 00
7211 19 00 10		7209 18 91 00	7211 23 30 10	7219 31 00 00
7219 11 00 00		7209 18 99 00	7211 23 30 91	7219 32 10 00
7219 12 10 00		7209 25 00 00	7211 23 80 10	7219 32 90 00
7219 12 90 00		7209 26 10 00	7211 23 80 91	7219 33 10 00
7219 13 10 00		7209 26 90 00	7211 29 00 10	7219 33 90 00
7219 13 90 00		7209 27 10 00	7211 90 80 10	7219 34 10 00
7219 14 10 00		7209 27 90 00	7212 10 10 00	7219 34 90 00
7219 14 90 00		7209 28 10 00	7212 10 90 11	7219 35 10 00
7225 30 10 00		7209 28 90 00	7212 20 00 11	7219 35 90 00
7225 30 30 10		7209 90 80 10	7212 30 00 11	7225 40 12 90
7225 30 90 00		7210 11 00 10	7212 40 20 10	7225 40 90 00
7225 40 15 10			7212 40 20 91	
7225 50 20 10		7210 12 20 10	7212 40 80 11	
		7210 12 80 10		
		7210 20 00 10		
		7210 30 00 10	7212 50 20 11	
		7210 41 00 10	7212 50 30 11	

ZAŁĄCZNIK II

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
<p>14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY</p> <p>I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.</p>				
15. Competent authority (name, full address, country)	At on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year	4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE		
	6. Country of origin	7. Country of destination	
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
<p>14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY</p> <p>I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.</p>			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on		
	(Signature)	(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on		
	(Signature)	(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on		
	(Signature)	(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

ZAŁĄCZNIK III

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Egzemplarz dla posiadacza	1	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania
			3. Rok
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i dokładny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			8. Ostatni dzień ważności
1	9. Opis towarów		10. Kod TARIC
			11. Ilość wyrażona w jednostkach kontyngentowych
			12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)
	13. Inne dane szczegółowe		
	14. Poświadczenie właściwego organu		
	Data:		
	(Podpis)		(Pieczęć)

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Tu dołączyć strony dodatkowe.

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Egzemplarz dla organu wydającego	2	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania
			3. Rok
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i dokładny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			8. Ostatni dzień ważności
	2		
		9. Opis towarów	10. Kod TARIC
		11. Ilość wyrażona w jednostkach kontyngentowych	
		12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)	
	13. Inne dane szczegółowe		
	14. Poświadczenie właściwego organu		
	Data:		
	(Podpis)	(Pieczęć)	

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Tu dołączyć strony dodatkowe.

ZALĄCZNIK IV

СПИСЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ
LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
PÄDEVATE RIIKLIKE ASUTUSTE NIMEKIRI
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
VALSTU KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTS
ATSAKINGŲ NACIONALINIŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS
AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK LISTÁJA
LISTA TAL-AWTORITAJIET NAZZJONALI KOMPETENTI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
LISTA AUTORITĂȚILOR NAȚIONALE COMPETENTE
ZOZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ŠTÁTNYCH ORGÁNOV
SEZNAM PRISTOJNIH NACIONALNIH ORGANOV
LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA
FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral de l'économie, des PME,
des classes moyennes et de l'énergie
Direction générale du potentiel économique
Service des licences
Rue de Louvain 44
B-1000 Bruxelles
Fax (32-2) 277 50 63

Federale Overheidsdienst Economie, KMO,
Middenstand & Energie
Algemene Directie Economisch Potentieel
Dienst Vergunningen
Leuvenseweg 44
B-1000 Brussel
Fax (32-2) 277 50 63

DANMARK

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Fax: (45) 35 46 60 01

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle,
(BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn 1
Fax: (49) 6196 90 88 00

БЪЛГАРИЯ

Министерство на икономиката и енергетиката
дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“
ул. „Славянска“ № 8
1052 София
Факс: (359-2) 981 50 41
Fax (359-2) 980 47 10

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
CZ-110 15 Praha 1
Fax: (420) 224 21 21 33

FRANCE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
 Direction générale des entreprises
 Sous-direction des biens de consommation
 Bureau textile-importations
 Le Bervil
 12, rue Villiot
 F-75572 Paris Cedex 12
 Fax (33) 153 44 91 81

ITALIA

Ministero dello Sviluppo Economico
 Direzione Generale per la Politica Commerciale
 DIV. III
 Viale America, 341
 I-00144 Roma
 Tel. (39) 06 59 64 24 71/59 64 22 79
 Fax (39) 06 59 93 22 35/59 93 26 36
 E-mail: polcom3@mincomes.it

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium
 Harju 11
 EE-15072 Tallinn
 Faks: +372 631 3660

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
 Import/Export Licensing, Block C
 Earlsfort Centre
 Hatch Street
 IE-Dublin 2
 Fax: +353-1-631 25 62

ΕΛΛΑΣ

Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών
 Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
 Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών,
 Εμπορικής Άμυνας
 Κορνάρου 1
 GR-105 63 Αθήνα
 Φαξ (30-210) 328 60 94

ESPAÑA

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
 Secretaría General de Comercio Exterior
 Subdirección General de Comercio Exterior de Productos
 Industriales
 Paseo de la Castellana 162
 E-28046 Madrid
 Fax: +34-91 349 38 31

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
 Υπηρεσία Εμπορίου
 Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
 Οδός Ανδρέα Αραούζου Αρ. 6
 CY-1421 Λευκωσία
 Φαξ (357) 22 37 51 20

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
 Brīvības iela 55
 LV-1519 Rīga
 Fakss: +371-728 08 82

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
 Prekybos departamentas
 Gedimino pr. 38/2
 LT-01104 Vilnius
 Faks. +370-5-26 23 974

LUXEMBOURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
 Office des licences
 BP 113
 L-2011 Luxembourg
 Fax (352) 46 61 38

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
 Margit krt. 85.
 HU-1024 Budapest
 Fax: (36-1) 336 73 02

MALTA

Divizjoni għall-Kummerċ
 Servizzi Kummerċjali
 Lascaris
 MT-Valletta CMR02
 Fax: (356) 25 69 02 99

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor
 in- en uitvoer
 Postbus 30003, Engelse Kamp 2
 NL-9700 RD Groningen
 Fax (31-50) 523 23 41

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
 Außenwirtschaftsadministration
 Abteilung C2/2
 Stubenring 1
 A-1011 Wien
 Fax: (43-1) 7 11 00/83 86

ROMÂNIA

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț,
 Turism și Profesii Liberale
 Direcția Generală Politici Comerciale
 Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
 București, sector 1
 Cod poștal 010036
 Tel. (40-21) 315 00 81
 Fax (40-21) 315 04 54
 e-mail: clc@dce.gov.ro

SLOVENIJA

Ministrstvo za finance
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Spodnji plavž 6C
SI-4270 Jesenice
Faks (386-4) 297 44 72

SLOVENSKO

Odbor obchodnej politiky
Ministerstvo hospodárstva
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Slovenská republika
Fax: (421-2) 48 54 31 16

SUOMI/FINLAND

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
Faksi +358-20-492 28 52

Tullstyrelsen
PB 512
FI-00101 Helsingfors
Fax +358-20-492 28 52

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
Fax: (48-22) 693 40 21/693 40 22

PORTUGAL

Ministério das Finanças e da Administração Pública
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua da Alfândega, n.º 5, r/c
P-1149-006 Lisboa
Fax: (+351) 218 81 39 90

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
UK-TS23 2NF
Fax (44-1642) 36 42 69

ZAŁĄCZNIK V

LIMITY ILOŚCIOWE

Wyroby	W tonach rocznie
SA. Wyroby płaskie	
SA1. W zwojach	87 125
SA2. Grube płyty	0
SA3. Pozostałe wyroby płaskie	117 875

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1341/2008

z dnia 18 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych projektów generujących dochody

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 161 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ramy prawne w odniesieniu do okresu programowania 2007–2013 zostały przygotowane i uzgodnione z zamiarem dalszego uproszczenia programowania oraz zarządzania funduszami, dalszej poprawy skuteczności ich interwencji oraz wzmocnienia pomocniczości w ich wdrażaniu.
- (2) W celu rozpatrywania projektów generujących dochody objętych art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽³⁾ wprowadzono dokładniejszą i bardziej wymagającą metodę, opartą na obliczaniu maksymalnej kwoty wydatków kwalifikowalnych.
- (3) Podkreślono wiele trudności w stosowaniu przepisów art. 55, w tym niewspółmierne obciążenie administracyjne, w szczególności dla operacji współfinansowanych przez Europejski Fundusz Społeczny oraz dla małych operacji finansowanych przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) lub Fundusz Spójności.

(4) Trudności te mogą mieć negatywny wpływ na zarządzanie operacjami, w szczególności w kontekście projektów dotyczących dziedzin priorytetowych dla Wspólnoty, takich jak ochrona środowiska, integracja społeczna, badania naukowe, innowacje czy energia, oraz ze względu na niewspółmierne obciążenie administracyjne. Artykuł 55 powinien zatem zostać uproszczony.

(5) Uproszczenie to powinno mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich projektów otrzymujących pomoc z funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności w okresie programowania 2007–2013. Stosowanie z mocą wsteczną jest zatem konieczne.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 55 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustępy 1–4 niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie w odniesieniu do operacji współfinansowanych przez EFRR lub Fundusz Spójności, których całkowity koszt przekracza 1 000 000 EUR.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2006 r. w odniesieniu do wszystkich projektów otrzymujących pomoc z funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności w okresie programowania 2007–2013.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 16 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 27 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1342/2008**z dnia 18 grudnia 2008 r.****ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza ⁽²⁾ ma na celu zapewnienie bezpiecznego odnowienia w okresie od pięciu do dziesięciu lat zasobów dorsza w cieśninie Kattegat i Morzu Północnym, włączając w to cieśninę Skagerrak oraz wschodnią część kanału La Manche, na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim do bezpiecznego poziomu zalecanego przez naukowców.
- (2) Najnowsza opinia naukowa Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazuje na to, że ograniczenia połowów dorsza, wynikające z łącznego skutku całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), środków technicznych oraz uzupełniających środków zarządzania nakładem połowowym, w tym monitorowania i kontroli, mających zapobiec połowom i wyładunkowi dorsza pochodzącego z nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, są zdecydowanie niewystarczające, aby ograniczyć śmiertelność połowową do poziomu pozwalającego na odnowienie zasobów dorsza, i że żadne z czterech zasobów dorsza objętych rozporządzeniem (WE) nr 423/2004 nie wykazało wyraźnych oznak odnowy, choć w przypadku zasobów w Morzu Północnym widać pewne oznaki poprawy.
- (3) Konieczne wydaje się wzmocnienie tego systemu i wprowadzenie długoterminowego planu umożliwiającego zrównoważoną eksploatację zasobów dorsza opartą na maksymalnym podtrzymywalnym poziomie.
- (4) Zgodnie z ostatnimi opiniami naukowymi, w szczególności w odniesieniu do długofalowych tendencji w ekosystemach morskich, trudno jest dokładnie określić pożądaną w dalszej perspektywie poziom biomasy. Na skutek powyższego cel planu długoterminowego należy zmienić z celu powiązanego z biomasą na cel związany ze śmiertelnością połowową, co powinno mieć również zastosowanie do dozwolonych poziomów nakładu połowowego.
- (5) Zasoby dorsza w Morzu Północnym należą również do Norwegii i podlegają wspólnemu zarządzaniu. Środki

przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny w należy sposób uwzględniać konsultacje z Norwegią zgodnie z Umową w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽³⁾.

- (6) W przypadku gdy Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) nie jest w stanie wydać opinii na temat TAC ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji, należy ustanowić przepisy zapewniające spójne ustalanie TAC nawet w przypadku niewystarczających danych.
- (7) Aby zapewnić osiągnięcie celów związanych ze śmiertelnością połowową oraz przyczynić się do ograniczenia odrzutów, uprawnienia do połowów w kontekście nakładu połowowego należy również ustalać na poziomach spójnych z wieloletnią strategią. Wymienione uprawnienia do połowów powinny być w miarę możliwości określane ze względu na rodzaje narzędzi połowowych na podstawie bieżących praktyk połowowych. Należy przewidzieć przegląd okresowy skuteczności systemu zarządzania oraz zadbać w szczególności o to, by dokonano przeglądu systemu regulacji nakładów połowowych, gdy zasoby dorsza osiągną poziom umożliwiający eksploatację przynoszącą maksymalnie podtrzymywalny poziom.
- (8) Należy wprowadzić nowe mechanizmy zachęcające rybaków do uczestnictwa w programach unikania połowów dorsza. Wszelkie takie programy unikania połowów lub zmniejszania odrzutów z większym prawdopodobieństwem odniosą sukces, jeżeli zostaną opracowane we współpracy z sektorem rybołówstwa. Zgodnie z powyższym takie programy opracowane w porozumieniu z państwami członkowskimi należy uważać za skuteczne środki propagowania zrównoważonych połowów i należy zachęcać do ich opracowywania. Ponadto państwa członkowskie powinny korzystać z uprawnień do przyznawania dostępu do połowów zasobów dorsza, tak aby zachęcać swoich rybaków do prowadzenia połowów w sposób bardziej selektywny i mniej szkodliwy dla środowiska.
- (9) Środki o podstawowym znaczeniu dla wspólnej polityki rybołówstwa to: ustanawianie i przyznawanie limitów połowowych, ustalanie minimalnego i zapobiegawczego poziomu zasobów oraz poziomu wskaźnika śmiertelności połowowej, a także maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego dla każdej grupy nakładu połowowego i państwa członkowskiego oraz wyłączenie pewnych grup statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu. Rada powinna pozostawić sobie prawo bezpośredniego wykonywania uprawnień wykonawczych w tych konkretnych kwestiach.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 21 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48.

- (10) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności związanych z dostosowaniem ograniczeń nakładu połowowego w ramach maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego ustanowionego przez Radę należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (11) Należy wprowadzić dodatkowe środki kontroli, oprócz przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r., ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, by zapewnić zgodność ze środkami przedstawionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Należy ustalić zasady uznawania planu długoterminowego ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, biorąc pod uwagę sytuacje poszczególnych zasobów, za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽⁴⁾ lub, alternatywnie, za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.
- (13) Rozporządzenie (WE) nr 423/2004 powinno zostać uchylone i zastąpione przez niniejsze rozporządzenie,

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, stosuje się następujące definicje:

- a) „grupa nakładu połowowego” oznacza jednostkę zarządzania danego państwa członkowskiego, dla której ustalany jest maksymalny dopuszczalny nakład połowowy. Określa się ją za pomocą grupy narzędzi i obszaru; wykaz grup narzędzi i obszarów znajduje się w załączniku I;
- b) „zagregowana grupa nakładu połowowego” oznacza grupy nakładu połowowego wszystkich państw członkowskich, które to grupy stosują tę samą grupę narzędzi i działają na tym samym obszarze;
- c) „połów na jednostkę nakładu” oznacza ilość złowionego dorsza wyrażoną w ilości żywej wagi na jednostkę nakładu połowowego wyrażoną w kilowatodniach w okresie jednego roku;
- d) „odpowiednie grupy wiekowe” oznacza wiek 3, 4 i 5 lat w odniesieniu do dorsza w cieśninie Kattegat; wiek 2, 3 i 4 lata w odniesieniu do dorsza w Morzu Irlandzkim, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i we wschodniej części kanału La Manche; wiek 2, 3, 4 i 5 lat w odniesieniu do dorsza na zachód od Szkocji; lub inne grupy wiekowe, uznane za odpowiednie zgodnie z zaleceniem STECF.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan dla następujących czterech zasobów dorsza odpowiadających następującym obszarom geograficznym:

- a) cieśnina Kattegat;
- b) Morze Północne, cieśnina Skagerrak i wschodnia część kanału La Manche;
- c) na zachód od Szkocji;
- d) Morze Irlandzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

Artykuł 3

Definicje geograficzne

Dla celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące geograficzne definicje obszarów geograficznych:

- a) „Kattegat” oznacza tę część strefy IIIa, wyznaczoną przez ICES, która jest ograniczona od północy linią ciągnącą się od latarni morskiej w Skagen do latarni morskiej w Tistlarna, a stamtąd do najbliższego punktu na wybrzeżu Szwecji, zaś na południu linią ciągnącą się z Hasenore do Gribens Spids, z Korsahage do Spodsbjerg i z Gilhjerg Hoved do Kullen;
- b) „Morze Północne” oznacza podobszar ICES IV oraz tę część strefy ICES IIIa, która nie należy do Skagerrak i Kattegat, a także tę część strefy ICES IIa, która należy do wód znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich;
- c) „Skagerrak” oznacza tę część strefy ICES IIIa, która jest ograniczona od zachodu linią ciągnącą się od latarni morskiej w Hantsholm do latarni morskiej w Lindesnes oraz od południa linią ciągnącą się od latarni morskiej w Skagen do latarni morskiej w Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;

- d) „wschodnia część kanału La Manche” oznacza strefę ICES VIIId;
- e) „Morze Irlandzkie” oznacza strefę ICES VIIa;
- f) „na zachód od Szkocji” oznacza strefę ICES VIa oraz tę część strefy ICES Vb, która znajduje się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich.

Artykuł 4

Obliczanie nakładu połowowego

Do celów niniejszego rozporządzenia nakład połowowy wykorzystany przez grupę statków obliczany jest jako suma produktów wartości zdolności połowowej wyrażonej w kW dla każdego statku i liczby dni, które każdy statek spędził w obrębie jednego z obszarów określonego w załączniku I. Dzień przebywania w obszarze oznacza każdy nieprzerwany okres 24 godzin (lub jego część), w którym statek znajduje się w obszarze oraz znajduje się poza portem.

Artykuł 5

Cel planu

- Plan, o którym mowa w art. 1, zapewnia zrównoważoną eksploatację zasobów dorsza na podstawie maksymalnie podtrzymywalnego odłowu.
- Cel ustanowiony w ust. 1 powinien zostać osiągnięty przy utrzymaniu następującej śmiertelności połowowej dorsza w odniesieniu do odpowiednich grup wiekowych:

Zasoby	Śmiertelność połowowa
Dorsz w cieśninie Kattegat	0,4
Dorsz na zachód od Szkocji	0,4
Dorsz w Morzu Irlandzkim	0,4

- W odniesieniu do zasobów dorsza w Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i wschodniej części kanału La Manche cel ustanowiony w ust. 1 osiąga się przy utrzymaniu śmiertelności połowowej dorsza w odniesieniu do odpowiednich grup wiekowych, o których mowa w art. 8.

ROZDZIAŁ II

CAŁKOWITE DOPUSZCZALNE POŁOWY

Artykuł 6

Poziom minimalny i poziomy zapobiegawczy

Poziom minimalny biomasy tarłowej oraz poziomy zapobiegawczy biomasy tarłowej w odniesieniu do każdego z zasobów dorsza wynosi:

Zasoby	Poziom minimalny biomasy tarłowej (w tonach)	Poziomy zapobiegawczy biomasy tarłowej (w tonach)
Dorsz w cieśninie Kattegat	6 400	10 500
Dorsz w Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i wschodniej części kanału La Manche	70 000	150 000
Dorsz na zachód od Szkocji	14 000	22 000
Dorsz w Morzu Irlandzkim	6 000	10 000

Artykuł 7

Procedura określania TAC dla zasobów dorsza w cieśninie Kattegat, na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim

1. Każdego roku Rada podejmuje decyzję dotyczącą TAC na nadchodzący rok dla każdego z zasobów dorsza w cieśninie Kattegat, na zachód od Szkocji i w Morzu Irlandzkim. TAC oblicza się poprzez odjęcie od całkowitej ilości odłowionych dorszy przewidywanej przez STECF jako odpowiadającej wskaźnikowi śmiertelności połowowej, o których mowa w ust. 2 i 3, następujących ilości:

- ilości ryb równej spodziewanym odrzutom dorsza z danego zasobu;
- w stosownych przypadkach, ilości odpowiadającej innym źródłom śmiertelności dorsza spowodowanej przez połowy, którą ustala się na podstawie wniosku Komisji.

2. W oparciu o zalecenie STECF TAC spełnia następujące warunki:

- jeżeli wielkość zasobu w dniu 1 stycznia w roku stosowania TAC jest, zgodnie z prognozą STECF, poniżej poziomu minimalnego biomasy tarłowej ustanowionego w art. 6, należy zmniejszyć wskaźnik śmiertelności połowowej o 25 % w roku stosowania TAC w porównaniu do wskaźnika śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym;
- jeżeli wielkość zasobu w dniu 1 stycznia w roku stosowania TAC jest, zgodnie z prognozą STECF, poniżej poziomu zapobiegawczego biomasy tarłowej ustanowionego w art. 6 i większa od poziomu minimalnego biomasy tarłowej ustanowionego w art. 6 lub jemu równa, należy zmniejszyć wskaźnik śmiertelności połowowej o 15 % w roku stosowania TAC w porównaniu do wskaźnika śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym; oraz
- jeżeli wielkość stada w dniu 1 stycznia w roku stosowania TAC jest, zgodnie z prognozą STECF, większa od poziomu minimalnego biomasy tarłowej ustanowionego w art. 6 lub jemu równa, należy zmniejszyć wskaźnik śmiertelności połowowej o 10 % w roku stosowania TAC w porównaniu do wskaźnika śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym.

3. Jeżeli – w oparciu o opinię STECF – na skutek stosowania ust. 2 lit. b) i c) wskaźnik śmiertelności połowowej jest niższy niż wskaźnik śmiertelności połowowej określony w art. 5 ust. 2, Rada ustanawia TAC na takim poziomie, wskutek którego wskaźnik śmiertelności połowowej ma wartość określoną w tym artykule.

4. Przy wydawaniu opinii zgodnie z ust. 2 i 3 STECF przyjmuje, że w roku poprzedzającym stosowanie TAC dokonuje się połowów zasobu przy dostosowaniu śmiertelności połowowej równej ograniczeniu maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego mającego zastosowanie w danym roku.

5. Niezależnie od przepisów ust. 2 lit. a), b) i c) oraz ust. 3 Rada nie ustala TAC na poziomie, który jest wyższy lub niższy o więcej niż 20 % w stosunku do TAC ustalonego na poprzedni rok.

Artykuł 8

Procedura określania TAC dla zasobów dorsza w Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i wschodniej części kanału La Manche

1. Każdego roku Rada podejmuje decyzję dotyczącą TAC dla zasobów dorsza w Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak i wschodniej części kanału La Manche. TAC oblicza się, stosując zasady redukcji określone w art. 7 ust. 1 lit. a) i b).

2. TAC oblicza się wstępnie zgodnie z ust. 3 i 5. Od roku, w którym wielkość TAC wynikająca z zastosowania ust. 3 i 5 byłaby niższa niż wielkość TAC wynikająca z zastosowania ust. 4 i 5, TAC oblicza się zgodnie z ustępami 4 i 5.

3. Wstępnie TAC nie przekracza poziomu odpowiadającego śmiertelności połowowej, który jest ułamkiem prognozy dotyczącej śmiertelności połowowej w odniesieniu do odpowiednich grup wiekowych w 2008 r., jak następuje: 75 % w odniesieniu do TAC w 2009 r., 65 % w odniesieniu do TAC w 2010 r. oraz z zastosowaniem kolejnych zmniejszeń wynoszących 10 % w odniesieniu do kolejnych lat.

4. Następnie, jeżeli wielkość zasobów w dniu 1 stycznia w roku poprzedzającym rok stosowania TAC jest:

- a) wyższa od poziomu zapobiegawczego biomasy tarłowej, TAC odpowiada wskaźnikowi śmiertelności połowowej wynoszącemu 0,4 w odpowiednich grupach wiekowych;
- b) pomiędzy poziomem minimalnym biomasy tarłowej a poziomem zapobiegawczym biomasy tarłowej, TAC nie przekracza poziomu odpowiadającego wskaźnikowi śmiertelności połowowej w odpowiednich grupach wiekowych równemu wielkości obliczonej według następującego wzoru:

$0,4 - (0,2 * (\text{poziom zapobiegawczy biomasy tarłowej} - \text{biomasa tarłowa}) / \text{poziom zapobiegawczy biomasy tarłowej} - \text{poziom minimalny biomasy tarłowej});$

c) równa limitowi poziomu biomasy tarłowej lub od niego niższa, TAC nie przekracza poziomu odpowiadającego wskaźnikowi śmiertelności połowowej wynoszącemu 0,2 w odpowiednich grupach wiekowych.

5. Niezależnie od przepisów ust. 3 i 4 Rada nie ustala TAC na rok 2010 i kolejne lata na poziomie, który jest wyższy lub niższy o więcej niż 20 % w stosunku do TAC ustalonego na rok poprzedni.

6. Jeżeli zasoby dorsza, o którym mowa w ust. 1, były eksploatowane z zachowaniem wskaźnika śmiertelności połowowej bliskiego 0,4 przez trzy kolejne lata, Komisja ocenia stosowanie tego artykułu i w stosownych przypadkach postuluje zastosowanie odpowiednich środków w celu jego zmiany, tak aby zapewnić eksploatację opartą na maksymalnym podtrzymywalnym połowie.

Artykuł 9

Procedura ustanawiania TAC przy niewystarczających danych

Jeżeli ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji STECF nie jest w stanie wydać zalecenia pozwalającego Radzie ustanowić TAC zgodnie z art. 7 lub 8, Rada podejmuje decyzje w następujący sposób:

- a) jeżeli STECF zaleca, aby połowy dorsza ograniczyć do maksymalnie niskiego poziomu, TAC ustanawia się na poziomie o 25 % niższym w porównaniu do TAC na poprzedni rok;
- b) we wszystkich innych przypadkach TAC ustanawia się na poziomie o 15 % niższym w porównaniu do TAC na poprzedni rok, chyba że STECF uzna, że działanie takie nie jest odpowiednie.

Artykuł 10

Dostosowanie środków

1. Jeżeli osiągnięto docelowy poziom wskaźnika śmiertelności połowowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, lub w przypadku oceny przez STECF, że cel ten lub poziom minimalny i poziom zapobiegawczy biomasy tarłowej, o których mowa w art. 6, lub poziom wskaźników śmiertelności połowowej, o których mowa w art. 7 ust. 2, nie są już odpowiednie, aby utrzymać niskie ryzyko uszczuplenia zasobów przy maksymalnie podtrzymywalnym odłowie, Rada podejmuje decyzję o nowych wartościach dla tych wymienionych poziomów.

2. W przypadku stwierdzenia przez STECF, że którekolwiek z zasobów dorsza nie odnawia się we właściwy sposób, Rada podejmuje decyzję o:

- a) ustanowieniu TAC dla danego stada na poziomie niższym niż przewidują art. 7, 8 i 9;

- b) ustanowieniu maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego na poziomie niższym niż przewiduje art. 12;
- c) ustanowieniu odpowiednich warunków dodatkowych.

zgodnie z preferencjami zainteresowanych państw członkowskich, w oparciu o zalecenie STECF;

- b) dla kolejnych lat stosowania niniejszego rozporządzenia podstawa jest równa maksymalnemu dopuszczalnemu nakładowi połowowemu w poprzednim roku.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIA NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 11

System nakładu połowowego

1. TAC ustanowione w art. 7, 8 i 9 uzupełnia się systemem nakładu połowowego, w którym państwom członkowskim przydziela się uprawnienia do połowów w formie nakładu połowowego na zasadzie rocznych kwot.

2. Rada, działając na wniosek Komisji i na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie oraz oceny STECF, o których mowa w ust. 3, może wyłączyć pewne grupy statków ze stosowania systemu nakładu połowowego, pod warunkiem że:

- a) dostępne są stosowne dane dotyczące wielkości połowu i odrzutów dorsza, dzięki którym STECF może oszacować odsetek wielkości połowu dorsza na każdą odnośną grupę statków;
- b) odsetek wielkości połowu dorsza według szacunku STECF nie przekracza 1,5 % całkowitej wielkości połowu dla każdej odnośnej grupy statków; oraz
- c) włączenie tych grup statków do systemu nakładu połowowego stanowiłoby obciążenie administracyjne nieproporcjonalne do ich ogólnego wpływu na zasoby dorsza.

Jeżeli STECF nie jest w stanie stwierdzić, czy warunki te pozostają spełnione, Rada włącza każdą odnośną grupę statków do systemu nakładu połowowego.

3. Państwa członkowskie corocznie dostarczają Komisji i STECF stosowne informacje pozwalające ustalić, czy powyższe warunki są i pozostają spełnione zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi przez Komisję.

Artykuł 12

Przydziały nakładu połowowego

1. Każdego roku Rada podejmuje decyzję o maksymalnym dopuszczalnym nakładzie połowowym dla każdej grupy nakładu połowowego w podziale na państwa członkowskie.

2. Maksymalny dopuszczalny nakład połowowy oblicza się za pomocą podstawy ustanowionej w następujący sposób:

- a) w pierwszym roku stosowania niniejszego rozporządzenia podstawę ustanawia się jako średnią nakładu połowowego w kilowatodniach z lat 2004–2006 lub 2005–2007,

3. Grupy nakładu połowowego, do których zastosowanie ma roczne dostosowanie maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego, ustanawia się w następujący sposób:

- a) połowy dorsza dokonane przez statki z każdej grupy nakładu połowowego oceniane są na podstawie danych przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾;

- b) dla każdego z obszarów określonych w załączniku I niniejszego rozporządzenia opracowuje się wykaz zagregowanych grup nakładu połowowego i odpowiadających im połowów dorsza, łącznie z odrzutami. Pozycje w tym wykazie są przedstawione w porządku rosnącym według połowów dorsza w każdej grupie nakładu połowowego;

- c) łączne połowy dorsza przedstawione w wykazach ustanowionych zgodnie z lit. b) oblicza się w następujący sposób. Dla każdej zagregowanej grupy nakładu połowowego oblicza się sumę połowów dorsza dokonanych przez tę grupę nakładu połowowego i połowów dorsza dokonanych przez wszystkie zagregowane grupy nakładu połowowego figurujące jako poprzedzające pozycje w wykazie;

- d) łączne połowy obliczone zgodnie z lit. c) oblicza się jako odsetek całkowitego połowu dorsza dokonanego przez wszystkie zagregowane grupy nakładu połowowego na tym samym obszarze.

4. W przypadku zagregowanych grup nakładu połowowego, w których odsetek łącznych połowów obliczony zgodnie z ust. 3 lit. b) wynosi 20 % lub więcej, w odniesieniu do danych grup nakładu połowowego zastosowanie mają roczne dostosowania. Maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla danych grup oblicza się w następujący sposób:

- a) jeżeli stosuje się art. 7 lub 8, do podstawy stosuje się taki sam odsetek dostosowania, jak ustanowiony w tych artykułach w odniesieniu do śmiertelności połowowej;

- b) jeżeli stosuje się art. 9, do podstawy stosuje się taki sam odsetek dostosowania nakładu połowowego, jak obniżenie TAC.

5. Dla grup nakładu połowowego innych niż wymienione w ust. 4 maksymalny dopuszczalny nakład połowowy należy utrzymać na poziomie podstawowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 5.2.2008, s. 1.

Artykuł 13

Przydział dodatkowego nakładu połowowego w odniesieniu do wysoce selektywnych narzędzi i rejsów połowowych, podczas których unika się połowów dorsza

1. Państwa członkowskie mogą zwiększyć maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla grup nakładu połowowego, w odniesieniu do których nakład został dostosowany zgodnie z art. 12 ust. 4 i przy zachowaniu warunków określonych w ust. 2–7.

2. Maksymalny dopuszczalny nakład połowowy może być zwiększony w obrębie grup nakładu połowowego, w których działalność połowowa jednego lub więcej statków:

- a) jest prowadzona, gdy do dyspozycji jest tylko jedno objęte przepisami narzędzie, którego możliwości techniczne sprawiają, że – według analizy naukowej zweryfikowanej przez STECF – dorsz stanowi mniej niż 1 % połowu (wysoce selektywne narzędzia);
- b) jest prowadzona tak, że dorsz stanowi mniej niż 5 % połowu podczas jednego rejsu połowowego (rejsy połowowe, podczas których unika się połowów dorsza);
- c) jest prowadzona zgodnie z planem unikania połowów dorsza lub planem zmniejszania odrzutów, dzięki czemu śmiertelność połowowa dorsza w połowach uczestniczących statków zmniejsza się co najmniej o równowartość dostosowania nakładu połowowego, o którym mowa w art. 12 ust. 4; lub
- d) jest prowadzona na obszarze na zachód od Szkocji, na zachód od linii wytyczonej loksodromami kolejno łączącymi punkty o współrzędnych geograficznych określonych w załączniku IV, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84, pod warunkiem że uczestniczące statki są wyposażone w satelitarne systemy monitorowania statków (VMS).

3. Statki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwiększonej obserwacji, zwłaszcza pod następującymi względami:

- a) stosowania wyłącznie wysoce selektywnych narzędzi podczas rejsów połowowych zgodnie z ust. 2 lit. a);
- b) pod względem ilości odrzutów zgodnie z ust. 2 lit. b);
- c) zmniejszenia śmiertelności połowowej zgodnie z ust. 2 lit. c);
- d) wielkości połowu i odrzutów, które mają miejsce na zachód od linii określonej w ust. 2 lit. d),

a także podlegają ustaleniom dotyczącym regularnego dostarczania państwu członkowskiemu danych na temat przestrzegania specjalnych warunków określonych w tych punktach.

4. Zwiększenie nakładu połowowego przewidziane w niniejszym artykule oblicza się dla każdego statku

w danych grupach nakładu połowowego, które prowadzą działalność na specjalnych warunkach, o których mowa w ust. 2 lit. a), b), c) i d), oraz nie przekracza ilości koniecznej, by za użycie narzędzi koniecznych do tych działań zrekomensować dostosowanie nakładu połowowego, o którym mowa w art. 12 ust. 4.

5. Informacje o jakichkolwiek zwiększeniach przydziału nakładu połowowego, dokonanych przez państwa członkowskie, przekazywane są Komisji w terminie do 30 kwietnia roku, w którym ma miejsce rekompensata za dostosowanie nakładu połowowego. Informacje te zawierają szczegółowe dane na temat statków prowadzących działalność na specjalnych warunkach, o których mowa w ust. 2 lit. a), b), c) i d), nakładu połowowego dla poszczególnych grup nakładu połowowego, którego realizacji przez te statki w tym roku spodziewa się państwo członkowskie, oraz na temat warunków, na jakich nakład połowowy jest monitorowany, w tym na temat ustaleń dotyczących kontroli.

6. Najpóźniej do dnia 1 marca państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie na temat ilości nakładu połowowego wykorzystanego w ramach działań przeprowadzonych podczas poprzedniego roku.

7. Komisja zwraca się do STECF o dokonywanie co roku porównania zmniejszenia śmiertelności dorsza osiągniętego wskutek stosowania ust. 2 lit. c) ze zmniejszeniem, które zgodnie z jego szacunkami osiągnięto by dzięki dostosowaniu nakładu połowowego, o którym mowa w art. 12 ust. 4. W świetle tej opinii Komisja może postulować dostosowania nakładu połowowego, które mogą być stosowane w następnym roku w odniesieniu do właściwej grupy narzędzi połowowych.

Artykuł 14

Obowiązki państwa członkowskiego

1. W odniesieniu do statków pływających pod jego banderą każde państwo członkowskie ustala swoją metodę przydzielania maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego poszczególnym statkom lub grupom statków w oparciu o szereg kryteriów, takich jak na przykład:

- a) propagowanie dobrych praktyk rybackich, w tym zachęcanie do gromadzenia danych, zmniejszanie odrzutów i ograniczanie do minimum wpływu na młode ryby;
- b) uczestnictwo w programach współpracy w celu uniknięcia niepotrzebnych przyłowów dorsza;
- c) mały wpływ na środowisko, w tym niskie zużycie paliwa i niska emisja gazów cieplarnianych;
- d) proporcjonalność w odniesieniu do przydziału wielkości dopuszczalnych połowów w formie kwot ryb.

2. W odniesieniu do każdego obszaru zamieszczonego w załączniku I niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie wydaje specjalne zezwolenia połowowe zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾ dla statków pływających pod jego banderą, które prowadzą połowy w na tym obszarze i wykorzystują narzędzie należące do jednej z grup narzędzi zamieszczonych w załączniku I niniejszego rozporządzenia.

3. W odniesieniu do każdego obszaru zamieszczonego w załączniku I całkowita zdolność połowowa wyrażona w kW statków posiadających specjalne zezwolenie połowowe wydane zgodnie z ust. 2 nie może przekraczać maksymalnej zdolności połowowej statków, które rozpoczęły połowy objętym przepisami narzędziem w roku 2006 lub 2007 i dokonują ich w danym obszarze geograficznym.

4. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających specjalne zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Artykuł 15

Regulacja nakładu połowowego

Państwa członkowskie monitorują zdolność połowową i połowy swoich statków w podziale na grupy nakładu połowowego oraz podejmują stosowne działania w sytuacji, gdy dopuszczalny nakład połowowy ustalony zgodnie z art. 12 zbliża się do poziomu maksymalnego, aby nie przekroczył ustanowionych limitów.

Artykuł 16

Wymiana maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego między państwami członkowskimi i odbudowa nakładu

1. Zainteresowane państwa członkowskie mogą dostosować maksymalny dopuszczalny nakład połowowy ustanowiony zgodnie z art. 11 w celu:

- a) wymian kwot dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002; oraz
- b) ponownego przydzielenia lub odjęcia kwot dokonywanego na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

2. Państwo członkowskie może dostosować maksymalny dopuszczalny nakład połowowy ustanowiony zgodnie z art. 12, jeżeli zaprzestaje ono wymiany kwot połowowych w jakimkolwiek z obszarów wymienionych w art. 3, o ile to państwa członkowskie w okresie referencyjnym dokonywało tych wymian, aby określić podstawy, o których mowa w art. 12 ust. 2, i musi zastosować dodatkowy nakład w jakiegokolwiek z odnośnych grup nakładu połowowego, aby wykorzystać odzyskane kwoty. Tej odbudowie nakładu towarzyszy zmniejszenie całkowitego dopuszczalnego nakładu przez państwo członkowskie, które zwróciło kwotę państwu członkowskiemu odzyskującemu kwotę, w zakresie odzwierciedlającym zmniejszenie

kwoty połowowej, jaką dysponują jego grupy nakładów, chyba że państwo członkowskie zwracające kwotę nie wykorzystало stosownego nakładu połowowego do określenia wspomnianych wyżej podstaw.

3. Nie naruszając przepisów art. 17 ust. 2, w roku 2009 państwa członkowskie mogą zmienić swoje przydziały nakładu połowowego przez przeniesienie nakładu połowowego i zdolności połowowych pomiędzy obszarami geograficznymi, o których mowa w art. 3, pod warunkiem że przeniesienie to obejmuje działalność połowową, o której mowa w art. 13 ust. 2 lit. a) i b). O takich przeniesieniach powiadamia się Komisję. Odpowiednio zmienia się maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lit. a).

Artykuł 17

Wymiana maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego między grupami nakładu połowowego

1. Państwo członkowskie może zmienić przydziały nakładu połowowego przez przenoszenie zdolności połowowej między grupami nakładu połowowego zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2–5.

2. Dopuszcza się przeniesienie między grupami narzędzi połowowych, a nie między obszarami geograficznymi, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie dostarczy Komisji informacji o średnim połowie na jednostkę nakładu z ostatnich trzech lat w grupie narzędzi, która ma przedmiotowy nakład przekazać i w grupie narzędzi, która ma ten nakład przyjąć.

3. Jeżeli połów na jednostkę nakładu w grupie narzędzi połowowych, która ma przedmiotowy nakład przekazać, jest wyższy niż w grupie narzędzi połowowych, która ma ten nakład przyjąć, przekazania dokonuje się zasadniczo w formie pełnych kilowatodni.

4. Jeżeli połów na jednostkę nakładu w grupie narzędzi połowowych, która ma przedmiotowy nakład oddać, jest niższy niż w grupie narzędzi połowowych, która ma ten nakład przyjąć, do kwoty nakładu w grupie narzędzi połowowych, która ma przedmiotowy nakład przyjąć, stosuje się współczynnik korygujący w celu zrekompensowania wyższego połowu na jednostkę nakładu w tej grupie.

5. Komisja nakłada na STECF wymóg opracowania standardowych współczynników korygujących, które można by wykorzystać w celu ułatwienia przekazywania nakładów między grupami narzędzi połowowych o różnych wartościach połowu na jednostkę nakładu.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, KONTROLA I NADZÓR

Artykuł 18

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 2847/93

Środki kontroli przewidziane w niniejszym rozdziale stosuje się dodatkowo w stosunku do środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 2847/93.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

Artykuł 19

Kontrole dzienników połowowych

1. W odniesieniu do statków wyposażonych w system VMS państwa członkowskie sprawdzają za pomocą danych VMS, czy informacje otrzymane w ośrodkach monitorowania rybołówstwa odpowiadają informacjom o wykonanych czynnościach zawartym w dzienniku połowowym. Takie kontrole porównawcze są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.

2. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej dane kontaktowe dotyczące dostarczania dzienników połowowych i deklaracji wyładunkowych.

Artykuł 20

Ważenie dorsza przy pierwszym wyładunku

1. Kapitan statku rybackiego dopilnowuje, by każda przekraczająca 300 kg ilość dorsza złowionego na obszarach ustanowionych w art. 3 i wyladowanego w porcie wspólnotowym była ważona na pokładzie lub w porcie wyładunku przed sprzedażą lub przed przewiezieniem w inne miejsce. Waga użyta do ważenia podlega zatwierdzeniu przez właściwe organy krajowe. Wielkość uzyskana w wyniku ważenia jest zamieszczona w deklaracji, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić, by ważenie odbywało się na aukcji rybnej na terytorium danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że wyładunek został fizycznie sprawdzony oraz że pojemniki z rybami zostały zaplombowane przed przetransportowaniem ich bezpośrednio na aukcję rybną i pozostają zaplombowane do momentu ważenia. Dokument przewozowy zawiera informacje dotyczące szczegółów inspekcji przeprowadzonej podczas wyładunku.

Artykuł 21

Wartości odniesienia dla inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, opracowuje szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku II.

Artykuł 22

Zakaz przeładunku

Zakazuje się przeładunku dorsza na morzu w obszarach geograficznych ustanowionych w art. 3.

Artykuł 23

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, określają krajowe programy kontroli zgodnie z załącznikiem III.

2. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, udostępniają na swojej oficjalnej stronie internetowej do wiadomości Komisji i pozostałych państw członkowskich, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, krajowe programy kontroli wraz z harmonogramem realizacji.

3. Co najmniej raz w ciągu roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny zgodności oraz wyników krajowych programów kontroli dla zasobów dorsza, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 24

Uprzednie zgłoszenie

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego przedstawiciel przed wplynięciem do portu lub miejsca wyładunku w państwie członkowskim, mając na pokładzie więcej niż jedną tonę dorsza, podaje odpowiednim władzom odnośnego państwa członkowskiego co najmniej na cztery godziny przed zawinięciem:

- a) nazwę portu lub miejsca wyładunku;
- b) oczekiwany czas przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
- c) liczbę kilogramów żywej wagi wszystkich gatunków, których ma na pokładzie więcej niż 50 kg.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma zostać wyladowana więcej niż jedna tona dorsza, mogą wprowadzić wymóg, by wyładunek znajdującego się na pokładzie połowu nie rozpoczął się przed uzyskaniem zezwolenia od tych organów.

3. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego przedstawiciel, chcąc przeładować lub wyladować na morzu jakiegokolwiek przechowywanego na pokładzie zasoby lub dokonać wyładunku w porcie lub miejscu wyładunku państwa trzeciego, przynajmniej 24 godziny przed przeładunkiem lub wyładunkiem na morzu lub wyładunkiem w porcie lub miejscu wyładunku przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego bandery informacje, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 25

Wyznaczone porty

1. Jeżeli ze wspólnotowego statku rybackiego mają być wyladowane we Wspólnocie ponad dwie tony dorsza, kapitan statku dopilnowuje, by takie wyładunki odbywały się tylko w wyznaczonych portach.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza porty, w których odbywa się wyładunek dorsza w ilości przekraczającej dwie tony.

3. Każde państwo członkowskie zamieszcza na swojej publicznie dostępnej stronie internetowej wykaz wyznaczonych portów i odpowiednie procedury dotyczące kontroli i nadzoru w tych portach, w tym zasady i warunki rejestrowania ilości dorsza przy każdym wyładunku oraz sprawozdawczości w tym zakresie.

Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim.

Artykuł 26

Margines tolerancji w oszacowaniach ilości wpisanych do dziennika połowowego

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽¹⁾ dozwolony margines tolerancji przy szacowaniu ilości dorsza w kilogramach przechowywanych na pokładzie wynosi 8 % wartości wpisanej do dziennika połowowego.

Artykuł 27

Osobne sztautowanie dorsza

Zabrania się przechowywania na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego, w jakimkolwiek pojemniku, jakiegokolwiek ilości dorsza pomieszaną z innymi gatunkami organizmów morskich. Pojemniki z dorszem są sztautowane w ładowni w taki sposób, aby były oddzielone od innych pojemników.

Artykuł 28

Transport dorsza

1. Odpowiednie organy państwa członkowskiego mogą wprowadzić wymóg, by dowolna ilość dorsza, złowionego w jakimkolwiek z obszarów geograficznych zdefiniowanych w art. 3 i wyładowanego po raz pierwszy w tym państwie członkowskim, była zważona w obecności kontrolerów przed przetransportowaniem w inne miejsce z portu pierwszego wyładunku. W przypadku dorsza wyładowanego po raz pierwszy w porcie wyznaczonym na mocy art. 24 próby reprezentatywne wynoszące przynajmniej 20 % wartości liczbowej wyładunku są ważone w obecności kontrolerów upoważnionych przez państwo członkowskie, zanim zostaną wystawione po raz pierwszy na sprzedaż i sprzedane. W tym celu w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegóły przyjętego przez siebie systemu pobierania prób.

2. Na zasadzie odstępstwa od warunków ustalonych w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 do wszystkich ilości dorsza przewyższających 50 kg, transportowanych gdzie indziej niż do miejsca pierwszego wyładunku lub przywozu, dołącza się egzemplarz jednej z deklaracji przewidzianej w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia, dotyczącej ilości transportowanego dorsza. Nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 13 ust. 4 lit. b) wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 29

Szczegółne programy monitorowania

Na zasadzie odstępstwa od art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 szczególne programy monitorowania zasobów dorsza mogą trwać dłużej niż dwa lata od ich wejścia w życie.

ROZDZIAŁ V

PROCES DECYZYJNY ORAZ PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 30

Procedura podejmowania decyzji

W przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie stanowi, że decyzje podejmuje Rada, Rada podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów na podstawie wniosku Komisji.

Artykuł 31

Zmiany w załączniku I

Na podstawie zalecenia STECF Komisja może zmienić załącznik I do niniejszego rozporządzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz na podstawie poniższych zasad:

- a) grupy nakładu połowowego są ustanawiane możliwie jednolicie uwzględniając rodzaj poławianych zasobów biologicznych, wielkości ryb poławianych docelowo lub jako przyłłów oraz wpływ działalności połowowej danej grupy nakładu połowowego na środowisko;
- b) ilość i wielkość grup nakładu połowowego są opłacalne z punktu widzenia obciążenia związanego z zarządzaniem w stosunku do potrzeb ochrony.

Artykuł 32

Szczegółowe zasady

Szczegółowe zasady dotyczące stosowania art. 11 ust. 3, art. 14, 16 i 17 niniejszego rozporządzenia mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 33

Pomoc z Europejskiego Funduszu Rybackiego

1. Dla każdego z czterech zasobów dorsza, o których mowa w art. 1, w tych latach, w których dany zasób znajduje się poniżej odpowiedniego poziomu zapobiegawczego biomasy tarłowej określonego w art. 6, plan długoterminowy uznaje się za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

2. Dla każdego z czterech zasobów dorsza, o których mowa w art. 1, w innych latach niż lata, o których mowa w ust. 1, plan długoterminowy uznaje się za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, s. 1.

Artykuł 34**Przegląd**

Komisja – na podstawie opinii STECF oraz po konsultacji z właściwym Regionalnym Komitetem Doradczym – ocenia wpływ środków zarządzania na odnośne zasoby dorsza oraz ich odławianie, nie później niż w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy kolejne lata stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, postuluje stosowne środki w celu jego zmiany.

Artykuł 35**Uchylenie**

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 423/2004.

Artykuł 36**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Grupy nakładu połowowego zdefiniowane są przez jedną z grup narzędzi połowowych wymienionych w pkt 1 oraz jeden z obszarów geograficznych wymienionych w pkt 2.

1. Grupy narzędzi

- a) Włoki denne i niewody (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) o wymiarach oczek sieci:

TR1 równym 100 mm lub większym;

TR2 równym 70 mm lub większym, ale mniejszym niż 100 mm;

TR3 równym 16 mm lub większym, ale mniejszym niż 32 mm;

- b) Włoki ramowe (TBB) o wymiarach oczek sieci:

BT1 równym 120 mm lub większym;

BT2 równym 80 mm lub większym, ale mniejszym niż 120 mm;

- c) Pławnice, sieci oplątujące (GN);

- d) Sieci trójścienne (GT);

- e) Takle (LL).

2. Grupy obszarów geograficznych:

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące grupy obszarów geograficznych:

- a) cieśnina Kattegat;

- b) (i) cieśnina Skagerrak;

(ii) część strefy ICES IIIa nienależąca ani do cieśniny Skagerrak, ani do cieśniny Kattegat;

strefa ICES IV oraz wody WE strefy ICES IIa;

- (iii) strefa ICES VIIId;

- c) strefa ICES VIIa;

- d) strefa ICES VIa.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Cel

1. Każde państwo członkowskie określa szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które mogłyby prowadzić połowy dorsza. Inspekcje wyrywkowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek dorsza jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej, w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w uprawnieniach do połowów wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie określa priorytety szczegółowe.

Docelowe wartości odniesienia

4. Nie później niż w terminie miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie zobowiązane są wdrożyć swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wyrywkowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu kontroli wyrywkowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego wyboru, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % liczby wszystkich wyładunków dorsza w danym państwie członkowskim.

b) Poziom inspekcji w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom inspekcji na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: ma być ustalona po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: ma być ustalona po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK III

ZAKRES KRAJOWYCH PROGRAMÓW KONTROLI

W krajowych programach kontroli należy określić, między innymi:

1. Środki kontroli

Zasoby ludzkie

- a) Liczba inspektorów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

- b) Liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

- c) Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, statków i samolotów patrolowych.

2. Elektroniczny zapis i przekaz informacji związanych z działalnością połowową

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 19, 23, 24 i 25.

3. Wyznaczenie portów

W stosownych przypadkach wykaz portów wyznaczonych do wyładunku dorsza zgodnie z art. 25.

4. Zgłoszenie przed wyładunkiem

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 24.

5. Kontrola wyładunków

Opis urządzeń lub systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami art. 20, 21, 22 i 29.

6. Procedury inspekcji

Krajowe programy kontroli określają procedury, jakie należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu inspekcji na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie jako odpowiedzialnymi za krajowy program kontroli w odniesieniu do dorsza;
- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie inspektorów, w tym przy wyszczególnianiu uprawnień i kompetencji inspektorów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK IV

Linia, o której mowa w art. 13 ust. 2 lit. d)

Linia, o której mowa w art. 13 ust. 2 lit. d), jest to linia wytyczona loksodromami kolejno łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

54 °30' N, 10 °35' W

55 °20' N, 9 °50' W

55 °30' N, 9 °20' W

56 °40' N, 8 °55' W

57 °0' N, 9 °0' W

57 °20' N, 9 °20' W

57 °50' N, 9 °20' W

58 °10' N, 9 °0' W

58 °40' N, 7 °40' W

59 °0' N, 7 °30' W

59 °20' N, 6 °30' W

59 °40' N, 6 °5' W

59 °40' N, 5 °30' W

60 °0' N, 4 °50' W

60 °15' N, 4 °0' W.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1343/2008**z dnia 23 grudnia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	CR	110,3
	MA	71,6
	TR	99,2
	ZZ	93,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	69,8
	TR	134,4
	ZZ	123,8
0709 90 70	MA	140,8
	TR	110,0
	ZZ	125,4
0805 10 20	AR	13,6
	BR	44,6
	EG	51,8
	MA	70,1
	TR	83,0
	UY	30,6
	ZA	57,3
	ZW	31,4
	ZZ	47,8
0805 20 10	MA	74,9
	TR	64,0
	ZZ	69,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	50,3
	IL	66,4
	MA	78,8
	TR	63,9
	ZZ	64,9
0805 50 10	MA	64,0
	TR	52,1
	ZZ	58,1
0808 10 80	CA	79,3
	CN	75,1
	MK	37,6
	US	93,0
	ZA	118,0
	ZZ	80,6
0808 20 50	CN	73,2
	TR	35,0
	US	121,1
	ZZ	76,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1344/2008**z dnia 23 grudnia 2008 r.****w sprawie publikacji na 2009 r. nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ustanowionej rozporządzeniem (EWG) nr 3846/87**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiające nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

Należy opublikować nomenklaturę do celów refundacji w pełnej wersji obowiązującej w dniu 1 stycznia 2009 r. jaka wynika

z przepisów rozporządzeń dotyczących systemów wywozowych dla produktów rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3846/87 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Załącznik I zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia.
- 2) Załącznik II zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

NOMENKLATURA PRODUKTÓW ROLNYCH DO CELÓW REFUNDACJI WYWOZOWYCH

1. Zboża i mąka pszenna lub żytnia, kasze lub grysiki

Kod CN	Opis towarów	Kod produktu
1001	Pszenica i meslin:	
1001 10 00	- Pszenica durum:	
	-- Nasiona	1001 10 00 9200
	-- Pozostała	1001 10 00 9400
ex 1001 90	- Pozostałe:	
	-- Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin	
1001 90 91	--- Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin	1001 90 91 9000
1001 90 99	--- Pozostałe	1001 90 99 9000
1002 00 00	Żyto	1002 00 00 9000
1003 00	Jęczmień:	
1003 00 10	- Nasiona	1003 00 10 9000
1003 00 90	- Pozostałe	1003 00 90 9000
1004 00 00	Owies:	
	- Nasiona	1004 00 00 9200
	- Pozostałe	1004 00 00 9400
1005	Kukurydza:	
ex 1005 10	- Nasiona:	
1005 10 90	-- Pozostałe	1005 10 90 9000
1005 90 00	- Pozostałe	1005 90 00 9000
1007 00	Ziarno sorgo:	
1007 00 90	- Pozostałe	1007 00 90 9000
ex 1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża:	
1008 20 00	- Proso	1008 20 00 9000
1101 00	Mąka pszenna lub z meslin:	
	- Mąka pszenna:	
1101 00 11	-- Z pszenicy durum	1101 00 11 9000
1101 00 15	-- Z pszenicy zwyczajnej i orkisz:	
	--- O zawartości popiołu od 0 do 600 mg/100 g	1101 00 15 9100
	--- O zawartości popiołu większej niż 600, ale mniejszej lub równej 900 mg/100 g	1101 00 15 9130
	--- O zawartości popiołu większej niż 900, ale mniejszej lub równej 1 100 mg/100 g	1101 00 15 9150
	--- O zawartości popiołu większej niż 1 100, ale mniejszej lub równej 1 650 mg/100 g	1101 00 15 9170
	--- O zawartości popiołu większej niż 1 650, ale mniejszej lub równej 1 900 mg/100 g	1101 00 15 9180
	--- O zawartości popiołu większej niż 1 900 mg/100 g	1101 00 15 9190
1101 00 90	- Mąka z meslin	1101 00 90 9000

Kod CN	Opis towarów	Kod produktu
ex 1102	Mąki ze zbóż innych niż pszenica lub meslin:	
1102 10 00	– Mąka żytnia:	
	-- O zawartości popiołu od 0 do 1 400 mg/100 g	1102 10 00 9500
	-- O zawartości popiołu większej niż 1 400, ale mniejszej lub równej 2 000 mg/100 g	1102 10 00 9700
	-- O zawartości popiołu większej niż 2 000 mg/100 g	1102 10 00 9900
ex 1103	Kasze, mączki i granulki, zbożowe:	
	– Kasze i mączki:	
1103 11	-- Z pszenicy:	
1103 11 10	--- Z pszenicy durum:	
	---- O zawartości popiołu od 0 do 1 300 mg/100 g:	
	----- Mączki, których mniej niż 10 % masy może przejść przez sito o oczkach 0,160 mm	1103 11 10 9200
	----- Pozostałe	1103 11 10 9400
	---- O zawartości popiołu większej niż 1 300 mg/100 g	1103 11 10 9900
1103 11 90	--- Z pszenicy zwyczajnej i orkisz:	
	---- O zawartości popiołu od 0 do 600 mg/100 g	1103 11 90 9200
	---- O zawartości popiołu większej niż 600 mg/100 g	1103 11 90 9800

2. Ryż i ryż łamany

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
1006	Ryż:	
1006 20	- Ryż łuskany (brązowy):	
	-- Parzony:	
1006 20 11	--- Okrągłozarnisty	1006 20 11 9000
1006 20 13	--- Średniozarnisty	1006 20 13 9000
	--- Długozarnisty:	
1006 20 15	---- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3	1006 20 15 9000
1006 20 17	---- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3	1006 20 17 9000
	-- Pozostały:	
1006 20 92	--- Okrągłozarnisty	1006 20 92 9000
1006 20 94	--- Średniozarnisty	1006 20 94 9000
	--- Długozarnisty:	
1006 20 96	---- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3	1006 20 96 9000
1006 20 98	---- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3	1006 20 98 9000
1006 30	- Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany, lub glazurowany:	
	-- Ryż półbielony:	
	--- Parzony:	
1006 30 21	---- Okrągłozarnisty	1006 30 21 9000
1006 30 23	---- Średniozarnisty	1006 30 23 9000
	---- Długozarnisty:	
1006 30 25	----- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3	1006 30 25 9000
1006 30 27	----- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3	1006 30 27 9000
	--- Pozostały:	
1006 30 42	---- Okrągłozarnisty	1006 30 42 9000
1006 30 44	---- Średniozarnisty	1006 30 44 9000
	---- Długozarnisty:	
1006 30 46	----- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3	1006 30 46 9000
1006 30 48	----- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3	1006 30 48 9000
	-- Ryż całkowicie bielony:	
	--- Parzony:	
1006 30 61	---- Okrągłozarnisty:	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg	1006 30 61 9100
	----- Pozostały	1006 30 61 9900
1006 30 63	---- Średniozarnisty:	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg	1006 30 63 9100
	----- Pozostały	1006 30 63 9900
	---- Długozarnisty:	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
1006 30 65	----- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały	1006 30 65 9100 1006 30 65 9900
1006 30 67	----- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały: --- Pozostały:	1006 30 67 9100 1006 30 67 9900
1006 30 92	----- Okrągłozarnisty: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały	1006 30 92 9100 1006 30 92 9900
1006 30 94	----- Średniozarnisty: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały ----- Długozarnisty:	1006 30 94 9100 1006 30 94 9900
1006 30 96	----- O stosunku długości do szerokości większym niż 2, ale mniejszym niż 3: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały	1006 30 96 9100 1006 30 96 9900
1006 30 98	----- O stosunku długości do szerokości równym 3 lub większym niż 3: ----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 5 kg ----- Pozostały	1006 30 98 9100 1006 30 98 9900
1006 40 00	- Ryż łamany	1006 40 00 9000

3. Przetwory zbożowe

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1102	Mąki ze zbóż innych niż pszenica lub meslin:	
ex 1102 20	- Mąka kukurydziana:	
ex 1102 20 10	-- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy:	
	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,3 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,8 % masy ⁽²⁾	1102 20 10 9200
	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,3 % masy, ale nieprzekraczającej 1,5 % i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy ⁽²⁾	1102 20 10 9400
ex 1102 20 90	-- Pozostałe:	
	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 1,7 % i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy ⁽²⁾	1102 20 90 9200
ex 1102 90	- Pozostałe:	
1102 90 10	-- Mąka jęczmienna:	
	--- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy	1102 90 10 9100
	--- Pozostała	1102 90 10 9900
ex 1102 90 30	-- Mąka owsiana:	
	--- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1,8 % masy, o wilgotności nieprzekraczającej 11 % i w której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna	1102 90 30 9100
ex 1103	Kasze, mączki i granulki, zbożowe:	
	- Kasze i mączki:	
ex 1103 13	-- Z kukurydzy:	
ex 1103 13 10	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy:	
	---- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 0,9 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,6 % masy, której nie więcej niż 30 % przechodzi przez sito o oczkach 315 mikrometrów, i której odsetek nieprzekraczający 5 % przechodzi przez sito o oczkach 150 mikrometrów ⁽³⁾	1103 13 10 9100
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 0,9 %, ale nieprzekraczającej 1,3 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,8 % masy, której nie więcej niż 30 % przechodzi przez sito o oczkach 315 mikrometrów, i której odsetek nieprzekraczający 5 % przechodzi przez sito o oczkach 150 mikrometrów ⁽³⁾	1103 13 10 9300
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,3 % masy, ale nieprzekraczającej 1,5 % i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1,0 % masy, której nie więcej niż 30 % przechodzi przez sito o oczkach 315 mikrometrów, i której odsetek nieprzekraczający 5 % przechodzi przez sito o oczkach 150 mikrometrów ⁽³⁾	1103 13 10 9500
ex 1103 13 90	--- Pozostałe:	
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 1,7 % i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy, której nie więcej niż 30 % przechodzi przez sito o oczkach 315 mikrometrów, i której odsetek nieprzekraczający 5 % przechodzi przez sito o oczkach 150 mikrometrów ⁽³⁾	1103 13 90 9100
ex 1103 19	-- Z pozostałych zbóż:	
1103 19 10	--- Z żyta	1103 19 10 9000

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1103 19 30	--- Z jęczmienia: ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy	1103 19 30 9100
ex 1103 19 40	--- Z owsa: ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy, o zawartości okrywy nieprzekraczającej 0,1 %, o wilgotności nieprzekraczającej 11 % i w której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna	1103 19 40 9100
ex 1103 20	- Granulki:	
1103 20 20	-- Z jęczmienia	1103 20 20 9000
1103 20 60	-- Z pszenicy	1103 20 60 9000
ex 1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone: - Ziarna miażdżone lub płatkowane:	
ex 1104 12	-- Z owsa:	
ex 1104 12 90	--- Płatkowane: ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy, o zawartości okrywy nieprzekraczającej 0,1 %, o wilgotności nieprzekraczającej 12 %, i której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy, o zawartości okrywy przekraczającej 0,1 %, ale nieprzekraczającej 1,5 %, o wilgotności nieprzekraczającej 12 %, i której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna	1104 12 90 9100 1104 12 90 9300
ex 1104 19	-- Z pozostałych zbóż:	
1104 19 10	--- Z pszenicy	1104 19 10 9000
ex 1104 19 50	--- Z kukurydzy: ---- Płatkowane: ----- O zawartości tłuszczu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,7 % masy ⁽³⁾ ----- O zawartości tłuszczu, w odniesieniu do suchej masy, przekraczającej 0,9 % masy, ale nieprzekraczającej 1,3 % i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,8 % masy ⁽³⁾	1104 19 50 9110 1104 19 50 9130
ex 1104 19 69	--- Z jęczmienia: ---- Płatkowane: ----- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy - Pozostałe obrobione ziarna (na przykład łuszczone, perełkowane, krojone lub śrutowane):	1104 19 69 9100
ex 1104 22	-- Z owsa:	
ex 1104 22 20	--- Łuszczone (łuskane lub obierane): ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy, o zawartości okrywy nieprzekraczającej 0,5 %, o wilgotności nieprzekraczającej 11 %, i której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna, zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 22 20 9100
ex 1104 22 30	--- Łuszczone i krojone lub śrutowane («Grütze» lub »grutten«): ---- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 2,3 % masy, o zawartości okrywy nieprzekraczającej 0,1 %, o wilgotności nieprzekraczającej 11 % i której peroksydaza jest praktycznie nieaktywna, zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 22 30 9100

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1104 23	-- Z kukurydzy:	
ex 1104 23 10	--- Łuszczone (łuskane lub obierane), nawet krojone lub śrutowane:	
	---- O zawartości tłuszczu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,6 % masy (»Grütze« lub »grutten«) zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾ ⁽³⁾	1104 23 10 9100
	---- O zawartości tłuszczu, w odniesieniu do suchej masy, przekraczającej 0,9 % ale nieprzekraczającej 1,3 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,8 % masy (»Grütze« lub »grutten«), zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾ ⁽³⁾	1104 23 10 9300
1104 29	-- Z pozostałych zbóż:	
	--- Z jęczmienia:	
ex 1104 29 01	---- Łuszczone (łuskane lub obierane):	
	----- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy, zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 01 9100
ex 1104 29 03	---- Łuszczone i krojone lub śrutowane (»Grütze« lub »grutten«):	
	----- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy i o zawartości surowego błonnika, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 0,9 % masy, zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 03 9100
ex 1104 29 05	---- Perłkowane:	
	----- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy (bez talku):	
	----- Pierwsza kategoria zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 05 9100
	----- O zawartości popiołu, w odniesieniu do suchej masy, nieprzekraczającej 1 % masy (bez talku):	
	----- Druga kategoria zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 05 9300
	--- Pozostałe:	
	---- Łuszczone (łuskane lub obierane), nawet krojone lub śrutowane:	
ex 1104 29 11	----- Z pszenicy, niekrojone ani nieśrutowane, zgodnie z definicją podaną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 821/68 ⁽¹⁾	1104 29 11 9000
	---- Obrobione wyłącznie przez śrutowanie:	
1104 29 51	----- Z pszenicy	1104 29 51 9000
1104 29 55	----- Z żyta	1104 29 55 9000
1104 30	- Zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone:	
1104 30 10	-- Z pszenicy	1104 30 10 9000
1104 30 90	-- Z pozostałych zbóż	1104 30 90 9000
1107	Słód, nawet palony:	
1107 10	- Niepalony:	
	-- Z pszenicy:	
1107 10 11	--- W postaci mąki	1107 10 11 9000
1107 10 19	--- Pozostały	1107 10 19 9000
	-- Pozostały:	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
1107 10 91	--- W postaci mąki	1107 10 91 9000
1107 10 99	--- Pozostały	1107 10 99 9000
1107 20 00	- Palony	1107 20 00 9000
ex 1108	Skrobie; inulina:	
	- Skrobie ⁽⁴⁾ :	
ex 1108 11 00	-- Skrobia pszenna:	
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 %	1108 11 00 9200
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 84 %, ale mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 % ⁽⁵⁾	1108 11 00 9300
ex 1108 12 00	-- Skrobia kukurydziana:	
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 %	1108 12 00 9200
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 84 %, ale mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 % ⁽⁵⁾	1108 12 00 9300
ex 1108 13 00	-- Skrobia ziemniaczana:	
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 80 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 %	1108 13 00 9200
	--- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 77 %, ale mniejszej niż 80 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 % ⁽⁵⁾	1108 13 00 9300
ex 1108 19	-- Pozostałe skrobie:	
ex 1108 19 10	--- Skrobia z ryżu:	
	---- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 %	1108 19 10 9200
	---- O zawartości suchej masy nie mniejszej niż 84 %, ale mniejszej niż 87 % i o czystości w suchej masie nie mniejszej niż 97 % ⁽⁵⁾	1108 19 10 9300
ex 1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony:	
	- Suszony gluten pszenny o zawartości białka, w odniesieniu do suchej masy, 82 % masy lub więcej (N × 6,25)	1109 00 00 9100
ex 1702	Pozostałe cukry włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:	
ex 1702 30	- Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy:	
	-- Pozostałe:	
1702 30 50	--- W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego	1702 30 50 9000
1702 30 90	--- Pozostałe ⁽⁶⁾	1702 30 90 9000
ex 1702 40	- Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:	
1702 40 90	-- Pozostałe ⁽⁶⁾	1702 40 90 9000

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1702 90	- Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszkankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:	
1702 90 50	-- Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy:	
	--- Maltodekstryna, w postaci białej substancji stałej, nawet aglomerowanej	1702 90 50 9100
	--- Pozostała ⁽⁶⁾	1702 90 50 9900
	-- Karmel:	
	--- Pozostały:	
1702 90 75	---- W postaci proszku, nawet aglomerowanego	1702 90 75 9000
1702 90 79	---- Pozostały	1702 90 79 9000
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:	
ex 2106 90	- Pozostałe:	
	-- Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:	
	--- Pozostałe:	
2106 90 55	---- Syrop glukozowy i z maltodekstryny ⁽⁶⁾	2106 90 55 9000

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 29.6.1968, str. 46.

⁽²⁾ Metodę analityczną, którą należy stosować do oznaczania zawartości tłuszczu stanowi metoda podana w załączniku I (metoda A) do dyrektywy Komisji 84/4/EWG (Dz.U. L 15 z 18.1.1984, str. 28).

⁽³⁾ Procedura, według której należy postępować w celu oznaczenia zawartości tłuszczu jest następująca:

— próbkę należy skruszyć tak, aby 90 % lub więcej masy mogło przejść przez sito o oczkach 500 mikrometrów, a 100 % masy mogło przejść przez sito o oczkach 1 000 mikrometrów,

— metodę analityczną, którą należy następnie zastosować stanowi metoda podana w załączniku I (metoda A) do dyrektywy 84/4/EWG.

⁽⁴⁾ Zawartość suchej masy skrobi oznacza się za pomocą metody ustanowionej w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 687/2008 (Dz.U. L 192 z 19.7.2008, str 20). Czystość skrobi oznacza się za pomocą zmodyfikowanej metody polarymetrycznej Ewersa, podanej w załączniku I do trzeciej dyrektywy Komisji 72/199/EWG (Dz.U. L 123 z 29.5.1972, str. 6).

⁽⁵⁾ Refundacje wywozowe płatne w odniesieniu do skrobi ustala się przy pomocy następującego wzoru:

1. Skrobia ziemniaczana: $((\text{rzeczywisty \% suchej masy})/80) \times \text{refundacja wywozowa}$.

2. Wszystkie pozostałe rodzaje skrobi: $((\text{rzeczywisty \% suchej masy})/87) \times \text{refundacja wywozowa}$.

Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca podaje, na dostarczonej w tym celu deklaracji, zawartość suchej masy produktu.

⁽⁶⁾ Refundację wywozową wypłaca się w odniesieniu do produktów o zawartości suchej masy nie mniejszej niż 78 %. Refundację wywozową przewidzianą w odniesieniu do produktów o zawartości suchej masy mniejszej niż 78 % ustala się przy pomocy poniższego wzoru:

$((\text{rzeczywista zawartość suchej masy})/78) \times \text{refundacja wywozowa}$

Zawartość suchej masy oznacza się za pomocą metody nr 2 ustanowionej w załączniku II do dyrektywy Komisji 79/796/EWG (Dz.U. L 239 z 22.9.1979, str. 24) lub za pomocą innej odpowiedniej metody analitycznej dającej co najmniej takie same gwarancje.

4. Mieszanki paszowe pochodzenia zbożowego

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt ⁽¹⁾ :	
ex 2309 10	- Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:	
	-- Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne:	
	--- Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny:	
	---- Niezawierająca skrobi lub zawierająca 10 % masy skrobi lub mniej ⁽²⁾ ⁽³⁾ :	
2309 10 11	----- Niezawierająca produktów mlecznych lub zawierająca tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 10 11 9000
2309 10 13	----- Zawierająca nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 10 13 9000
	---- Zawierająca więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 30 % masy, skrobi ⁽²⁾ :	
2309 10 31	----- Niezawierająca produktów mlecznych lub zawierająca tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 10 31 9000
2309 10 33	----- Zawierająca nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 10 33 9000
	---- Zawierająca więcej niż 30 % masy skrobi ⁽²⁾ :	
2309 10 51	----- Niezawierająca produktów mlecznych lub zawierająca tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 10 51 9000
2309 10 53	----- Zawierająca nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 10 53 9000
ex 2309 90	- Pozostałe:	
	-- Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:	
	--- Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne:	
	---- Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny:	
	----- Niezawierające skrobi lub zawierające 10 % masy skrobi lub mniej ⁽²⁾ ⁽³⁾ :	
2309 90 31	----- Niezawierające produktów mlecznych lub zawierające tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 90 31 9000
2309 90 33	----- Zawierające nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 90 33 9000
	---- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 30 % masy skrobi ⁽²⁾ :	
2309 90 41	----- Niezawierające produktów mlecznych lub zawierające tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 90 41 9000
2309 90 43	----- Zawierające nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 90 43 9000
	---- Zawierające więcej niż 30 % masy skrobi ⁽²⁾ :	
2309 90 51	----- Niezawierające produktów mlecznych lub zawierające tych produktów mniej niż 10 % masy	2309 90 51 9000
2309 90 53	----- Zawierające nie mniej niż 10 % masy, ale mniej niż 50 % masy, produktów mlecznych	2309 90 53 9000

⁽¹⁾ Objęte rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1517/95 (Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 51).

⁽²⁾ Do celów refundacji uwzględnia się jedynie skrobię pochodzącą z produktów zbożowych. Produkty zbożowe są to produkty objęte podpozycjami 0709 90 60 i 0712 90 19, rozdział 10 i pozycjami 1101, 1102, 1103 i 1104 (nieprzetworzone i nieodtworzone) z wyjątkiem podpozycji 1104 30 oraz zawartość produktów zbożowych w produktach z podpozycji 1904 10 10 i 1904 10 90 Nomenklatury Scalonej. Zawartość produktów zbożowych w produktach z podpozycji 1904 10 10 i 1904 10 90 Nomenklatury Scalonej uważa się za równą masie danego gotowego produktu. Nie wypłaca się refundacji w odniesieniu do zbóż w przypadku, gdy pochodzenie skrobi nie może być wyraźnie ustalone na podstawie analizy.

⁽³⁾ Refundacja będzie wypłacana jedynie w odniesieniu do produktów zawierających w masie 5 % skrobi lub więcej.

5. Wołowina i cielęcina

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0102	Bydło żywe:	
ex 0102 10	- Zwierzęta hodowlane czystej krwi:	
ex 0102 10 10	-- Jałówki (bydło płci żeńskiej, które nigdy nie miało cielaka):	
	--- O masie żywca równej lub większej niż 250 kg:	
	---- W wieku do 30 miesięcy	0102 10 10 9140
	---- Pozostałe	0102 10 10 9150
ex 0102 10 30	-- Krowy:	
	--- O masie żywca równej lub większej niż 250 kg:	
	---- W wieku do 30 miesięcy	0102 10 30 9140
	---- Pozostałe	0102 10 30 9150
ex 0102 10 90	-- Pozostałe:	
	--- O masie żywca równej lub większej niż 300 kg	0102 10 90 9120
ex 0102 90	- Pozostałe:	
	-- Gatunki domowe:	
	--- O masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg:	
ex 0102 90 41	---- Do uboju:	
	----- O masie przekraczającej 220 kg	0102 90 41 9100
	--- O masie przekraczającej 300 kg:	
	---- Jałówki (bydło płci żeńskiej, które nigdy nie miało cielaka):	
0102 90 51	----- Do uboju	0102 90 51 9000
0102 90 59	----- Pozostałe	0102 90 59 9000
	---- Krowy:	
0102 90 61	----- Do uboju	0102 90 61 9000
0102 90 69	----- Pozostałe	0102 90 69 9000
	---- Pozostałe:	
0102 90 71	----- Do uboju	0102 90 71 9000
0102 90 79	----- Pozostałe	0102 90 79 9000
0201	Mięso z bydła, świeże lub schłodzone:	
0201 10 00	- Tusze i półtusze:	
	-- Przednia część tuszy lub półtuszy, zawierająca wszystkie kości i kark, szyję i łopatkę, ale z więcej niż 10 żebrami:	
	--- Z dorosłego bydła płci męskiej (!)	0201 10 00 9110
	--- Pozostałe	0201 10 00 9120
	-- Pozostałe:	
	--- Z dorosłego bydła płci męskiej (!)	0201 10 00 9130
	--- Pozostałe	0201 10 00 9140

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0201 20	- Pozostałe kawałki mięsa, z kośćmi:	
0201 20 20	-- Ćwierci «kompensowane»:	
	--- Z dorosłego bydła płci męskiej ⁽¹⁾	0201 20 20 9110
	--- Pozostałe	0201 20 20 9120
0201 20 30	-- Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone:	
	--- Z dorosłego bydła płci męskiej ⁽¹⁾	0201 20 30 9110
	--- Pozostałe	0201 20 30 9120
0201 20 50	-- Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone:	
	--- Z maksymalną liczbą ośmiu żeber lub ośmiu par żeber:	
	---- Z dorosłego bydła płci męskiej ⁽¹⁾	0201 20 50 9110
	---- Pozostałe	0201 20 50 9120
	--- Z więcej niż ośmioma żebrami lub ośmioma parami żeber:	
	---- Z dorosłego bydła płci męskiej ⁽¹⁾	0201 20 50 9130
	---- Pozostałe	0201 20 50 9140
ex 0201 20 90	-- Pozostałe:	
	--- O masie kości nieprzekraczającej jednej trzeciej masy kawałka	0201 20 90 9700
0201 30 00	- Bez kości:	
	-- Kawałki bez kości eksportowane do Stanów Zjednoczonych Ameryki na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 ⁽³⁾ lub do Kanady na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1041/2008 ⁽⁴⁾	0201 30 00 9050
	-- Kawałki bez kości, włączając mięso mielone, o średniej zawartości chudej wołowiny (z wyłączeniem tłuszczu) 78 % lub większej ⁽⁶⁾	0201 30 00 9060
	-- Pozostałe, każdy kawałek indywidualnie opakowany o średniej zawartości chudej wołowiny (z wyłączeniem tłuszczu) 55 % lub większej ⁽⁶⁾ :	
	--- z tylnych ćwierci dorosłego bydła płci męskiej, z maksymalną liczbą ośmiu żeber lub ośmiu par żeber, cięte prosto lub cięciem »Pistola« ⁽²⁾ :	0201 30 00 9100
	--- z nierozdzielonych lub rozdzielonych ćwierci przednich dorosłego bydła płci męskiej, cięte prosto lub cięciem »Pistola« ⁽²⁾ :	0201 30 00 9120
	-- Pozostałe	0201 30 00 9140
ex 0202	Mięso wołowe, zamrożone:	
0202 10 00	- Tusze i półtusze:	
	-- Przednia część tuszy lub półtuszy, zawierająca wszystkie kości i kark, szyję i łopatkę, ale z więcej niż 10 żebrami	0202 10 00 9100
	-- Pozostałe	0202 10 00 9900
ex 0202 20	- Pozostałe kawałki mięsa, z kośćmi:	
0202 20 10	-- Ćwierci «kompensowane»	0202 20 10 9000
0202 20 30	-- Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0202 20 30 9000

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0202 20 50	-- Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone:	
	--- Z maksymalną liczbą ośmiu żeber lub ośmiu par żeber	0202 20 50 9100
	--- Z więcej niż ośmioma żebrami lub ośmioma parami żeber	0202 20 50 9900
ex 0202 20 90	-- Pozostałe:	
	--- O masie kości nieprzekraczającej jednej trzeciej masy kawałka	0202 20 90 9100
0202 30	- Bez kości:	
0202 30 90	-- Pozostałe:	
	--- Kawalki bez kości eksportowane do Stanów Zjednoczonych Ameryki na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 ⁽³⁾ lub do Kanady na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1041/2008 ⁽⁴⁾	0202 30 90 9100
	--- Pozostałe, włączając mięso mielone, o średniej zawartości chudej wołowiny (z wyłączeniem tłuszczu) 78 % lub większej ⁽⁶⁾	0202 30 90 9200
	--- Pozostałe	0202 30 90 9900
0206	Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:	
0206 10	- Z bydła, świeże lub schłodzone:	
	-- Pozostałe:	
0206 10 95	--- Przepona gruba i przepona cienka	0206 10 95 9000
	- Z bydła, zamrożone:	
0206 29	-- Pozostałe:	
	--- Pozostałe:	
0206 29 91	---- Przepona gruba i przepona cienka	0206 29 91 9000
ex 0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów:	
ex 0210 20	- Mięso z bydła:	
ex 0210 20 90	-- Bez kości:	
	--- Solone i suszone	0210 20 90 9100
ex 1602	Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane:	
ex 1602 50	- Z bydła:	
	-- Pozostałe:	
ex 1602 50 31	--- Wołowina peklowana («corned beef»), w opakowaniach hermetycznych, niezawierająca innego mięsa niż z bydła:	
	---- O stosunku kolagenu do białka nie większym niż 0,35 ⁽⁷⁾ i zawierająca następujący odsetek mięsa wołowego (z wyłączeniem podrobów i tłuszczu):	
	----- 90 % masy lub większy:	
	----- Produkty spełniające warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾	1602 50 31 9125
	----- 80 % masy lub większy, ale mniejszy niż 90 % masy:	
	----- Produkty spełniające warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾	1602 50 31 9325

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1602 50 95	--- Pozostałe, w opakowaniach hermetycznych: ---- Niezawierające innego mięsa niż z bydła: ----- O stosunku kolagenu do białka nie większym niż 0,35 ⁽⁷⁾ i zawierające następujący odsetek mięsa wołowego (z wyłączeniem podrobów i tłuszczu): ----- 90 % masy lub większy: ----- Produkty spełniające warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾ ----- 80 % masy lub większej, ale mniejszej niż 90 % masy: ----- Produkty spełniające warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1731/2006 ⁽⁵⁾	 1602 50 95 9125 1602 50 95 9325

⁽¹⁾ Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia występującego w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 433/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, str. 3).

⁽²⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1359/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, str. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 8.11.2006, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281 z 24.10.2008, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 325 z 24.11.2006 str. 12.

⁽⁶⁾ Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, str. 39). Określenie »zawartość średnia« odnosi się do ilości próbki, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, str. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

⁽⁷⁾ Określanie zawartości kolagenu:

Zawartość kolagenu zostaje uwzględniona w celu oznaczenia zawartości hydroksyproliny pomnożonej przez współczynnik 8. Zawartość hydroksyproliny musi być oznaczona zgodnie z metodą ISO 3496-1978.

6. Wieprzowina

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0103	Świnie żywe:	
	– Pozostałe:	
ex 0103 91	-- O masie mniejszej niż 50 kg:	
0103 91 10	--- Gatunki domowe	0103 91 10 9000
ex 0103 92	-- O masie 50 kg lub większej:	
	--- Gatunki domowe:	
0103 92 19	---- Pozostałe	0103 92 19 9000
ex 0203	Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone:	
	– Świeże lub schłodzone:	
ex 0203 11	-- Tusze i półtusze:	
0203 11 10	--- Ze świń domowych ⁽¹²⁾	0203 11 10 9000
ex 0203 12	-- Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:	
	--- Ze świń domowych:	
ex 0203 12 11	---- Szyunki i ich kawałki:	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 12 11 9100
ex 0203 12 19	---- Łopatki i ich kawałki ⁽¹³⁾ :	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 12 19 9100
ex 0203 19	-- Pozostałe:	
	--- Ze świń domowych:	
ex 0203 19 11	---- Przodki i ich kawałki ⁽¹⁴⁾ :	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 19 11 9100
ex 0203 19 13	---- Schaby i ich kawałki, z kośćmi:	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 19 13 9100
ex 0203 19 15	---- Boczek i jego kawałki:	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy	0203 19 15 9100
	---- Pozostałe:	
ex 0203 19 55	----- Bez kości:	
	----- Szyunki, przodki, łopatki lub schaby, i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾	0203 19 55 9110
	----- Boczek i jego kawałki, o łącznej zawartości tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾	0203 19 55 9310
	– Zamrożone:	
ex 0203 21	-- Tusze i półtusze:	
0203 21 10	--- Ze świń domowych ⁽¹²⁾	0203 21 10 9000
ex 0203 22	-- Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:	
	--- Ze świń domowych:	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0203 22 11	---- Szyunki i ich kawałki: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 22 11 9100
ex 0203 22 19	---- Łopatki i ich kawałki ⁽¹³⁾ : ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 22 19 9100
ex 0203 29	-- Pozostałe: --- Ze świń domowych:	
ex 0203 29 11	---- Przodki i ich kawałki ⁽¹⁴⁾ : ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 29 11 9100
ex 0203 29 13	---- Schaby i ich kawałki, z kośćmi: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0203 29 13 9100
ex 0203 29 15	---- Boczek i jego kawałki: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy ---- Pozostałe:	0203 29 15 9100
ex 0203 29 55	----- Bez kości: ----- Szyunki, przodki, łopatki, i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾	0203 29 55 9110
ex 0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów: - Mięso ze świń:	
ex 0210 11	-- Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi: --- Ze świń domowych: ---- Solone lub w solance:	
ex 0210 11 11	----- Szyunki i ich kawałki: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy ---- Suszone lub wędzone:	0210 11 11 9100
ex 0210 11 31	----- Szyunki i ich kawałki: ----- »Prosciutto di Parma«, »Prosciutto di San Daniele« ⁽²⁾ ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy ----- Pozostałe:	0210 11 31 9110
ex 0210 11 31	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0210 11 31 9910
ex 0210 12	-- Boczek i jego kawałki: --- Ze świń domowych:	
ex 0210 12 11	---- Solony lub w solance: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy	0210 12 11 9100
ex 0210 12 19	---- Suszony lub wędzony: ----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy	0210 12 19 9100

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0210 19	-- Pozostałe:	
	--- Ze świń domowych:	
	---- Solone lub w solance:	
ex 0210 19 40	----- Schaby i ich kawałki:	
	----- O łącznej zawartości kości i tkanki chrzęstnej mniejszej niż 25 % masy	0210 19 40 9100
ex 0210 19 50	----- Pozostałe:	
	----- Bez kości:	
	----- Szynki, przodki, łopatki lub schaby i ich kawałki ⁽¹⁾	0210 19 50 9100
	----- Boczek i jego kawałki, bez skóry ⁽¹⁾ :	
	----- O łącznej zawartości tkanki chrzęstnej mniejszej niż 15 % masy	0210 19 50 9310
	---- Suszone lub wędzone:	
	---- Pozostałe:	
ex 0210 19 81	----- Bez kości:	
	----- »Prosciutto di Parma«, »Prosciutto di San Daniele« i ich kawałki ⁽²⁾	0210 19 81 9100
	----- Szynki, przodki, łopatki lub schaby i ich kawałki ⁽¹⁾	0210 19 81 9300
ex 1601 00	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych wyrobów:	
	- Pozostałe ⁽⁸⁾ :	
1601 00 91	-- Kiełbasy, suche lub do smarowania, niepoddane obróbce cieplnej ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾ :	
	--- Niezawierające mięsa lub podrobów drobiowych	1601 00 91 9120
	--- Pozostałe	1601 00 91 9190
1601 00 99	-- Pozostałe ⁽³⁾ ⁽⁶⁾ :	
	--- Niezawierające mięsa lub podrobów drobiowych	1601 00 99 9110
	--- Pozostałe	1601 00 99 9190
ex 1602	Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane:	
	- Ze świń:	
ex 1602 41	-- Szynki i ich kawałki:	
ex 1602 41 10	--- Ze świń domowych ⁽⁷⁾ :	
	---- Poddane obróbce cieplnej, zawierające 80 % masy lub więcej mięsa i tłuszczu ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ :	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub większej ⁽¹⁷⁾	1602 41 10 9110
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto mniejszej niż 1 kg	1602 41 10 9130
ex 1602 42	-- Łopatki i ich kawałki:	
ex 1602 42 10	--- Ze świń domowych ⁽⁷⁾ :	
	---- Poddane obróbce cieplnej, zawierające 80 % masy lub więcej mięsa i tłuszczu ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ :	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub większej ⁽¹⁸⁾	1602 42 10 9110
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto mniejszej niż 1 kg	1602 42 10 9130

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1602 49	-- Pozostałe, włącznie z mieszankami: --- Ze świń domowych: ---- Zawierające 80 % masy lub więcej mięsa lub dowolnego rodzaju podrobów, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju i pochodzenia:	
ex 1602 49 19	----- Pozostałe ⁽⁷⁾ ⁽¹⁰⁾ : ----- Poddane obróbce cieplnej, zawierające 80 % masy lub więcej mięsa i tłuszczu ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾ : ----- Niezawierające mięsa lub podrobów drobiowych: ----- Zawierające produkt składający się z wyraźnie rozpoznawalnych kawałków mięśni, które z uwagi na swój rozmiar nie są rozpoznawalne jako uzyskane z szynek, łopatek, schabu lub karkówki, wraz z małymi cząstkami widocznego tłuszczu i małymi ilościami galaretowatego osadu	1602 49 19 9130

⁽¹⁾ Produkty i ich kawałki można zaliczać do niniejszej podpozycji tylko w przypadku, gdy wielkość i cechy charakterystyczne spójnej tkanki mięsnej umożliwiają ich identyfikację jako elementów pochodzących z wymienionych kawałków podstawowych. Określenie »ich kawałki« stosuje się w odniesieniu do produktów o jednostkowej masie netto wynoszącej co najmniej 100 gramów lub do produktów krojonych w równe plastry, które mogą być jednoznacznie zidentyfikowane jako pochodzące z wymienionych kawałków podstawowych i które są pakowane razem posiadając łączną masę netto wynoszącą co najmniej 100 gramów.

⁽²⁾ Z niniejszej refundacji mogą korzystać tylko produkty, których nazwa jest certyfikowana przez właściwe organy Państwa Członkowskiego będącego producentem tych produktów.

⁽³⁾ W przypadku kielbasy w pojemnikach zawierających roztwór konserwujący, refundacja przyznawana jest w oparciu o masę netto, po odjęciu masy tego roztworu.

⁽⁴⁾ Masę osłonki parafinowej właściwej do normalnego użycia w handlu uważa się za element wchodzący w skład masy netto kielbasy.

⁽⁵⁾ Skreśla się na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2333/97 (Dz.U. L 323 z 26.11.1997, str. 25).

⁽⁶⁾ Jeżeli złożone przetwory spożywcze (włącznie z daniami gotowymi) zawierające kielbasę, zalicza się do pozycji 1601 z uwagi na ich skład, to refundacje przyznawane są tylko w odniesieniu do masy netto kielbasy, mięsa i podrobów, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia, które stanowią element tych przetworów.

⁽⁷⁾ W przypadku produktów zawierających kości, refundacja przyznawana jest w oparciu o masę netto po odjęciu kości.

⁽⁸⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 903/2008 (Dz.U. L 249 z 18.9.2008, str. 3).

W czasie finalizowania celnych formalności wywozowych eksporter oświadcza na piśmie, że przedmiotowe produkty spełniają te warunki

⁽⁹⁾ Zawartość mięsa i tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą analityczną określoną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2004/2002 (Dz.U. L 308 z 9.11.2002, str. 22).

⁽¹⁰⁾ Zawartość mięsa lub podrobów mięsnych dowolnego rodzaju, zawierających tłuszcz dowolnego rodzaju lub pochodzenia, oznacza się zgodnie z procedurą analityczną określoną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 226/89 (Dz.U. L 29 z 31.1.1989, str. 11).

⁽¹¹⁾ Niedopuszczalne jest zamrażanie produktów w zastosowaniu art. 7 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

⁽¹²⁾ Tusze lub półtusze można prezentować z żuchwami lub bez żuchw.

⁽¹³⁾ Łopatki można prezentować z żuchwami lub bez żuchw.

⁽¹⁴⁾ Przodki można prezentować z żuchwami lub bez żuchw.

⁽¹⁵⁾ Podgardla, żuchwy lub żuchwy i podgardla razem, prezentowane osobno, nie korzystają z niniejszej refundacji.

⁽¹⁶⁾ Końce szyjne bez kości, prezentowane osobno, nie korzystają z niniejszej refundacji.

⁽¹⁷⁾ W przypadku, gdy zaklasyfikowanie produktów jako szynki lub części szynek z pozycji 1602 41 10 9110 jest nieuzasadnione na podstawie przepisów uwagi dodatkowej nr 2 w dziale 16 Nomenklatury Scalonej, refundacja w odniesieniu do kodu produktu 1602 42 10 9110 lub, w odpowiednim przypadku, 1602 49 19 9130, może zostać przyznana, bez uszczerbku dla stosowania art. 51 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11).

⁽¹⁸⁾ W przypadku, gdy zaklasyfikowanie produktów jako łopatki i ich kawałki z podpozycji 1602 42 10 9110 jest nieuzasadnione na podstawie przepisów uwagi dodatkowej nr 2 w dziale 16 Nomenklatury Scalonej, refundacja w odniesieniu do kodu produktu 1602 49 19 9130 może zostać przyznana bez uszczerbku dla stosowania art. 51 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

7. Mięso drobiowe

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0105	Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunków <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki: – O masie nieprzekraczającej 185 g:	
0105 11	-- Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> : --- Pisklęta płci żeńskiej pochodzące z hodowli w drugim i trzecim pokoleniu:	
0105 11 11	---- Nioski	0105 11 11 9000
0105 11 19	---- Pozostałe --- Pozostałe:	0105 11 19 9000
0105 11 91	---- Nioski	0105 11 91 9000
0105 11 99	---- Pozostałe	0105 11 99 9000
0105 12 00	-- Indyki	0105 12 00 9000
ex 0105 19	-- Pozostałe:	
0105 19 20	--- Gęsi	0105 19 20 9000
ex 0207	Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone: – Z ptactwa z gatunków <i>Gallus domesticus</i> :	
ex 0207 12	-- Niecięte na kawałki, zamrożone:	
ex 0207 12 10	--- Oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %«: ---- Z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ---- Pozostałe	0207 12 10 9900
ex 0207 12 90	--- Oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane: ---- »Kurczaki 65 %«: ----- Z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ----- Pozostałe ----- Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, o zmiennym składzie: ----- Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ----- Pozostałe	0207 12 90 9190 0207 12 90 9990
ex 0207 14	-- Kawałki i podroby, zamrożone:: --- Kawałki: ---- Z kośćmi:	
ex 0207 14 20	----- Połówki lub ćwiartki: ----- Ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ----- Pozostałe	0207 14 20 9900
ex 0207 14 60	----- Nogi i ich kawałki: ----- Ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ----- Pozostałe	0207 14 60 9900

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0207 14 70	----- Pozostałe: ----- Połówki i ćwiartki, bez kupra: ----- Ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> z całkowicie skostniałymi końcami mostka, kośćmi udowymi i piszczelowymi ----- Pozostałe ----- Kawałki składające się z całej nogi lub części nogi i części grzbietu, o masie grzbietu nieprzekraczającej 25 % masy całkowitej ----- Ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> z całkowicie skostniałymi kośćmi udowymi ----- Pozostałe	0207 14 70 9190 0207 14 70 9290
0207 25	-- Niecięte na kawałki, zamrożone:	
0207 25 10	--- Oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %«	0207 25 10 9000
0207 25 90	--- Oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »indyki 73 %« lub inaczej zgłaszane	0207 25 90 9000
ex 0207 27	-- Kawałki i podroby, zamrożone:: --- Kawałki:	
ex 0207 27 10	---- Bez kości: ----- Mięso homogenizowane, włącznie z mięsem mechanicznie odkostnionym ----- Pozostałe: ----- Inne niż kupry ---- Z kośćmi:	0207 27 10 9990
0207 27 60	----- Nogi i ich kawałki:	
0207 27 60	----- Podudzia i ich kawałki	0207 27 60 9000
0207 27 70	----- Pozostałe	0207 27 70 9000

8. Jaja

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane:	
	- Drobiu:	
	-- Wylęgowe ⁽¹⁾ :	
0407 00 11	--- Indycze lub gęsie	0407 00 11 9000
0407 00 19	--- Pozostałe	0407 00 19 9000
0407 00 30	-- Pozostałe	0407 00 30 9000
0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego:	
	- Żółtka jaj:	
ex 0408 11	-- Suszone:	
ex 0408 11 80	--- Pozostałe:	
	---- Nadające się do spożycia przez ludzi	0408 11 80 9100
ex 0408 19	-- Pozostałe:	
	--- Pozostałe:	
ex 0408 19 81	---- Ciekłe:	
	----- Nadające się do spożycia przez ludzi	0408 19 81 9100
ex 0408 19 89	---- Pozostałe, włącznie z zamrożonymi:	
	----- Nadające się do spożycia przez ludzi	0408 19 89 9100
	- Pozostałe:	
ex 0408 91	-- Suszone:	
ex 0408 91 80	--- Pozostałe:	
	---- Nadające się do spożycia przez ludzi	0408 91 80 9100
ex 0408 99	-- Pozostałe:	
ex 0408 99 80	--- Pozostałe:	
	---- Nadające się do spożycia przez ludzi	0408 99 80 9100

⁽¹⁾ Dotyczy tylko jaj drobiu, które spełniają warunki określone przez właściwe organy Wspólnot Europejskich i na których znajdują się stemple z numerem identyfikacyjnym firmy producenta i/lub innymi danymi szczegółowymi zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 617/2008 (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, str. 5).

9. Mleko i przetwory mleczne

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0401	Mleko i śmietana, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego ⁽¹⁵⁾ :	
0401 10	- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1 % masy:	
0401 10 10	-- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów	0401 10 10 9000
0401 10 90	-- Pozostałe	0401 10 90 9000
0401 20	- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1 % masy, ale nieprzekraczającej 6 % masy:	
	-- Nieprzekraczającej 3 % masy:	
0401 20 11	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów:	
	---- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy	0401 20 11 9100
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy	0401 20 11 9500
0401 20 19	--- Pozostałe:	
	---- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy	0401 20 19 9100
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy	0401 20 19 9500
	-- Przekraczającej 3 % mas:	
0401 20 91	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów	0401 20 91 9000
0401 20 99	--- Pozostałe	0401 20 99 9000
0401 30	- O zawartości tłuszczu przekraczającej 6 % masy:	
	-- Nieprzekraczającej 21 % masy:	
0401 30 11	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów:	
	---- O zawartości tłuszczu:	
	----- Przekraczającej 10 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy	0401 30 11 9400
	----- Przekraczającej 17 % masy	0401 30 11 9700
0401 30 19	--- Pozostałe:	
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 17 % masy	0401 30 19 9700
	-- Przekraczającej 21 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy	
0401 30 31	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów:	
	---- O zawartości tłuszczu:	
	----- Nieprzekraczającej 35 % masy	0401 30 31 9100
	----- Przekraczającej 35 % masy ale nieprzekraczającej 39 % masy	0401 30 31 9400
	----- Przekraczającej 39 % masy	0401 30 31 9700
0401 30 39	--- Pozostałe:	
	---- O zawartości tłuszczu:	
	----- Nieprzekraczającej 35 % masy	0401 30 39 9100
	----- Przekraczającej 35 % masy ale nieprzekraczającej 39 % masy	0401 30 39 9400
	----- Przekraczającej 39 % masy	0401 30 39 9700
	-- Przekraczającej 45 % masy:	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0401 30 91	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2 litrów:	
	---- O zawartości tłuszczu:	
	----- Nieprzekraczającej 68 % masy	0401 30 91 9100
	----- Przekraczającej 68 % masy	0401 30 91 9500
0401 30 99	--- Pozostałe:	
	---- O zawartości tłuszczu:	
	----- Nieprzekraczającej 68 % masy	0401 30 99 9100
	----- Przekraczającej 68 % masy	0401 30 99 9500
0402	Mleko i śmietana, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego ⁽⁸⁾ :	
ex 0402 10	- W proszku, granulkach lub w innej stałej postaci, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy ⁽¹¹⁾ :	
	-- Niezawierające dodatku cukru ani innego środka słodzącego ⁽¹³⁾ :	
0402 10 11	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg	0402 10 11 9000
0402 10 19	--- Pozostałe	0402 10 19 9000
	-- Pozostałe ⁽¹⁴⁾ :	
0402 10 91	--- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg	0402 10 91 9000
0402 10 99	--- Pozostałe	0402 10 99 9000
	- W proszku, granulkach lub w innej stałej postaci, o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy ⁽¹¹⁾ :	
ex 0402 21	-- Niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego ⁽¹³⁾ :	
	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 27 % masy:	
0402 21 11	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg:	
	----- O zawartości tłuszczu:	
	----- Nieprzekraczającej 11 % masy	0402 21 11 9200
	----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy	0402 21 11 9300
	----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy	0402 21 11 9500
	----- Przekraczającej 25 % masy	0402 21 11 9900
	---- Pozostałe:	
0402 21 17	----- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 11 % masy	0402 21 17 9000
0402 21 19	----- O zawartości tłuszczu przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy:	
	----- Nieprzekraczającej 17 % masy	0402 21 19 9300
	----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy	0402 21 19 9500
	----- Przekraczającej 25 % masy	0402 21 19 9900
	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 27 % masy:	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0402 21 91	---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 28 % masy ----- Przekraczającej 28 % masy, ale nieprzekraczającej 29 % masy ----- Przekraczającej 29 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy ----- Przekraczającej 45 % masy	0402 21 91 9100 0402 21 91 9200 0402 21 91 9350 0402 21 91 9500
0402 21 99	---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 28 % masy ----- Przekraczającej 28 % masy, ale nieprzekraczającej 29 % masy ----- Przekraczającej 29 % masy, ale nieprzekraczającej 41 % masy ----- Przekraczającej 41 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy ----- Przekraczającej 45 % masy, ale nieprzekraczającej 59 % masy ----- Przekraczającej 59 % masy, ale nieprzekraczającej 69 % masy ----- Przekraczającej 69 % masy, ale nieprzekraczającej 79 % masy ----- Przekraczającej 79 % masy	0402 21 99 9100 0402 21 99 9200 0402 21 99 9300 0402 21 99 9400 0402 21 99 9500 0402 21 99 9600 0402 21 99 9700 0402 21 99 9900
ex 0402 29	-- Pozostałe (14): --- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 27 % masy: ---- Pozostałe:	
0402 29 15	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 11 % masy ----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy ----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy ----- Przekraczającej 25 % masy	0402 29 15 9200 0402 29 15 9300 0402 29 15 9500 0402 29 15 9900
0402 29 19	----- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy ----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy ----- Przekraczającej 25 % masy	0402 29 19 9300 0402 29 19 9500 0402 29 19 9900
0402 29 91	---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg	0402 29 91 9000
0402 29 99	---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 41 % masy ----- Przekraczającej 41 % masy - Pozostałe:	0402 29 99 9100 0402 29 99 9500

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0402 91	-- Niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego ⁽¹³⁾ :	
0402 91 10	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 8 % masy:	
	---- O zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej 15 % masy lub większej i o zawartości tłuszczu przekraczającej 7,4 % masy	0402 91 10 9370
0402 91 30	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 8 % masy, ale nieprzekraczającej 10 % masy:	
	---- O zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej 15 % masy lub większej	0402 91 30 9300
	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 45 % masy:	
0402 91 99	---- Pozostałe	0402 91 99 9000
0402 99	-- Pozostałe ⁽¹⁴⁾ :	
0402 99 10	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 9,5 % masy:	
	---- O zawartości sacharozy 40 % masy lub większej, o zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej 15 % lub większej i o zawartości tłuszczu przekraczającej 6,9 % masy	0402 99 10 9350
	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 9,5 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy:	
0402 99 31	---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg:	
	----- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 21 % masy:	
	----- O zawartości sacharozy 40 % masy lub większej i o zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej 15 % masy lub większej	0402 99 31 9150
	----- O zawartości tłuszczu przekraczającej 21 % masy, ale nieprzekraczającej 39 % masy	0402 99 31 9300
	----- O zawartości tłuszczu przekraczającej 39 % masy	0402 99 31 9500
0402 99 39	---- Pozostałe:	
	----- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 21 % masy, o zawartości sacharozy 40 % masy lub większej i o zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej 15 % masy lub większej	0402 99 39 9150
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:	
ex 0403 90	- Pozostałe:	
	-- Niaromatyzowane ani niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao:	
	--- W proszku, granulkach lub w innej stałej postaci ⁽⁸⁾ ⁽¹²⁾ :	
	---- Niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu ⁽¹⁾ :	
0403 90 11	----- Nieprzekraczającej 1,5 % masy	0403 90 11 9000
0403 90 13	----- Przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy:	
	----- Nieprzekraczającej 11 % masy	0403 90 13 9200
	----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy	0403 90 13 9300
	----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy	0403 90 13 9500
	----- Przekraczającej 25 % masy	0403 90 13 9900
0403 90 19	----- Przekraczającej 27 % masy	0403 90 19 9000
	---- Pozostałe, o zawartości tłuszczu ⁽⁴⁾ :	

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0403 90 33	----- Przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy: ----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy ----- Przekraczającej 25 % masy --- Pozostałe: ---- Niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu ⁽¹⁾ :	0403 90 33 9400 0403 90 33 9900
0403 90 51	----- Nieprzekraczającej 3 % masy: ----- Nieprzekraczającej 1,5 % masy	0403 90 51 9100
0403 90 59	----- Przekraczającej 6 % masy: ----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 21 % masy ----- Przekraczającej 21 % masy, ale nieprzekraczającej 35 % masy ----- Przekraczającej 35 % masy, ale nieprzekraczającej 39 % masy ----- Przekraczającej 39 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy ----- Przekraczającej 45 % masy	0403 90 59 9170 0403 90 59 9310 0403 90 59 9340 0403 90 59 9370 0403 90 59 9510
ex 0404	Serwatka, nawet zagęszczona, lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:	
0404 90	- Pozostałe: -- Niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu ⁽¹⁾ :	
ex 0404 90 21	--- Nieprzekraczającej 1,5 % masy: ---- W proszku lub w granulkach, o zawartości wody nieprzekraczającej 5 % masy i o zawartości białka mleka w suchej masie mlecznej beztłuszczowej: ----- 29 % masy lub więcej, ale mniej niż 34 % masy ----- 34 % masy lub większej	0404 90 21 9120 0404 90 21 9160
0404 90 23	--- Przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy ⁽⁸⁾ : ---- W proszku lub granulkach: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 11 % masy ----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy ----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy ----- Przekraczającej 25 % masy	0404 90 23 9120 0404 90 23 9130 0404 90 23 9140 0404 90 23 9150
ex 0404 90 29	--- Przekraczającej 27 % masy ⁽⁸⁾ : ---- W proszku lub granulkach, o zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 28 % masy ----- Przekraczającej 28 % masy, ale nieprzekraczającej 29 % masy ----- Przekraczającej 29 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy ----- Przekraczającej 45 % masy -- Pozostałe, o zawartości tłuszczu ⁽⁸⁾ :	0404 90 29 9110 0404 90 29 9115 0404 90 29 9125 0404 90 29 9140

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
0404 90 81	--- Nieprzekraczającej 1,5 % masy: ---- W proszku lub granulkach	0404 90 81 9100
ex 0404 90 83	--- Przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy: ---- W proszku lub granulkach: ----- O zawartości tłuszczu: ----- Nieprzekraczającej 11 % masy ----- Przekraczającej 11 % masy, ale nieprzekraczającej 17 % masy ----- Przekraczającej 17 % masy, ale nieprzekraczającej 25 % masy ----- Przekraczającej 25 % masy ---- Inne niż w proszku lub granulkach: ----- O zawartości sacharozy 40 % masy lub większej, o zawartości suchej masy mlecznej beztłuszczowej nieprzekraczającej 15 % masy i o zawartości tłuszczu przekraczającej 6,9 % masy	0404 90 83 9110 0404 90 83 9130 0404 90 83 9150 0404 90 83 9170 0404 90 83 9936
ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania:	
0405 10	- Masło: -- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 85 % masy: --- Masło naturalne:	
0405 10 11	---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 80 % masy lub większej ale mniejszej niż 82 % masy ----- 82 % masy lub większej	0405 10 11 9500 0405 10 11 9700
0405 10 19	---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 80 % masy lub większej, ale mniejszej niż 82 % masy ----- 82 % masy lub większej	0405 10 19 9500 0405 10 19 9700
0405 10 30	--- Masło odtwarzane: ---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 80 % masy lub większej ale mniejszej niż 82 % masy ----- 82 % masy lub większej ---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 82 % masy lub większej	0405 10 30 9100 0405 10 30 9300 0405 10 30 9700

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu		
0405 10 50	--- Masło z serwatki: ---- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 82 % masy lub większej ---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu: ----- 80 % masy lub większej ale mniejszej niż 82 % masy ----- 82 % masy lub większej	0405 10 50 9300	0405 10 50 9500	
0405 10 90	-- Pozostałe	0405 10 90 9000		
ex 0405 20	- Produkty mleczarskie do smarowania:			
0405 20 90	-- O zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy: --- O zawartości tłuszczu: ---- 75 % masy lub większej ale mniejszej niż 78 % masy ---- 78 % masy lub większej	0405 20 90 9500	0405 20 90 9700	
0405 90	- Pozostałe:			
0405 90 10	-- O zawartości tłuszczu 99,3 % masy i większej oraz o zawartości wody nieprzekraczającej 0,5 % masy	0405 90 10 9000		
0405 90 90	-- Pozostałe	0405 90 90 9000		
Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Wymagania dodatkowe przy stosowaniu kodów produktu		Kod produktu
		Maksymalna zawartość wody w produkcie (%)	Minimalna zawartość tłuszczu w suchej masie (%)	
ex 0406	Ser i twaróg ⁽⁷⁾ ⁽¹⁰⁾ :			
ex 0406 10	- Ser (nieodrzewający lub niekonserwowany) świeży, włącznie z serem serwatkowym i twaróg:			
ex 0406 10 20	-- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 40 % masy: --- Ser serwatkowy, z wyjątkiem solonego Ricotta --- Pozostałe: ---- O zawartości wody w substancji beztłuszczowej-przekraczającej 47 % masy, ale nieprzekraczającej 72 % masy: ----- Ricotta, solony:			0406 10 20 9100
	----- Wyprodukowany wyłącznie z mleka owczego	55	45	0406 10 20 9230
	----- Pozostałe	55	39	0406 10 20 9290
	----- Twarożek	60		0406 10 20 9300
	----- Pozostałe:			
	----- O zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniejszej niż 5 % masy	60		0406 10 20 9610
	----- 5 % masy lub większej, ale mniejszej niż 19 % masy	60	5	0406 10 20 9620

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Wymagania dodatkowe przy stosowaniu kodów produktu		Kod produktu
		Maksymalna zawartość wody w produkcie (%)	Minimalna zawartość tłuszczu w suchej masie (%)	
	----- 19 % masy lub większej, ale mniejszej niż 39 % masy	57	19	0406 10 20 9630
	----- Pozostałe, o zawartości wody w masie beztłuszczowej:			
	----- Przekraczającej 47 % masy, ale nieprzekraczającej 52 % masy	40	39	0406 10 20 9640
	----- Przekraczającej 52 % masy ale nieprzekraczającej 62 % masy	50	39	0406 10 20 9650
	----- Przekraczającej 62 % masy			0406 10 20 9660
	---- O zawartości wody w masie beztłuszczowej przekraczającej 72 % masy:			
	---- Ser śmietankowy o zawartości wody w masie beztłuszczowej przekraczającej 77 % masy, ale nieprzekraczającej 83 % masy i o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- 60 % masy lub większej, ale mniejszej niż 69 % masy	60	60	0406 10 20 9830
	----- 69 % masy lub większej	59	69	0406 10 20 9850
	----- Pozostałe			0406 10 20 9870
	---- Pozostałe			0406 10 20 9900
ex 0406 20	- Ser tarty lub proszkowany, wszystkich rodzajów:			
ex 0406 20 90	-- Pozostałe:			
	--- Sery produkowane z serwatki			0406 20 90 9100
	--- Pozostałe:			
	---- O zawartości tłuszczu przekraczającej 20 % masy, o zawartości laktozy mniejszej niż 5 % masy i o zawartości suchej masy:			
	----- 60 % masy lub większej, ale mniejszej niż 80 % masy	40	34	0406 20 90 9913
	----- 80 % masy lub większej, ale mniejszej niż 85 % masy	20	30	0406 20 90 9915
	----- 85 % masy lub większej, ale mniejszej niż 95 % masy	15	30	0406 20 90 9917
	----- 95 % masy lub większej	5	30	0406 20 90 9919
	---- Pozostałe			0406 20 90 9990
ex 0406 30	- Ser przetworzony (ser topiony), nietarty lub nieproszkowany:			
	-- Pozostałe:			
	--- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 36 % masy i o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
ex 0406 30 31	---- Nieprzekraczającej 48 % masy:			
	----- O zawartości suchej masy:			
	----- 40 % masy lub większej, ale mniejszej niż 43 % masy i o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniejszej niż 20 % masy	60		0406 30 31 9710
	----- 20 % masy lub większej	60	20	0406 30 31 9730

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Wymagania dodatkowe przy stosowaniu kodów produktu		Kod produktu
		Maksymalna zawartość wody w produkcie (%)	Minimalna zawartość tłuszczu w suchej masie (%)	
	----- 43 % masy lub większej i o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniejszej niż 20 % masy	57		0406 30 31 9910
	----- 20 % masy lub większej, ale mniejszej niż 40 % masy	57	20	0406 30 31 9930
	----- 40 % masy lub większej	57	40	0406 30 31 9950
ex 0406 30 39	---- Przekraczającej 48 % masy:			
	----- O zawartości suchej masy:			
	----- 40 % masy lub większej, ale mniejszej niż 43 % masy	60	48	0406 30 39 9500
	----- 43 % masy lub większej, ale mniejszej niż 46 % masy	57	48	0406 30 39 9700
	----- 46 % masy lub większej i o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniej niż 55 % masy	54	48	0406 30 39 9930
	----- 55 % masy lub większej	54	55	0406 30 39 9950
ex 0406 30 90	--- O zawartości tłuszczu przekraczającej 36 % masy	54	79	0406 30 90 9000
ex 0406 40	- Ser z przerostami niebieskiej pleśni i pozostały ser zawierający przerosty otrzymywane z użyciem <i>Penicillium roqueforti</i> :			
ex 0406 40 50	-- Gorgonzola	53	48	0406 40 50 9000
ex 0406 40 90	-- Pozostały	50	40	0406 40 90 9000
ex 0406 90	- Pozostałe sery:			
	-- Pozostałe:			
ex 0406 90 13	--- Emmentaler	40	45	0406 90 13 9000
ex 0406 90 15	--- Gruyère, Sbrinz:			
	---- Gruyère	38	45	0406 90 15 9100
ex 0406 90 17	--- Bergkäse, Appenzell:			
	---- Bergkäse	38	45	0406 90 17 9100
ex 0406 90 21	--- Cheddar	39	48	0406 90 21 9900
ex 0406 90 23	--- Edam	47	40	0406 90 23 9900
ex 0406 90 25	--- Tilsit	47	45	0406 90 25 9900
ex 0406 90 27	--- Butterkäse	52	45	0406 90 27 9900
ex 0406 90 32	--- Feta ⁽³⁾ :			
	---- Wytworzone wyłącznie z mleka owczego i/lub mleka koziego:			
	----- O zawartości wody w substancji beztłuszczowej nieprzekraczającej 72 % masy	56	43	0406 90 32 9119
ex 0406 90 35	--- Kefalo-Tyri:			
	---- Wytworzone wyłącznie z mleka owczego i/lub koziego	38	40	0406 90 35 9190
	---- Pozostałe	38	40	0406 90 35 9990

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Wymagania dodatkowe przy stosowaniu kodów produktu		Kod produktu
		Maksymalna zawartość wody w produkcie (%)	Minimalna zawartość tłuszczu w suchej masie (%)	
ex 0406 90 37	--- Finlandia --- Pozostałe: ---- Pozostałe: ----- O zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 40 % masy i o zawartości wody, w substancji beztłuszczowej: ----- Nieprzekraczającej 47 % masy:	40	45	0406 90 37 9000
ex 0406 90 61	----- Grana Padano, Parmigiano Reggiano	35	32	0406 90 61 9000
ex 0406 90 63	----- Fiore Sardo, Pecorino: ----- Wytworzony wyłącznie z mleka owczego ----- Pozostałe	35 35	36 36	0406 90 63 9100 0406 90 63 9900
ex 0406 90 69	----- Pozostałe: ----- Sery produkowane z serwatki ----- Pozostałe			0406 90 69 9100 0406 90 69 9910
ex 0406 90 73	----- Przekraczającej 47 % masy, ale nieprzekraczającej 72 % masy: ----- Provolone	45	44	0406 90 73 9900
ex 0406 90 75	----- Asiago, Caciocavallo, Montasio, Ragusano	45	39	0406 90 75 9900
ex 0406 90 76	----- Danbo, Fontal, Fontina, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø: ----- O zawartości tłuszczu w suchej masie 45 % masy lub większej, ale mniejszej niż 55 % masy: ----- O zawartości suchej masy 50 % masy lub większej, ale mniejszej niż 56 % masy ----- O zawartości suchej masy 56 % masy lub większej ----- zawartości tłuszczu w suchej masie 55 % masy lub większej	50 44 46	45 45 55	0406 90 76 9300 0406 90 76 9400 0406 90 76 9500
ex 0406 90 78	----- Gouda: ----- O zawartości tłuszczu w suchej masie mniejszej niż 48 % masy ----- O zawartości tłuszczu w suchej masie 48 % masy lub większej, ale mniejszej niż 55 % masy ----- Pozostałe:	50 45 45	20 48 55	0406 90 78 9100 0406 90 78 9300 0406 90 78 9500
ex 0406 90 79	----- Esrom, Italic, Kernhem, Saint Nectaire, Saint Paulin, Taleggio	56	40	0406 90 79 9900
ex 0406 90 81	----- Cantal, Cheshire, Wensleydale, Lancashire, Double Gloucester, Blarney, Colby, Monterey	44	45	0406 90 81 9900
ex 0406 90 85	----- Kefalograviera, Kasseri: ----- O zawartości wody nieprzekraczającej 40 % masy ----- O zawartości wody przekraczającej 40 % masy, ale nieprzekraczającej 45 % masy	40 45	39 39	0406 90 85 9930 0406 90 85 9970

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Wymagania dodatkowe przy stosowaniu kodów produktu		Kod produktu
		Maksymalna zawartość wody w produkcie (%)	Minimalna zawartość tłuszczu w suchej masie (%)	
	----- Pozostałe			0406 90 85 9999
ex 0406 90 86	----- Pozostałe sery o zawartości wody w substancji beztłuszczowej:			
	----- Przekraczającej 47 % masy, ale nieprzekraczającej 52 % masy:			
	----- Sery wytwarzane z serwatki			0406 90 86 9100
	----- Pozostałe, o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniejszej niż 5 % masy	52		0406 90 86 9200
	----- 5 % masy lub większej, ale mniejszej niż 19 % masy	51	5	0406 90 86 9300
	----- 19 % masy lub większej, ale mniejszej niż 39 % masy	47	19	0406 90 86 9400
	----- 39 % masy lub większej	40	39	0406 90 86 9900
ex 0406 90 87	----- Przekraczającej 52 % masy, ale nieprzekraczającej 62 % masy:			
	----- Sery wytworzone z serwatki, z wyjątkiem Manouri			0406 90 87 9100
	----- Pozostałe, o zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- Mniejszej niż 5 % masy	60		0406 90 87 9200
	----- 5 % masy lub większej, ale mniejszej niż 19 % masy	55	5	0406 90 87 9300
	----- 19 % masy lub większej, ale mniejszej niż 40 % masy	53	19	0406 90 87 9400
	----- 40 % masy lub większej:			
	----- Idiazabal, Manchego i Roncal, wytwarzane wyłącznie z mleka owczego	45	45	0406 90 87 9951
	----- Maasdam	45	45	0406 90 87 9971
	----- Manouri	43	53	0406 90 87 9972
	----- Hushallsost	46	45	0406 90 87 9973
	----- Murukoloinen	41	50	0406 90 87 9974
	----- Gräddost	39	60	0406 90 87 9975
	----- Pozostałe	47	40	0406 90 87 9979
ex 0406 90 88	----- Przekraczającej 62 % masy, ale nieprzekraczającej 72 % masy:			
	----- Sery wytwarzane z serwatki			0406 90 88 9100
	----- Pozostałe:			
	----- O zawartości tłuszczu w suchej masie:			
	----- 10 % masy lub większej, ale mniejszej niż 19 % masy	60	10	0406 90 88 9300
	----- Wynoszącej 40 % lub więcej:			
	----- Akawi	55	40	0406 90 88 9500

- (¹) W przypadku, gdy produkt objęty niniejszą podpozycją zawiera dodatek serwatki i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem CN 3504, przy wyliczaniu refundacji nie wolno uwzględniać dodatku serwatki i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem CN 3504. Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub utrwalenia. W przypadku, gdy dodatki te nie przekraczają 0,5 % w masie całego produktu, uwzględnia się je do celów obliczania refundacji. Jednakże w przypadku, gdy dodatki te przekraczają łącznie 0,5 % w masie całego produktu, nie uwzględnia się ich do celów obliczania refundacji. Jeżeli produkt zaliczany do niniejszej podpozycji składa się z permeatu, nie wypłaca się refundacji wywozowej. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy dany produkt składa się z permeatu albo czy znajduje się w nim dodatek substancji niemlekowej i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem 3504, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek musi podać:
- maksymalną zawartość w masie substancji niemlekowej i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem CN 3504, dodanych na 100 kilogramów produktu gotowego, a w szczególności,
 - zawartość laktozy w dodanej serwatce.
- (²) Skreśla się na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2287/2000 (Dz.U. L 260 z 14.10.2000, str. 22).
- (³) W przypadku, gdy produkt zawiera kazeinę i/lub kazeiniany, które zostały dodane przed procesem przetwarzania lub w trakcie tego procesu, refundacji się nie wypłaca. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy dany produkt zawiera dodatek kazeiny i/kazeinianów, czy też nie.
- (⁴) Refundacja na 100 kilogramów produktu objętego niniejszą podpozycją stanowi sumę następujących części składowych:
- a) kwoty za 100 kg, pomnożonej przez procent masy substancji mlekowej zawartej w 100 kilogramach produktu. Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub utrwalenia. W przypadku, gdy dodatki te nie przekraczają 0,5 % w masie całego produktu, uwzględnia się je do celów obliczania refundacji. Jednakże w przypadku, gdy dodatki te przekraczają łącznie 0,5 % w masie całego produktu, nie uwzględnia się ich do celów obliczania refundacji. W przypadku, gdy do produktu dodano serwatkę i/lub produkty pochodzące z serwatki, i/lub laktozę, i/lub kazeinę, i/lub kazeiniany, i/lub permeat, i/lub produkty objęte kodem CN 3504, kwotę za każdy wykazany kilogram mnoży się przez masę substancji mlekowej innej niż serwatka i/lub produkty pochodzące z serwatki i/lub laktoza, i/lub kazeina, i/lub kazeiniany, i/lub permeat, i/lub produkty objęte kodem CN 3504, dodane na 100 kilogramów produktu;
 - b) składnika obliczonego zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2006 (Dz.U. L 234 z 29.8.2006, str. 4). Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy dany produkt składa się z permeatu albo czy znajduje się w nim dodatek substancji niemlekowej i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem 3504, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek musi podać: maksymalną zawartość w masie sacharozy i/lub innej substancji niemlekowej i/lub serwatki i/lub produktów pochodzących z serwatki i/lub laktozy i/lub kazeiny i/lub kazeinianów i/lub permeatu i/lub produktów objętych kodem CN 3504, dodanych na 100 kilogramów produktu gotowego, a w szczególności, zawartość laktozy w dodanej serwatce. Jeżeli substancja mlekowa produktu składa się z permeatu, nie wypłaca się refundacji wywozowej.
- (⁵) Skreśla się na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 707/98 (Dz.U. L 98 z 31.3.1998, str. 11).
- (⁶) Skreśla się na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 823/96 (Dz.U. L 111 z 4.5.1996, str. 9).
- (⁷) a) W przypadku serów prezentowanych w opakowaniach bezpośrednich, które zawierają także roztwór konserwujący, zwłaszcza solankę, przyznaje się refundację w odniesieniu do masy netto, pomniejszonej o masę roztworu.
- b) Plastikowa folia, parafina, popiół czy wosk stosowane jako opakowanie nie są uważane za część masy netto produktu do celów obliczenia refundacji.
 - c) W przypadku serów prezentowanych w plastikowej folii oraz w przypadku gdy zadeklarowana masa netto obejmuje masę plastikowej folii kwota refundacji powinna zostać obniżona o 0,5 %. Podczas wypełniania formalności celnych wnioskodawca powinien określić czy ser jest zapakowany w plastikową folię oraz czy zadeklarowana masa netto obejmuje masę plastikowej folii.
 - d) W przypadku serów prezentowanych w parafinie lub popiele oraz w przypadku gdy zadeklarowana masa netto obejmuje masę parafiny lub popiołu kwota refundacji powinna zostać obniżona o 2 %. Podczas wypełniania formalności celnych wnioskodawca powinien określić czy ser jest zapakowany w parafinę lub popiół oraz czy zadeklarowana masa netto obejmuje masę popiołu czy parafiny.
 - e) W przypadku serów prezentowanych w wosku, przy wypełnianiu formalności celnych wnioskodawca musi określić w deklaracji masę netto sera nie włączając w to masy wosku.
- (⁸) W przypadku produktów objętych niniejszym kodem, gdy zawartość białka mleka (zawartość azotu x 6,38) w suchej masie beztłuszczowej mleka jest mniejsza niż 34 %, refundacji się nie wypłaca. W przypadku proszkowanych produktów objętych niniejszym kodem, gdy zawartość wody w masie produktu jest większa niż 5 %, refundacji się nie wypłaca. Podczas wypełniania formalności celnych, strona zainteresowana musi wskazać na odpowiedniej deklaracji minimalną zawartość białka mleka w suchej masie beztłuszczowej mleka oraz, w przypadku produktów proszkowanych, maksymalną zawartość wody.
- (⁹) Skreśla się na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2287/2000 (Dz.U. L 260 z 14.10.2000, str. 22).
- (¹⁰) a) Jeżeli produkt zawiera składniki niemlekowe inne niż przyprawy lub zioła, takie jak w szczególności szynka, orzechy, krewetki, łosoś, oliwki czy rodzynki kwota refundacji powinna zostać obniżona o 10 %. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca podaje, na dostarczonej w tym celu deklaracji, zawartość takich składników niemlekowych.
- b) Jeżeli produkt zawiera zioła lub przyprawy, takie jak w szczególności musztarda, bazylia, czosnek czy oregano kwota refundacji powinna zostać obniżona o 1 %. Podczas wypełniania formalności celnych wnioskodawca podaje na dostarczonej w tym celu deklaracji, zawartość dodanych ziół lub przypraw.

- c) W przypadku, gdy produkt zawiera kazeinę, i/lub kazeiniany, i/lub serwatkę i/lub produkty pochodzące z serwatki, i/lub laktozę, i/lub permeat, i/lub produkty objęte kodem CN 3504, do celu obliczania refundacji nie będzie się uwzględniać dodatku kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki (z wyłączeniem masła z serwatki objętego kodem 0405 10 50), i/lub laktozy, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem CN 3504. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy produkt zawiera lub nie zawiera dodatku kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki, i/lub laktozy, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem 3504, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek, musi podać maksymalną zawartość w masie: kazeiny, i/lub kazeinianów, i/lub serwatki, i/lub produktów pochodzących z serwatki (z określeniem, w stosownym przypadku, zawartości masła z serwatki), i/lub laktozy, i/lub permeatu, i/lub produktów objętych kodem 3504, dodanych na 100 kilogramów produktu gotowego.
- d) Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub konserwacji, takich jak sól, podpuszczka lub pleśń.
- (¹¹) Refundacja w odniesieniu do mleka zagęszczonego zamrożonego jest taka sama, jak w odniesieniu do produktów objętych pozycjami 0402 91 i 0402 99.
- (¹²) Refundacje w odniesieniu do mrożonych produktów objętych kodami CN 0403 90 11 do 0403 90 39 są takie same, jak w odniesieniu do produktów objętych odpowiednio kodami CN 0403 90 51 do 0403 90 69.
- (¹³) Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub utrwalenia. W przypadku, gdy dodatki te nie przekraczają 0,5 % w masie całego produktu, uwzględnia się je do celów obliczania refundacji. Jednakże w przypadku, gdy dodatki te przekraczają łącznie 0,5 % w masie całego produktu, nie uwzględnia się ich do celów obliczania refundacji. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać, na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy produkt zawiera dodatek substancji niemlekowej, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek, musi podać maksymalną zawartość, w masie, substancji niemlekowej dodanej na 100 kilogramów produktu gotowego.
- (¹⁴) Refundacja na 100 kilogramów produktu objętego niniejszą podpozycją stanowi sumę następujących części składowych:
- a) kwoty za 100 kg, pomnożonej przez procent masy substancji mlekowej zawartej w 100 kilogramach produktu. Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub utrwalenia. W przypadku, gdy dodatki te nie przekraczają 0,5 % w masie całego produktu, uwzględnia się je do celów obliczania refundacji. Jednakże w przypadku, gdy dodatki te przekraczają łącznie 0,5 % w masie całego produktu, nie uwzględnia się ich do celów obliczania refundacji;
- b) składnika obliczonego zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2006 (Dz.U. L 234 z 29.8.2006, str. 4).
Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać, na dostarczonej w tym celu deklaracji, maksymalną zawartość sacharozy oraz czy produkt zawiera dodatek substancji niemlekowej, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek, maksymalną zawartość substancji niemlekowej dodanej na 100 kilogramów gotowego produktu.
- (¹⁵) Produkty, o których mowa, mogą zawierać niewielkie ilości dodatku substancji niemlekowej wymaganej do ich wytworzenia lub utrwalenia. W przypadku, gdy dodatki te nie przekraczają 0,5 % w masie całego produktu, uwzględnia się je do celów obliczania refundacji. Jednakże w przypadku, gdy dodatki te przekraczają łącznie 0,5 % w masie całego produktu, nie uwzględnia się ich do celów obliczania refundacji. Podczas wypełniania formalności celnych, wnioskodawca musi podać, na dostarczonej w tym celu deklaracji, czy dane produkty zostały dodane, a w razie, gdy zachodzi taki przypadek, musi podać maksymalną zawartość dodatku.

10. Cukier biały i cukier surowy nierafinowany

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej:	
	- Cukier surowy niezawierający dodatku środków aromatyzujących ani barwiących:	
ex 1701 11	-- Cukier trzcinowy:	
ex 1701 11 90	--- Pozostały:	
	---- Cukier kandyzowany	1701 11 90 9100
	---- Pozostały cukier surowy:	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości nieprzekraczającej 5 kg produktu netto	1701 11 90 9910
ex 1701 12	-- Cukier buraczany:	
ex 1701 12 90	--- Pozostały:	
	---- Cukier kandyzowany	1701 12 90 9100
	---- Pozostały cukier surowy:	
	----- W bezpośrednich opakowaniach o zawartości nieprzekraczającej 5 kg produktu netto	1701 12 90 9910
	- Pozostały:	
1701 91 00	-- Zawierający dodatek środków aromatyzujących lub barwiących	1701 91 00 9000
ex 1701 99	-- Pozostały:	
1701 99 10	--- Cukier biały:	
	---- Cukier kandyzowany	1701 99 10 9100
	---- Pozostały:	
	----- W łącznej ilości nieprzekraczającej 10 ton	1701 99 10 9910
	----- Pozostały	1701 99 10 9950
ex 1701 99 90	--- Pozostały:	
	---- Zawierający dodatki inne niż aromatyzujące lub barwiące	1701 99 90 9100

11. Syropy i pozostałe produkty cukrownicze

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Kod produktu
ex 1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:	
ex 1702 40	- Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:	
ex 1702 40 10	-- Izogluchoza:	
	--- Zawierająca, w stanie suchym, 41 % masy lub więcej fruktozy	1702 40 10 9100
1702 60	- Pozostała fruktoza i syrop fruktozowy, zawierające w stanie suchym więcej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:	
1702 60 10	-- Izogluchoza	1702 60 10 9000
1702 60 95	-- Pozostałe	1702 60 95 9000
ex 1702 90	- Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:	
1702 90 30	-- Izogluchoza	1702 90 30 9000
	-- Karmel:	
1702 90 71	--- Zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej	1702 90 71 9000
ex 1702 90 95	-- Pozostałe:	
	--- Miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym	1702 90 95 9100
	--- Pozostałe, z wyłączeniem sorbozy	1702 90 95 9900
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:	
ex 2106 90	- Pozostałe:	
	-- Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:	
2106 90 30	--- Syropy izogluchozowe	2106 90 30 9000
	--- Pozostałe:	
2106 90 59	---- Pozostałe	2106 90 59 9000*

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

KODY MIEJSC PRZEZNACZENIA DO CELÓW REFUNDACJI WYWOZOWYCH

- A00 Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty).
- A01 Pozostałe miejsca przeznaczenia.
- A02 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- A03 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii.
- A04 Wszystkie państwa trzecie.
- A05 Pozostałe państwa trzecie.
- A10 **Państwa EFTA (Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu)**
Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwajcaria.
- A11 **Państwa AKP (Państwa Afryki, Karaibów i Pacyfiku strony Konwencji z Lomé)**
Angola, Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Kongo, Dominika, Dżibuti, Etiopia, Republika Fidżi, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Gujana, Gwinea, Gwinea Równikowa, Gwinea Bissau, Haiti, Jamajka, Kamerun, Kenia, Kiribati, Komory (z wyjątkiem Majotty), Kongo, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Papua Nowa Gwinea, Republika Środkowoafrykańska, Republika Dominikańska, Ruanda, Samoa, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Saint Kitts i Nevis, St. Lucia, St. Vincent i Grenadyny, Suazi, Sudan, Surinam, Tanzania, Togo, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Salomona, Wyspy Salomona, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Wyspy Zielonego Przylądka, Zimbabwe.
- A12 **Państwa i terytoria basenu Morza Śródziemnego**
Ceuta i Melilla, Gibraltar, Turcja, Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, jak również Kosowa na podstawie rezolucji nr 1244/99 Rady Bezpieczeństwa ONZ, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Egipt, Liban, Syria, Izrael, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy, Jordania.
- A13 **Państwa OPEC (Organizacja Krajów Eksportujących Ropę Naftową)**
Algieria, Libia, Nigeria, Gabon, Wenezuela, Irak, Iran, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Indonezja.
- A14 **Państwa ASEAN (Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej)**
Birma (Myanmar), Tajlandia, Laos, Wietnam, Indonezja, Malezja, Brunei, Singapur, Filipiny.
- A15 **Państwa Ameryki Łacińskiej**
Meksyk, Gwatemala, Honduras, Salwador, Nikaragua, Kostaryka, Haiti, Republika Dominikańska, Kolumbia, Wenezuela, Ekwador, Peru, Brazylia, Chile, Boliwia, Paragwaj, Urugwaj, Argentyna.
- A16 **Państwa SAARC (Południowo Azjatyckie Stowarzyszenie Współpracy Regionalnej)**
Pakistan, Indie, Bangladesz, Maledywy, Sri Lanka, Nepal, Bhutan.
- A17 **Państwa EOG (Europejski Obszar Gospodarczy) inne niż Unia Europejska**
Islandia, Norwegia, Lichtenstein.

- A18 **Państwa lub terytoria CEEC (Państwa lub terytoria Środkowo-Wschodniej Europy)**
Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, jak również Kosowa na podstawie rezolucji nr 1244/99 Rady Bezpieczeństwa ONZ, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.
- A19 **Państwa NAFTA (Północnoamerykański Układ Wolnego Handlu)**
Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Meksyk.
- A20 **Państwa Mercosur (Wspólny Rynek Południa)**
Brazylia, Paragwaj, Urugwaj, Argentyna.
- A21 **Nowo uprzemysłowione państwa Azji**
Singapur, Korea Południowa, Tajwan, Hongkong.
- A22 **Dynamiczne gospodarki azjatyckie**
Tajlandia, Malezja, Singapur, Korea Południowa, Tajwan, Hongkong.
- A23 **Państwa APEC (Współpraca Gospodarcza Azji i Pacyfiku)**
Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Meksyk, Chile, Tajlandia, Indonezja, Malezja, Brunei, Singapur, Filipiny, Chiny, Korea Południowa, Japonia, Tajwan, Hong Kong, Australia, Papua Nowa Gwinea, Nowa Zelandia.
- A24 **Wspólnota Niepodległych Państw**
Ukraina, Białoruś, Mołdawia, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgistan.
- A25 **Państwa OECD (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) nienależące do UE**
Islandia, Norwegia, Szwajcaria, Turcja, Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Meksyk, Korea Południowa, Japonia, Australia, Australijskie Terytoria Pacyfiku, Nowa Zelandia, Terytoria Pacyfiku Nowej Zelandii.
- A26 **Państwa lub terytoria europejskie poza Unią Europejską**
Islandia, Norwegia, Liechtenstein, Szwajcaria, Wyspy Owcze, Andora, Gibraltar, Państwo Watykan, Turcja, Albania, Ukraina, Białoruś, Mołdawia, Rosja, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, jak również Kosowa na podstawie rezolucji nr 1244/99 Rady Bezpieczeństwa ONZ, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.
- A27 **Afryka (A28) (A29)**
Państwa lub terytoria Afryki Północnej, pozostałe państwa Afryki.
- A28 **Państwa lub terytoria Afryki Północnej.**
Ceuta i Melilla, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Egipt
- A29 **Pozostałe państwa Afryki**
Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Wyspy Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Demokratyczna Republika Kongo, Ruanda, Burundi, Święta Helena i terytoria zależne, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Kenia, Uganda, Tanzania, Seszele i terytoria zależne, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Madagaskar, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Zimbabwe, Malawi, Republika Południowej Afryki, Namibia, Botswana, Suazi, Lesotho.
- A30 **Ameryka (A31) (A32) (A33)**
Ameryka Północna, Ameryka Środkowa i Antyle, Ameryka Południowa.

A31 Ameryka Północna

Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Grenlandia, Saint Pierre i Miquelon.

A32 Ameryka Środkowa i Antyle

Meksyk, Bermudy, Gwatemala, Belize, Honduras, Salvador, Nikaragua, Kostaryka, Panama, Anguilla, Kuba, Saint Kitts i Nevis, Haiti, Bahamy, Wyspy Turks i Caicos, Republika Dominikańska, Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych, Antigua i Barbuda, Dominika, Wyspy Kajmany, Jamajka, St. Lucia, St. Vincent, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Barbados, Montserrat, Trynidad i Tobago, Grenada, Aruba, Antyle Niderlandzkie.

A33 Ameryka Południowa

Kolumbia, Wenezuela, Gujana, Surinam, Ekwador, Peru, Brazylia, Chile, Boliwia, Paragwaj, Urugwaj, Argentyna, Falklandy.

A34 Azja (A35) (A36)

Bliski i Środkowy Wschód, pozostałe państwa Azji.

A35 Bliski i Środkowy Wschód

Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen.

A36 Pozostałe państwa Azji

Kazachstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgistan, Afganistan, Pakistan, Indie, Bangladesz, Malediwy, Sri Lanka, Nepal, Bhutan, Birma (Myanmar), Tajlandia, Laos, Wietnam, Kambodża, Indonezja, Maleszja, Brunei, Singapur, Filipiny, Mongolia, Chiny, Korea Północna, Korea Południowa, Japonia, Tajwan, Hongkong, Makau.

A37 Oceania i regiony polarne (A38) (A39)

Australia i Nowa Zelandia, pozostałe państwa Oceanii i regionów polarnych.

A38 Australia i Nowa Zelandia

Australia, Australijskie Terytoria Pacyfiku, Nowa Zelandia, Terytoria Pacyfiku Nowej Zelandii.

A39 Pozostałe państwa Oceanii i regionów polarnych

Papua Nowa Gwinea, Nauru, Wyspy Salomona, Tuvalu, Nowa Kaledonia i terytoria zależne, Amerykańskie Terytoria Pacyfiku, Wyspy Wallis i Futuna, Kiribati, Pitcairn, Fidzi, Vanuatu, Tonga, Samoa, Wyspy Północne Mariany, Polinezja Francuska, Federacja Mikronezji (Yap, Kosrae, Chunk, Pohnpei), Wyspy Marshalla, Palau, regiony polarne.

A40 Kraje i terytoria zamorskie (OCT)

Polinezja Francuska, Nowa Kaledonia i terytoria zależne, Wyspy Wallis i Futuna, Francuskie terytoria Południowe i Antarktyda, Saint Pierre i Miquelon, Majotta, Antyle Niderlandzkie, Aruba, Grenlandia, Anguilla, Wyspy Kajmany, Falklandy, Wyspa Południowy Sandwich i terytoria zależne, Wyspy Turks i Caicos, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Montserrat, Pitcairn, Święta Helena i terytoria zależne, terytorium Antarktyki Brytyjskiej, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego.

A96 Gminy Livigno i Campione d'Italia, Helgoland.**A97 Zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty**

Miejsca przeznaczenia określone w art. 36, 44 i 45 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1345/2008**z dnia 23 grudnia 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 przewiduje możliwość przyjęcia wspólnych norm handlowych w odniesieniu do produktów rybołówstwa we Wspólnocie, w szczególności w celu ułatwienia handlu opartego na uczciwej konkurencji. Te normy mogą w szczególności obejmować etykietowanie.

(2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89⁽²⁾ ustanawia wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce we Wspólnocie.

(3) Rosnąca gama podaży produktów konserwowanych, będących we Wspólnocie przedmiotem obrotu i prezentowanych w ten sam sposób co konserwowane sardynki, wymaga dostarczania konsumentom wystarczających informacji na temat tożsamości produktu i jego podstawowych cech. Niezbędna jest zatem zmiana obowiązujących przepisów w zakresie opisów handlowych konserwowanych produktów, będących we Wspólnocie przedmiotem obrotu i prezentowanych w ten sam sposób co konserwowane sardynki.

(4) W tym celu należy wziąć pod uwagę zarówno normę Codex STAN94 zmienioną w 2007 r. zawartą w *Codex Alimentarius*, jak i szczególne warunki przeważające na rynku wspólnotowym.

(5) Ze względu na przejrzystość na rynku, uczciwą konkurencję i zapewnienie zróżnicowanego wyboru należy dodać gatunek *Strangomera bentincki* do wykazu gatunków, które można wykorzystywać do przygotowywania konserwowanych produktów pokrewnych sardynce.

(6) W celu lepszej identyfikacji każdego produktu pokrewnego sardynce systematyczną nazwę gatunku oraz obszar geograficzny jego połowu należy traktować jako pojęcia definiujące.

(7) Wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽³⁾.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2136/89.

(9) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym dostosowanie się do nowych wymogów, należy ustanowić okres przejściowy w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów zgodnych z obowiązującą obecnie wersją rozporządzenia (EWG) nr 2136/89.

(10) Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybołówstwa nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2136/89 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„k) *Strangomera bentincki*”;

2) artykuł 7a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7a

1. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE konserwowane produkty pokrewne sardynce mogą być przedmiotem obrotu we Wspólnocie z zastosowaniem opisu handlowego składającego się z wyrazu »sardynki« połączonego z nazwą systematyczną gatunku i obszaru geograficznego, na którym go złowiono.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79.

⁽³⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

2. W każdym przypadku gdy opis handlowy przewidziany w ust. 1 jest zamieszczany na opakowaniu konserwowanego produktu pokrewnego sardynce, musi on być wyraźny i czytelny.

3. Nazwa systematyczna zawiera w każdym przypadku nazwę rodzajową i szczegółowe nazwy łacińskie.

4. Obszar geograficzny oznacza się jedną z nazw wyszczególnionych w pierwszej kolumnie załącznika, z uwzględnieniem odpowiedniego oznaczenia identyfikacyjnego obszaru znajdującego się w drugiej kolumnie załącznika.

5. Pojedynczy opis handlowy przypisany jest tylko jednemu gatunkowi stanowiącemu przedmiot obrotu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednak produkty zgodne z rozporządzeniem (EWG) nr 2136/89 przed jego zmianą na mocy niniejszego rozporządzenia można wprowadzać do obrotu do dnia 1 listopada 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nazwy i oznaczenia identyfikacyjne obszarów geograficznych

Nazwa obszaru geograficznego, o której mowa w art. 7a ust. 1	Oznaczenie identyfikacyjne obszaru ⁽¹⁾
Północno-zachodni Atlantyk	Obszar FAO 21
Północno-wschodni Atlantyk ⁽²⁾	Obszar FAO 27
Morze Bałtyckie	Obszar FAO 27.III d
Środkowo-zachodni Atlantyk	Obszar FAO 31
Środkowo-wschodni Atlantyk	Obszar FAO 34
Południowo-zachodni Atlantyk	Obszar FAO 41
Południowo-wschodni Atlantyk	Obszar FAO 47
Morze Śródziemne	Obszary FAO 37.1, 37.2 oraz 37.3
Morze Czarne	Obszar FAO 37.4
Ocean Indyjski	Obszary FAO 51 oraz 57
Ocean Spokojny	Obszary FAO 61, 67, 71, 77, 81 oraz 87
Ocean Południowy (Antarktyczny)	Obszary FAO 48, 58 oraz 88
Morze Arktyczne	Obszar FAO 18

⁽¹⁾ Rocznik FAO. Dane statystyczne o rybołówstwie. Połowy. Tom 86/1. 2000.

⁽²⁾ Z wyjątkiem Morza Bałtyckiego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1346/2008

z dnia 23 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2006 ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 148 ust. 1 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Porozumieniem w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Kuby zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r., dotyczącego zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w ramach procesu ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽²⁾, zatwierdzonym decyzją Rady 2008/870/WE ⁽³⁾, Wspólnota zobowiązała się do dodania, na rok gospodarczy 2008/2009, przydziału dla Kuby obejmującego 20 000 ton surowego cukru trzcinowego do rafinacji po stawce celnej w wysokości 98 EUR za tonę.
- (2) Kontyngent ten powinien być ustanowiony i zarządzany zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 950/2006 ⁽⁴⁾ jako kontyngent na „cukier wymieniony w koncesji CXL”.
- (3) Aby zapobiec spekulacjom dotyczącym pozwoleń na przywóz w ramach przydzielanych danemu krajowi kontyngentów przywozowych, należy wprowadzić przepisy ograniczające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz do podmiotów gospodarczych, które mogą przedstawić pozwolenia na wywóz wydane przez właściwy organ kraju wywozu.

- (4) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 950/2006 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 950/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W roku gospodarczym 2008/2009 ilość 126 925 ton surowego cukru trzcinowego do rafinacji, objętego kodem CN 1701 11 10, otwiera się jako kontyngent cukru wymienionego w koncesji CXL po stawce celnej w wysokości 98 EUR za tonę.

2. Ilości określone w ust. 1 przyznawane są, zależnie od kraju pochodzenia, jak następuje:

— Kuba	78 969 ton,
— Brazylia	34 054 ton,
— Australia	9 925 ton,
— pozostałe kraje trzecie	3 977 ton.”;

- 2) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz z Kuby, Brazylii i Australii należy dołączyć oryginał pozwolenia na wywóz ilości równej ilości wymienionej we wniosku o wydanie pozwolenia, wydany przez właściwe organy kraju wywozu zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 19.11.2008, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 19.11.2008, s. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1347/2008**z dnia 23 grudnia 2008 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości], 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 stycznia 2009 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2009 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	55,22
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	29,22
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	29,22
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	55,22

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.12.2008-22.12.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyozajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Gielda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	176,48	108,62	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	217,05	207,05	187,05	96,33
Premia za Zatokę	—	12,22	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	28,08	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 9,11 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 7,62 EUR/t

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/105/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych stanowi dla środowiska wodnego zagrożenie, które może spowodować m.in. ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego. W pierwszej kolejności należy zidentyfikować przyczyny zanieczyszczenia oraz zwalczać emisje u ich źródeł w sposób możliwie najbardziej skuteczny w kategoriach ekonomicznych i środowiskowych.
- (2) Zgodnie z art. 174 ust. 2 zdanie drugie Traktatu, polityka Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (3) Zgodnie z art. 174 ust. 3 Traktatu przy opracowywaniu polityki w dziedzinie środowiska Wspólnota uwzględnia dostępne dane naukowo-techniczne, warunki środowiskowe w różnych regionach Wspólnoty, rozwój gospodarczy i społeczny Wspólnoty jako całości oraz zrównoważony rozwój jej regionów, jak również potencjalne

korzyści i koszty, które mogą wynikać z działania lub z zaniechania działania.

- (4) Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽³⁾ stanowi, że środowisko, zdrowie i jakość życia należą do środowiskowych priorytetów tego programu, podkreślając w szczególności potrzebę ustanowienia bardziej szczegółowych przepisów w dziedzinie polityki wodnej.
- (5) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁴⁾ ustanawia strategię ochrony wód przed zanieczyszczeniem i wymaga wprowadzenia dalszych szczególnych środków w zakresie kontroli zanieczyszczeń i środowiskowych norm jakości (EQS). Niniejsza dyrektywa ustanawia normy jakości środowiska zgodnie z przepisami i celami dyrektywy 2000/60/WE.
- (6) Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności z ust. 1 lit. a), państwa członkowskie powinny wdrożyć konieczne środki zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 tej dyrektywy w celu stopniowego redukowania zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i zaprzestania lub stopniowego eliminowania emisji, zrzutów i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych.
- (7) Od roku 2000 przyjęto wiele aktów prawnych Wspólnoty będących środkami kontroli emisji zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innych obowiązujących przepisów Wspólnoty. W związku z tym priorytetowe znaczenie należy nadać wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących aktów prawnych, a nie ustanawianiu nowych środków kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. C 97 z 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2007 r. (Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 90), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 71 E z 18.3.2008, s. 1) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 20 października 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

- (8) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych, o których mowa w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, oprócz wdrażania pozostałego obowiązującego prawodawstwa Wspólnoty, bardziej opłacalne i proporcjonalne wydaje się włączenie przez państwa członkowskie, w razie potrzeby, odpowiednich środków kontroli na mocy art. 10 dyrektywy 2000/60/WE do programu działań opracowywanego dla każdego obszaru dorzecza zgodnie z art. 11 tej dyrektywy.
- (9) Państwa członkowskie powinny doskonalić stan dostępnej wiedzy i danych na temat źródeł substancji priorytetowych oraz dróg zanieczyszczeń w celu określenia możliwości ukierunkowanych i skutecznych kontroli. Państwa członkowskie powinny m.in. monitorować osady oraz faunę i florę w stosownych przypadkach i z odpowiednią częstotliwością, aby dostarczać wystarczających danych do wiarygodnych długoterminowych analiz tych substancji priorytetowych, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze. Jeżeli wymaga tego art. 3 decyzji nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiającej wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾, wyniki monitorowania, w tym monitorowania osadów oraz fauny i flory, powinny być udostępniane w celu dostarczenia informacji do przyszłych wniosków Komisji złożonych zgodnie z art. 16 ust. 4 i 8 dyrektywy 2000/60/WE.
- (10) Decyzja nr 2455/2001/WE ustanawia pierwszy wykaz 33 substancji lub grup substancji, których objęcie działaniami na poziomie Wspólnoty uznano za priorytet. Niektóre z tych substancji priorytetowych zostały określone jako priorytetowe substancje niebezpieczne, dla których państwa członkowskie powinny wprowadzić niezbędne środki w celu zaprzestania lub stopniowego eliminowania ich emisji, zrzutów i strat. W przypadku substancji występujących w przyrodzie lub powstających w procesach naturalnych nie jest możliwe zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie emisji, zrzutów i strat ze wszystkich ewentualnych źródeł. Niektóre substancje zostały poddane przeglądowi i powinny zostać sklasyfikowane. Komisja powinna nadal, zgodnie z harmonogramem przewidzianym w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, dokonywać przeglądów wykazu substancji priorytetowych, ustalając kolejność obejmowania działaniami poszczególnych substancji na podstawie uzgodnionych kryteriów wskazujących na zagrożenie dla środowiska wodnego lub za pośrednictwem środowiska wodnego; w odpowiednich przypadkach Komisja powinna także przedstawiać wnioski.
- (11) W interesie Wspólnoty i z myślą o skuteczniejszej regulacji ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić środowiskowe normy jakości dla substancji zanieczyszczających zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom członkowskim ustanowienie, w razie potrzeby, na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających, z zastrzeżeniem stosowania odpowiednich przepisów Wspólnoty. W wykazie substancji priorytetowych nie umieszczono jednak ośmiu substancji zanieczyszczających, które są objęte zakresem dyrektywy Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I załącznika do dyrektywy 76/464/EWG⁽²⁾ i należą do grupy substancji, dla których państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego do roku 2015, z zastrzeżeniem art. 2 i 4 dyrektywy 2000/60/WE. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i w związku z tym należy utrzymać ich regulację na poziomie Wspólnoty.
- (12) W związku z tym przepisy dotyczące bieżących celów w zakresie jakości środowiska ustanowione w dyrektywie Rady 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych⁽³⁾, dyrektywie Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu⁽⁴⁾, dyrektywie Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych⁽⁵⁾, dyrektywie Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocykloheksanu⁽⁶⁾ i w dyrektywie 86/280/EWG staną się zbędne i należy je skreślić.
- (13) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim, jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu środowiskowych norm jakości należy opierać się na danych dotyczących zarówno skutków ostrej, jak i chronicznych. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi należy ustanowić środowiskowe normy jakości wyrażone w postaci średnich wartości rocznych na poziomie zapewniającym ochronę przed narażeniem długotrwałym, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed narażeniem krótkotrwałym.
- (14) Zgodnie z przepisami określonymi w sekcji 1.3.4 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, przy monitorowaniu zgodności ze środowiskowymi normami jakości, w tym normami wyrażonymi w maksymalnych dopuszczalnych stężeniach, państwa członkowskie mogą wprowadzić metody statystyczne, takie jak oznaczenia w skali centylowej, które zapewnią możliwy do zaakceptowania poziom wiarygodności i precyzji pomimo wyników krańcowych, to jest ekstremalnych odchyień od średniej, oraz odczytów błędnych. Aby zapewnić porównywalność działań monitorujących poszczególnych państw członkowskich, należy zapewnić określenie przy zastosowaniu procedury komitetu szczegółowych zasad dotyczących takich metod statystycznych.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.1982, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 291 z 24.10.1983, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 74 z 17.3.1984, s. 49.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 274 z 17.10.1984, s. 11.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1.

- (15) W odniesieniu do większości substancji ustanowienie wartości środowiskowych norm jakości na poziomie Wspólnoty powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. Przez samo ustalenie środowiskowych norm jakości dla wód powierzchniowych nie można jednak zapewnić ochrony przed skutkami pośrednimi heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci oraz zatruciem wtórnym tymi substancjami. Dla tych trzech substancji należy zatem ustanowić środowiskowe normy jakości dla fauny i flory na poziomie Wspólnoty. Aby państwa członkowskie mogły zastosować podejście elastyczne w zależności od ich strategii monitorowania, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru pomiędzy monitorowaniem i stosowaniem wspomnianych środowiskowych norm jakości dla fauny i flory a ustanowieniem bardziej rygorystycznych, zapewniających taki sam poziom ochrony środowiskowych norm jakości dla wód powierzchniowych.
- (16) Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalenia środowiskowych norm jakości dla osadów lub fauny i flory na szczeblu krajowym i stosowania ich zamiast środowiskowych norm jakości dla wód określonych w niniejszej dyrektywie. Takie środowiskowe normy jakości należy ustalać przez zastosowanie przejrzystej procedury obejmującej przesyłanie powiadomień Komisji i innym państwom członkowskim w celu zapewnienia poziomu ochrony równoważnego określonym na poziomie Wspólnoty środowiskowym normom jakości dla wód. W swoich sprawozdaniach na temat wykonania dyrektywy 2000/60/WE Komisja powinna przedstawić skrót wyżej wymienionych powiadomień. Ponadto osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji o znacznym potencjale kumulacji. W celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji państwa członkowskie powinny przedsięwziąć środki, z zastrzeżeniem art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, w celu ograniczenia znacznego wzrostu aktualnych poziomów skażenia fauny i flory oraz osadów.
- (17) Zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE i z jej załącznikiem VII lit. A pkt 5, wszelkie wyjątki od stosowania norm jakości środowiska w odniesieniu do substancji priorytetowych w zbiornikach wodnych zgodnie z art. 4 ust. 4, 5 i 6 tej dyrektywy i z uwzględnieniem jej art. 4 ust. 8 i 9 powinny być odnotowane w planach gospodarowania wodami w dorzeczech. Jeżeli spełnione są wymagania art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, w tym warunki wprowadzania wyjątków, to możliwe jest prowadzenie działalności, w tym pogłębiania i żegluga, prowadzącej do zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych.
- (18) Państwa członkowskie muszą osiągnąć zgodność z dyrektywą Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾ i gospodarować jednolitymi częściami wód powierzchniowych wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE. Niniejszą dyrektywę należy zatem wdrożyć bez uszczerbku dla tych wymogów, w związku z którymi może istnieć potrzeba bardziej rygorystycznych norm.
- (19) W pobliżu punktowych źródeł zrzutów stężenie substancji zanieczyszczających jest z reguły wyższe niż stężenie w otaczającej je wodzie. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość wykorzystywania stref mieszania, o ile nie ma to wpływu na przestrzeganie stosownych środowiskowych norm jakości w pozostałej jednolitej części wód powierzchniowych. Zasięg stref mieszania powinien być ograniczony do miejsc znajdujących się w pobliżu punktów zrzutu i być proporcjonalny. Zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie powinny w stosowanych przypadkach zapewniać na całym obszarze dorzecza koordynację wymagań realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 4 tej dyrektywy, w tym wskazanie stref mieszania w transgranicznych zbiornikach wodnych.
- (20) Konieczne jest sprawdzenie zgodności z celami zaprzestania lub stopniowego eliminowania i redukcji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE i dokonanie oceny zgodności z tymi zobowiązaniami w sposób przejrzysty, zwłaszcza w odniesieniu do znacznych emisji, zrzutów i strat powstających w wyniku działalności człowieka. Ponadto harmonogram zaprzestania lub stopniowego eliminowania i redukcji musi być powiązany z wykazem. Powinna również istnieć możliwość dokonania oceny stosowania art. 4 ust. 4–7 dyrektywy 2000/60/WE. Równie potrzebne jest odpowiednie narzędzie do ilościowego określania strat substancji występujących w przyrodzie lub wynikających z procesów naturalnych, w którym to przypadku całkowite zaprzestanie lub stopniowe eliminowanie emisji, zrzutów i strat z wszystkich potencjalnych źródeł jest niemożliwe. W celu sprostania tym potrzebom każde państwo członkowskie powinno ustanowić wykaz emisji, zrzutów i strat dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na jego terytorium.
- (21) Aby uniknąć powielania pracy przy tworzeniu tych wykazów i aby zapewnić spójność tych wykazów z innymi obowiązującymi środkami ochrony wód powierzchniowych, państwa członkowskie powinny korzystać z informacji zgromadzonych na mocy dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ⁽²⁾.
- (22) Aby zapewnić spójną ochronę wód powierzchniowych, państwa członkowskie leżące nad wspólnymi zbiornikami wód powierzchniowych powinny koordynować swoje działania monitorujące i w stosownych przypadkach sporządzanie wykazów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

- (23) Aby lepiej odzwierciedlić swoje potrzeby, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru odpowiedniego rocznego okresu referencyjnego w celu dokonania pomiarów wartości podstawowych pozycji wykazu. Należy jednak uwzględnić fakt, że straty pojawiające się przy stosowaniu pestycydów mogą się znacznie różnić w poszczególnych latach z powodu różnych dawek stosowania, na przykład z powodu różnych warunków klimatycznych. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru trzyletniego okresu referencyjnego w przypadku niektórych substancji objętych zakresem zastosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾.
- (24) Aby zoptymalizować stosowanie wykazu, należy ustanowić termin, w którym Komisja ma sprawdzić, czy wartości emisji, zrzutów i strat podane w wykazie zbliżają się do wartości zgodnych z celami określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4 i 5 niniejszej dyrektywy.
- (25) W celu przyczynienia się do ujednoczenia metodologii stosowanej przez państwa członkowskie przy sporządzaniu wykazów emisji, zrzutów i strat, w tym strat zanieczyszczeń zakumulowanych w osadach, należy opracować wytyczne techniczne.
- (26) Niektóre państwa członkowskie ponoszą skutki oddziaływania zanieczyszczenia, którego źródło znajduje się poza ich jurysdykcją. Należy zatem wyjaśnić, że państwo członkowskie nie narusza swoich zobowiązań na mocy niniejszej dyrektywy, jeżeli przekroczenie środowiskowej normy jakości wynika z takiego zanieczyszczenia transgranicznego, pod warunkiem że spełniono określone warunki i państwo to odpowiednio wykorzystało odnośne przepisy dyrektywy 2000/60/WE.
- (27) Na podstawie sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 dyrektywy 2000/60/WE Komisja powinna przeanalizować potrzebę zmiany obowiązujących aktów i wprowadzenia dodatkowych środków szczególnych na terenie całej Wspólnoty, takich jak kontrole emisji, i w odpowiednich sytuacjach przedstawić stosowne wnioski. Komisja powinna przekazywać wnioski z tej analizy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach sprawozdania przygotowanego zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE. Przedstawiając jakiegokolwiek propozycje środków dotyczących kontroli emisji, z uwzględnieniem art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, Komisja powinna brać pod uwagę obowiązujące wymagania dotyczące kontroli emisji, takie jak wymagania na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽²⁾, oraz najnowsze osiągnięcia w zakresie technologii ograniczania zanieczyszczenia.
- (28) Kryteria identyfikacji substancji, które są trwałe, bioakumulacyjne i toksyczne, jak również substancji równie niepokojących, mianowicie bardzo trwałych i bardzo bioakumulacyjnych, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE, są ustanowione w dokumencie zawierającym wytyczne techniczne w zakresie oceny ryzyka towarzyszącym dyrektywie Komisji 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG⁽³⁾, dyrektywie 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzenia do obrotu produktów biobójczych⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽⁵⁾. Aby zapewnić spójność przepisów wspólnotowych, jedynie te kryteria powinny być stosowane do substancji poddanych przeglądowi zgodnie z decyzją nr 2455/2001/WE, a załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE należy odpowiednio zastąpić.
- (29) Zobowiązania określone w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE są już włączone do dyrektywy 2008/1/WE oraz dyrektywy 2000/60/WE; zagwarantowany jest co najmniej ten sam poziom ochrony, jeśli środowiskowe normy jakości są utrzymane lub poddane przeglądowi. W celu zapewnienia spójnego podejścia do zanieczyszczenia chemicznego wód powierzchniowych oraz wyjaśnienia i uproszczenia obowiązującego prawodawstwa Wspólnoty w tej dziedzinie, należy uchylić, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE ze skutkiem od 22 grudnia 2012 r., dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG.
- (30) Zalecenia, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE, a w szczególności zalecenia Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska zostały rozważone.
- (31) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁶⁾, zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelację pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do udostępniania ich do publicznej wiadomości.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 227 z 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

- (32) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych poprzez określenie środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych i pewnych innych substancji zanieczyszczających, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w celu utrzymania tego samego poziomu ochrony wód powierzchniowych możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (33) Środki konieczne dla wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (34) W szczególności Komisja powinna mieć prawo zmiany pkt 3 części B załącznika I do niniejszej dyrektywy. W związku z tym, że środek ten ma zasięg ogólny i ma na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy lub jej uzupełnienie przez dodanie nowych elementów innych niż istotne, musi on zostać przyjęty zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Mając na celu osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych oraz zgodnie z przepisami i celami art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, niniejsza dyrektywa określa środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych i pewnych innych substancji zanieczyszczających przewidzianych w art. 16 tej dyrektywy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 3

Środowiskowe normy jakości

1. Zgodnie z art. 1 niniejszej dyrektywy i art. 4 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości (EQS) ustanowione w części A załącznika I do

niniejszej dyrektywy dla poszczególnych części wód powierzchniowych.

Państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości dla poszczególnych części wód powierzchniowych zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku I część B.

2. W niektórych kategoriach wód powierzchniowych państwa członkowskie zamiast stosować środowiskowe normy jakości ustanowione w załączniku I część A, mogą podjąć decyzję o stosowaniu środowiskowych norm jakości dla osadów lub fauny i flory. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości:

- a) stosują dla rtęci i jej związków środowiskową normę jakości wynoszącą 20 µg/kg lub dla heksachlorobenzenu – środowiskową normę jakości wynoszącą 10 µg/kg lub dla heksachlorobutadienu – środowiskową normę jakości wynoszącą 55 µg/kg, przy czym powyższe środowiskowe normy jakości są normami dla tkanki zwierząt łownych (masy mokrej), przy założeniu wyboru najbardziej odpowiedniego wskaźnika spośród ryb, mięczaków, skorupiaków i innych gatunków fauny i flory;
- b) określają i stosują dla określonych substancji środowiskowe normy jakości inne niż normy wymienione w lit. a) dla osadów lub fauny i flory. Stosowane przez nie środowiskowe normy jakości zapewniają co najmniej taki sam poziom ochrony, jaki zapewniają środowiskowe normy jakości dla wód określone w załączniku I część A;
- c) określają dla substancji wymienionych w lit. a) i b) częstotliwość działań monitorujących zgodność ze środowiskowymi normami jakości w faunie i florze lub osadach. Działania monitorujące przeprowadza się jednak co najmniej raz w roku, o ile wiedza techniczna i fachowe opinie nie uzasadniają innego odstępu czasu; i
- d) informują Komisję i inne państwa członkowskie, za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2000/60/WE, o substancjach, dla których określono środowiskowe normy jakości zgodnie z lit. b), o przyczynach i podstawach zastosowania takiego podejścia, o wartościach ustanowionych alternatywnych środowiskowych norm jakości, w tym także danych i metodach, za pomocą których alternatywne środowiskowe normy jakości zostały określone, o kategoriach wód powierzchniowych, do których miałyby zastosowanie, oraz o planowanej częstotliwości działań monitorujących, wraz z uzasadnieniem takiej częstotliwości.

Streszczenie informacji otrzymanych zgodnie z lit. d) powyżej oraz uwagą 9 w załączniku I część A Komisja zamieszcza w sprawozdaniach publikowanych zgodnie z art. 18 dyrektywy 2000/60/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

3. Państwa członkowskie przeprowadzają analizę długoterminowych tendencji stężeń tych substancji priorytetowych wymienionych w załączniku I część A, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze, ze szczególnym uwzględnieniem substancji nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 i 30, na podstawie wyników monitorowania stanu wody przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE. Z zastrzeżeniem art. 4 dyrektywy 2000/60/WE przyjmują one środki w celu zapewnienia, że nie nastąpi znaczny wzrost takich stężeń w osadach lub odpowiedniej faunie i florze.

Państwa członkowskie określają częstotliwość działań monitorujących zgodność ze środowiskowymi normami jakości w osadach lub faunie i florze, pozwalającą zapewnić wystarczające dane do przeprowadzenia wiarygodnej analizy tendencji długoterminowych. Zasadniczo działania monitorujące powinny być przeprowadzane co trzy lata, o ile wiedza techniczna i fachowe opinie nie uzasadniają innego odstępu czasu.

4. Komisja dokonuje analizy postępu naukowo-technicznego, w tym wniosków z ocen ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE, i informacji pochodzących z rejestru substancji udostępnionych publicznie zgodnie z art. 119 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, oraz w razie potrzeby proponuje dokonanie przeglądu środowiskowych norm jakości określonych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu, zgodnie z harmonogramem przewidzianym w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

5. Część B pkt 3 załącznika I do niniejszej dyrektywy można zmienić zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Strefy mieszania

1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć strefy mieszania przylegające do punktów zrzutu. W takich strefach mieszania stężenie jednej lub kilku substancji wymienionych w części A załącznika I może przekroczyć odpowiednie środowiskowe normy jakości, o ile nie ma to wpływu na przestrzeganie tych norm w pozostałej jednolitej części wód powierzchniowych.

2. Państwa członkowskie wyznaczające strefy mieszania włączają do planów gospodarowania wodami w dorzeczech, opracowanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, opis:

- a) podejścia i metodologii stosowanych przy określaniu takich stref; oraz
- b) środków podjętych w celu ograniczenia w przyszłości zasięgu stref mieszania, takich jak środki podjęte na podstawie art. 11 ust. 3 lit. k) dyrektywy 2000/60/WE lub

przeгляд pozwoleń wydanych na podstawie dyrektywy 2008/1/WE lub wcześniejszych przepisów, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE.

3. Państwa członkowskie wyznaczające strefy mieszania zapewniają, że zasięg takiej strefy jest:

- a) ograniczony do miejsc znajdujących się w pobliżu punktów zrzutu;
- b) proporcjonalny, z uwzględnieniem stężeń substancji zanieczyszczających w punkcie zrzutu oraz zawartych we wcześniejszych regulacjach warunków dotyczących emisji substancji zanieczyszczających, takich jak zezwolenia lub pozwolenia, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE i wszelkich innych stosownych przepisach prawa wspólnotowego, w oparciu o najlepsze dostępne techniki i zgodnie z art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności po poddaniu tych uprzednich regulacji przeglądowi.

4. Wytyczne techniczne dotyczące wyznaczania stref mieszania przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Wykaz emisji, zrzutów i strat

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE, na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 oraz innych dostępnych danych państwa członkowskie opracowują wykaz, obejmujący mapy, jeżeli są dostępne, emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na ich terytorium, w tym, w stosownych przypadkach, ich stężenie w osadach oraz faunie i florze.

2. Okres referencyjny dla określenia wartości substancji zanieczyszczających, które zostaną umieszczone w wykazach, o których mowa w ust. 1, wynosi jeden rok między rokiem 2008 a 2010.

Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2008, 2009 i 2010.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy opracowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, określające w nich odnośne okresy referencyjne, zgodnie z wymogami w zakresie sprawozdawczości ustanowionymi w art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

4. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Okresem referencyjnym dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach jest rok poprzedzający przewidzianą datę zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG wartości w wykazie mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat poprzedzających datę zakończenia analizy.

Państwa członkowskie publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczeniach zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.

5. Do roku 2018 Komisja sprawdza, czy wartości emisji, zrzutów i strat podane w wykazie zbliżają się do wartości zgodnych z celami dotyczącymi redukcji lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4 i 5 tej dyrektywy.

6. Wytyczne techniczne dotyczące sporządzania wykazów przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Zanieczyszczenia transgraniczne

1. Państwo członkowskie nie dopuszcza się zaniedbania swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy w wyniku przekroczenia środowiskowej normy jakości, o ile może wykazać, że:

- a) przekroczenie wiązało się ze źródłem zanieczyszczenia znajdującym się poza jurysdykcją tego państwa członkowskiego;
- b) w związku z takim zanieczyszczeniem transgranicznym państwo to nie mogło podjąć skutecznych środków w celu spełnienia stosownych środowiskowych norm jakości; i
- c) państwo to zastosowało mechanizmy koordynacji określone w art. 3 dyrektywy 2000/60/WE i w odpowiedni sposób skorzystało z przepisów art. 4 ust. 4, 5 i 6 tej dyrektywy w odniesieniu do jednolitych części wód, na które niekorzystny wpływ wywiera zanieczyszczenie transgraniczne.

2. Państwa członkowskie wykorzystują mechanizmy ustanowione w art. 12 dyrektywy 2000/60/WE w celu przekazania Komisji informacji niezbędnych w okolicznościach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz zamieszczenia w stosownych planach gospodarowania wodami w dorzeczeniach podsumowania środków przyjętych w związku z zanieczyszczeniem transgra-

nicznym zgodnie z wymogami w zakresie sprawozdawczości na mocy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 7

Sprawozdawczość i przegląd

1. Na podstawie sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie, w tym także sprawozdań przekazanych zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE, a w szczególności sprawozdań na temat zanieczyszczenia transgranicznego, Komisja analizuje potrzebę zmiany obowiązujących aktów prawnych i wprowadzenia na terenie całej Wspólnoty dodatkowych konkretnych środków, takich jak kontrole emisji.

2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach sprawozdania przygotowanego zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE:

- a) konkluzje z przeglądu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) środki przyjęte na rzecz zmniejszenia zasięgu stref mieszenia wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy;
- c) wynik sprawdzenia określonego w art. 5 ust. 5 niniejszej dyrektywy;
- d) sytuację w odniesieniu do zanieczyszczenia pochodzącego spoza terytorium Wspólnoty.

Komisja w stosownych przypadkach dołącza do sprawozdania odpowiednie propozycje.

Artykuł 8

Przegląd załącznika X do dyrektywy 2000/60/WE

W ramach przeglądu załącznika X do dyrektywy 2000/60/WE, zgodnie z art. 16 ust. 4 tej dyrektywy, Komisja uznaje między innymi substancje wymienione w załączniku III do niniejszej dyrektywy za podlegające ewentualnemu zakwalifikowaniu jako substancje priorytetowe lub niebezpieczne substancje priorytetowe. Komisja przedstawia wynik przeglądu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie do dnia 13 stycznia 2011 r. Do sprawozdania dołącza w stosownych przypadkach odpowiednie propozycje, w szczególności propozycje dotyczące wskazania nowych substancji priorytetowych lub niebezpiecznych substancji priorytetowych lub też wskazania niektórych substancji priorytetowych jako niebezpiecznych substancji priorytetowych i wyznaczenia odpowiednich norm jakości środowiska odpowiednio dla wód powierzchniowych, osadów lub fauny i flory.

Artykuł 9**Procedura komitetu**

1. Komisja jest wspierana przez komitet, o którym mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 10**Zmiana dyrektywy 2000/60/WE**

Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 11**Zmiany dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG**

1. W dyrektywach 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG oraz 84/491/EWG skreśla się załączniki II.
2. Skreśla się pozycje B w sekcjach I–XI w załączniku II do dyrektywy 86/280/EWG.

Artykuł 12**Uchylenia dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG**

1. Dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG uchyla się ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2012 r.
2. Do dnia 22 grudnia 2012 r. państwa członkowskie mogą przeprowadzać działania monitorujące i sprawozdawcze

zgodnie z art. 5, 8 i 15 dyrektywy 2000/60/WE zamiast przeprowadzania ich zgodnie z dyrektywami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 13**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów niniejszej dyrektywy nie później niż do 13 lipca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI DLA SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH ORAZ DLA NIEKTÓRYCH
INNYCH SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH

CZĘŚĆ A: ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI (EQS)

AA: średnia roczna;

MAC: maksymalne dopuszczalne stężenie.

Jednostka: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS (1)	AA-EQS (2) Wody powierzchniowe śródlądowe (3)	AA-EQS (2) Inne wody powierzchniowe	MAC-EQS (4) Wody powierzchniowe śródlądowe (3)	MAC-EQS (4) Inne wody powierzchniowe
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazyna	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromowany difenyleter (5)	32534-81-9	0,0005	0,0002	nie dotyczy	nie dotyczy
(6)	Kadm i jego związki (w zależności od klas twardości wody) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (klasa 1) 0,08 (klasa 2) 0,09 (klasa 3) 0,15 (klasa 4) 0,25 (klasa 5)	0,2	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)
(6a)	Tetrachlorek węgla (7)	56-23-5	12	12	nie dotyczy	nie dotyczy
(7)	C10-13 chloroalkany	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlorfenwinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Chloropiryfos (chloropiryfos etylowy)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Pestycydy cyklodienowe: Aldryna (7) Dieldryna (7) Endryna (7) Izodryna (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nie dotyczy	nie dotyczy
(9b)	DDT całkowity (7) (8) para-para-DDT (7)	nie dotyczy 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	nie dotyczy nie dotyczy	nie dotyczy nie dotyczy
(10)	1,2-dichloroetan	107-06-2	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy
(11)	Dichlorometan	75-09-2	20	20	nie dotyczy	nie dotyczy
(12)	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP),	117-81-7	1,3	1,3	nie dotyczy	nie dotyczy
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Heksachloro-benzen	118-74-1	0,01 (9)	0,01 (9)	0,05	0,05
(17)	Heksachloro-butadien	87-68-3	0,1 (9)	0,1 (9)	0,6	0,6
(18)	Heksachloro-cykloheksan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Wody powierzchniowe śródlądowe ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Inne wody powierzchniowe	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Wody powierzchniowe śródlądowe ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Inne wody powierzchniowe
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Ołów i jego związki	7439-92-1	7,2	7,2	nie dotyczy	nie dotyczy
(21)	Rtęć i jej związki	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	nie dotyczy	nie dotyczy
(23)	Nikiel i jego związki	7440-02-0	20	20	nie dotyczy	nie dotyczy
(24)	Nonylofenol (4-nonylfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktylofenol ((4-(1,1',3,3'-tetrametylobutylo)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	nie dotyczy	nie dotyczy
(26)	Pentachloro-benzen	608-93-5	0,007	0,0007	nie dotyczy	nie dotyczy
(27)	Pentachlorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne ⁽¹⁰⁾	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
	Benzo(a)piren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	nie dotyczy	nie dotyczy
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perylen	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	nie dotyczy	nie dotyczy
	indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5				
(29)	Symazyna	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrachloroetylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy
(29b)	Trichloroetylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy
(30)	Związki tributyllocyny (kation tributyllocyny)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trichlorobenzeny	12002-48-1	0,4	0,4	nie dotyczy	nie dotyczy
(32)	Trichlorometan	67-66-3	2,5	2,5	nie dotyczy	nie dotyczy
(33)	Trifluralina	1582-09-8	0,03	0,03	nie dotyczy	nie dotyczy

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Ten parametr jest środowiskową normą jakości wyrażoną jako średnia roczna wartość (AA-EQS). O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich izomerów.

⁽³⁾ Wody powierzchniowe śródlądowe obejmują rzeki i jeziora oraz związane z nimi sztuczne lub silnie zmienione jednolite części wód.

⁽⁴⁾ Ten parametr jest środowiskową normą jakości wyrażoną jako maksymalne dopuszczalne stężenie (MAC-EQS). W przypadkach gdy w rubryce MAC-EQS zaznaczono „nie dotyczy”, uważa się, że wartości AA-EQS chronią również przed krótkoterminowym wzrostem zanieczyszczeń przy stałych zrzutach, ponieważ są one znacznie niższe niż wartości otrzymane na podstawie toksyczności ostrej.

⁽⁵⁾ Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej bromowany difenyleter (nr 5) wymienione w decyzji 2455/2001/WE, EQS została ustanowiona jedynie dla numerów pierwiastków należących do tej samej grupy układu okresowego to 28, 47, 99, 100, 153 i 154.

⁽⁶⁾ Dla kadmu i jego związków (nr 6) wartości EQS różnią się w zależności od twardości wody określonej w pięciu kategoriach (klasa 1: < 40 mg CaCO₃/l, klasa 2: 40 do < 50 mg CaCO₃/l, klasa 3: 50 do < 100 mg CaCO₃/l, klasa 4: 100 do < 200 mg CaCO₃/l i klasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Substancja ta nie jest substancją priorytetową, ale jedną z innych substancji zanieczyszczających, dla których środowiskowe normy jakości są identyczne z tymi ustanowionymi w prawodawstwie obowiązującym przed dniem 13 stycznia 2009 r.

⁽⁸⁾ DDT całkowity obejmuje sumę izomerów 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 50-29-3; numer UE 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenylo)-2-(p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 789-02-6; numer UE 212-332-5; 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etylenu (numer CAS 72-55-9); numer UE 200-784-6; oraz 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 7254-8; numer UE 200-783-0).

⁽⁹⁾ Jeżeli państwa członkowskie nie stosują EQS dla fauny i flory, wprowadzają bardziej rygorystyczne wartości EQS dla wód w celu osiągnięcia tego samego poziomu ochrony jak w przypadku EQS dla fauny i flory, określonego w art. 3 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Informują one Komisję i inne państwa członkowskie za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2000/60/WE, o przyczynach i podstawach zastosowania takiego podejścia, o wartościach ustanowionych alternatywnych EQS dla wód, w tym także o danych i metodach, za pomocą których alternatywne EQS zostały określone, oraz o kategoriach wód powierzchniowych, do których miałyby zastosowanie.

⁽¹⁰⁾ Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (nr 28) należy uzyskać zgodność z każdą poszczególną EQS, tj. EQS dla benzo(a)pirenu i EQS dla sumy benzo(b)fluorantenu i benzo(k)fluorantenu oraz należy uzyskać EQS dla sumy benzo(g,h,i)peryleny i indeno[1,2,3-cd]pirenu.

CZĘŚĆ B: STOSOWANIE ŚRODOWISKOWYCH NORM JAKOŚCI OKREŚLONYCH W CZĘŚCI A

1. Kolumny 4 i 5 tabeli: Dla każdej jednolitej części wód powierzchniowych stosowanie AA-EQS oznacza, że dla każdego reprezentatywnego punktu monitorowania w danej jednolitej części wód średnia arytmetyczna stężeń mierzonych o różnych porach w ciągu roku nie przekracza tej normy.

Sposób obliczania średniej arytmetycznej i zastosowana metoda analityczna oraz, jeżeli dla danej substancji nie można zastosować żadnej odpowiedniej metody analitycznej spełniającej minimalne kryteria w zakresie wyników, sposób stosowania EQS, muszą być zgodne z aktami wykonawczymi w sprawie przyjęcia specyfikacji technicznych monitorowania chemicznego i jakości wyników analitycznych zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.

2. Kolumny 6 i 7 tabeli: Dla każdej jednolitej części wód powierzchniowych stosowanie MAC-EQS oznacza, że stężenie mierzone w którymkolwiek reprezentatywnym punkcie monitorowania w jednolitej części wód nie przekracza tej normy.

Zgodnie jednak z sekcją 1.3.4 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie mogą wprowadzić metody statystyczne, takie jak oznaczenia w skali centylowej, w celu zapewnienia możliwego do zaakceptowania poziomu wiarygodności i recyzji przy określaniu zgodności z MAC-EQS. Jeżeli państwa członkowskie korzystają z tej możliwości, takie metody statystyczne są zgodne z zasadami szczegółowymi ustanowionymi zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

3. Z wyjątkiem kadmu, ołowiu, rtęci i niklu (zwanych dalej „metalami”) środowiskowe normy jakości (EQS) ustanowione w niniejszym załączniku są wyrażone jako całkowite stężenia w całej próbce wody. W przypadku metali środowiskowe normy jakości odnoszą się do stężenia w stanie rozpuszczonym, tj. rozpuszczonej fazy próbki wody otrzymanej w drodze filtracji przez filtr 0,45 µm lub jakiegokolwiek innego równoważnego rodzaju przygotowania.

Przy przeprowadzaniu oceny wyników monitorowania pod kątem środowiskowych norm jakości państwa członkowskie mogą uwzględnić:

- a) naturalne tło hydrogeochemiczne dla metali i ich związków, jeżeli uniemożliwia ono osiągnięcie wartości EQS; i
- b) twardość wody, jej pH lub inne parametry jakości wody, które mają wpływ na biodostępność metali.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK X

WYKAZ SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH W DZIEDZINIE POLITYKI WODNEJ

Nr	nr CAS ⁽¹⁾	nr UE ⁽²⁾	Nazwa substancji priorytetowej ⁽³⁾	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nie dotyczy	nie dotyczy	Bromowany difenyleter ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	nie dotyczy	Eter pentabromodifenylowy (numery pierwiastków należących do tej samej grupy układu okresowego to 28, 47, 99, 100, 153 i 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadm i jego związki	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ chloroalkany ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenwinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chloropiryfos (chloropiryfos etylowy)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorocykloheksan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Rtęć i jej związki	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikiel i jego związki	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylofenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylofenol)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenol	
	140-66-9	nie dotyczy	(4-(1,1',3,3'-tetrametylobutylo)-fenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorobenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorofenol	

Nr	nr CAS ⁽¹⁾	nr UE ⁽²⁾	Nazwa substancji priorytetowej ⁽³⁾	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(28)	nie dotyczy	nie dotyczy	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)piren)	X
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perylen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)piren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	
(30)	nie dotyczy	nie dotyczy	Związki tributyllocyny	X
	36643-28-4	nie dotyczy	Kation tributyllocyny	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlorometan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralina	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski Spis Istniejących Substancji Chemicznych o Znaczeniu Handlowym (EINECS) lub Europejski Wykaz Notyfikowanych Substancji Chemicznych (ELINCS).

⁽³⁾ W wykazie dla wybranej grupy substancji jako parametr wskaźnikowy podaje się typowego pojedynczego przedstawiciela tej grupy substancji (w nawiasach i bez numeru). Dla tych grup substancji parametr wskaźnikowy należy określić przy użyciu metody analitycznej.

⁽⁴⁾ Wskazane grupy substancji zazwyczaj obejmują znaczną liczbę związków chemicznych. W chwili obecnej nie można podać odpowiednich parametrów wskaźnikowych.

⁽⁵⁾ Dotyczy tylko eteru pentabromobifenylowego (numer CAS: 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranten jest w wykazie jako wskaźnik innych, bardziej niebezpiecznych wielopierścieniowych węglodorów aromatycznych."

ZAŁĄCZNIK III

SUBSTANCJE PODLEGAJĄCE PRZEGLĄDOWI W CELU EWENTUALNEGO UZNANIA ICH ZA SUBSTANCJE PRIORYTETOWE LUB NIEBEZPIECZNE SUBSTANCJE PRIORYTETOWE

nr CAS	nr UE	Nazwa substancji
1066-51-9	—	AMPA – kwas aminometylofosfonowy
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol-A
115-32-2	204-082-0	Dikofol
60-00-4	200-449-4	EDTA – kwas etyleno-diamino-tetraoctowy
57-12-5		Wolny cyjanek
1071-83-6	213-997-4	Glifosat
7085-19-0	230-386-8	Mekoprop (MCPP)
81-15-2	201-329-4	Pizmo ksylenowe
1763-23-1		Kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS)
124495-18-7	—	Chinoksyfen (5,7-dichloro-4-(p-fluorofenoksy)chinolina) Dioksyiny PCB

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/115/WE**z dnia 16 grudnia 2008 r.****w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska na posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. ustaliła spójne podejście w dziedzinie imigracji i azylu, obejmujące utworzenie wspólnego systemu azylowego, politykę imigracyjną i zwalczanie nielegalnej imigracji.
- (2) Rada Europejska na posiedzeniu w Brukseli w dniach 4 i 5 listopada 2004 r. wezwała do opracowania skutecznej polityki wydalania i repatriacji, opartej na wspólnych normach, aby osoby, które mają być wydalone, traktowane były w sposób ludzki oraz z pełnym poszanowaniem ich praw podstawowych i godności.
- (3) Komitet Ministrów Rady Europy przyjął w dniu 4 maja 2005 r. „Dwadzieścia wytycznych w sprawie powrotów przymusowych”.
- (4) Należy ustalić jasne, przejrzyste i sprawiedliwe zasady, aby określić skuteczną politykę powrotów stanowiącą integralną część dobrze zarządzanej polityki migracyjnej.
- (5) Należy ustanowić w niniejszej dyrektywie zbiór zasad horyzontalnych mających zastosowanie do wszystkich obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwie członkowskim.
- (6) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zakończenie nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich odbywało się w ramach sprawiedliwej i przejrzystej procedury. Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa UE decyzje podejmowane na mocy niniejszej dyrektywy powinny być podejmowane indywidualnie, na podstawie obiektywnych kryteriów, co oznacza, że pod uwagę powinien być brany nie tylko sam fakt nielegalnego pobytu. Używając standardowych formularzy decyzji dotyczących powrotu, tj. decyzji nakazujących powrót oraz, jeśli zostały wydane, decyzji o zakazie wjazdu i decyzji o wykonaniu wydalania, państwa członkowskie powinny przestrzegać tej zasady i w pełni stosować wszystkie właściwe przepisy niniejszej dyrektywy.
- (7) Podkreśla się potrzebę zawarcia wspólnotowych oraz dwustronnych umów o readmisji z państwami trzecimi w celu ułatwienia procesu powrotu. Współpraca międzynarodowa z państwami pochodzenia, na wszystkich etapach procesu wydalania, jest wstępnym warunkiem doprowadzenia do trwałych powrotów.
- (8) Uznaje się za uzasadnioną stosowaną przez państwa członkowskie praktykę powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, pod warunkiem, że ustanowione zostały sprawiedliwe i skuteczne systemy azylowe, w pełni zgodne z zasadą non-refoulement.
- (9) Zgodnie z dyrektywą Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽²⁾, obywatela państwa trzeciego, który wystąpił o azyl w państwie członkowskim, nie należy uznawać za osobę nielegalnie przebywającą na terytorium tego państwa członkowskiego, dopóki nie wejdzie w życie decyzja odmowna w sprawie wniosku o azyl lub decyzja o odebraniu mu prawa do pobytu jako osobie ubiegającej się o azyl.
- (10) Jeżeli nie ma powodów do stwierdzenia, że godziłoby to w cel procedury powrotu, powrót dobrowolny należy przedkładać nad powrót przymusowy, a także wyznaczyć termin dobrowolnego wyjazdu. Należy przewidzieć przedłużenie terminu dobrowolnego wyjazdu, gdy jest to uważane za konieczne z powodu szczególnych okoliczności w danym przypadku. Aby zachęcać do powrotów dobrowolnych, państwa członkowskie powinny zapewnić lepszą pomoc i doradztwo w tym zakresie oraz jak najlepiej wykorzystywać stosowne możliwości finansowania dostępne w ramach Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów.
- (11) Należy ustanowić zbiór wspólnych minimalnych gwarancji prawnych, mających zastosowanie do decyzji dotyczących powrotu, tak aby zapewnić skuteczną ochronę interesów osób, których dotyczą. Osobom nieposiadającym dostatecznych środków należy udostępnić niezbędną pomoc prawną. Państwa członkowskie powinny określić w swoim ustawodawstwie krajowym, w jakich przypadkach pomoc prawną należy uznać za niezbędną.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 9 grudnia 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2005, s. 13.

- (12) Sytuacja obywateli państw trzecich, którzy przebywają nielegalnie, ale nie mogą jeszcze zostać wydalenii, powinna zostać uregulowana. Ich podstawowe warunki bytowe powinny zostać określone zgodnie z prawem krajowym. Aby osoby te mogły wykazać swą szczególną sytuację w przypadku kontroli administracyjnych, powinny otrzymywać pisemne potwierdzenie ich sytuacji. Państwa członkowskie powinny mieć dużą swobodę w ustalaniu formy i formatu tego pisemnego potwierdzenia oraz powinny mieć możliwość włączenia go do decyzji dotyczących powrotów wydawanych zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- (13) Stosowanie środków przymusu powinno zostać w sposób wyraźny podporządkowane zasadom proporcjonalności i skuteczności w odniesieniu do zastosowanych środków i do zamierzonych celów. Należy ustanowić minimalne gwarancje mające zastosowanie do powrotu przymusowego, biorąc pod uwagę decyzję Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia⁽¹⁾. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z różnych możliwości nadzorowania powrotu przymusowego.
- (14) Skutkiem krajowych środków w zakresie powrotów należy nadać wymiar europejski poprzez wprowadzenie zakazu wjazdu wskutek którego zabroniony byłby wjazd i pobyt na terytorium wszystkich państw członkowskich. Okres obowiązywania tego zakazu wjazdu należy określić z należytym uwzględnieniem wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności i nie powinien on zwykle przekraczać pięciu lat. W tym kontekście, należy w sposób szczególny uwzględnić fakt, że wobec danego obywatela państwa trzeciego wydano już więcej niż jedną decyzję nakazującą powrót lub o wykonaniu wydalenia, lub fakt, że wjechał on na terytorium państwa członkowskiego w okresie obowiązywania zakazu wjazdu.
- (15) Państwa członkowskie w swoim zakresie decydują, czy kontrola decyzji dotyczących powrotu daje organowi lub podmiotowi dokonującemu kontroli prawo do zastąpienia ich swoimi własnymi decyzjami dotyczącymi powrotu.
- (16) Stosowanie środków detencyjnych w celu wydalenia należy ograniczyć i uzależnić od tego, czy jest ono proporcjonalne w odniesieniu do zastosowanych środków i zakładanych celów. Zastosowanie środka detencyjnego jest uzasadnione tylko w celu przygotowania powrotu lub wykonania wydalenia oraz jeśli zastosowanie łagodniejszych środków przymusu byłoby niewystarczające.
- (17) Obywateli państwa trzeciego, których umieszczono w ośrodku detencyjnym, należy traktować w sposób ludzki i godny, z poszanowaniem ich praw podstawowych i zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym. Bez uszczerbku dla początkowego zatrzymania dokonanego przez organy ścigania, regulowanego przez prawo krajowe, środek detencyjny powinien być stosowany co do zasady w specjalnym ośrodku detencyjnym.
- (18) Państwa członkowskie powinny mieć szybki dostęp do informacji o zakazach wjazdu wydanych przez inne państwa członkowskie. Wymiana tych informacji powinna przebiegać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾.
- (19) Współpraca między zainteresowanymi instytucjami zaangażowanymi na wszystkich etapach procesu powrotu oraz wymiana i upowszechnianie najlepszych praktyk powinny towarzyszyć wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy oraz zapewnić europejską wartość dodaną.
- (20) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, mianowicie ustanowienie wspólnych zasad dotyczących powrotu, wykonania wydalenia, stosowania środków przymusu, środków detencyjnych i zakazów wjazdu, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie niniejszą dyrektywę bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub światopogląd, przekonania polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (22) Zgodnie z Konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z 1989 r., dobro dziecka powinno być kwestią nadrzędną dla państw członkowskich przy wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy. Zgodnie z Europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, prawo do poszanowania życia rodzinnego powinno być kwestią nadrzędną dla państw członkowskich przy wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy.
- (23) Stosowanie niniejszej dyrektywy nie narusza zobowiązań wynikających z Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanyymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

- (25) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu. Ze względu na to, że niniejsza dyrektywa rozwija – w zakresie, w jakim ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen⁽¹⁾ – dorobek Schengen na mocy tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu, postanawia w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy, czy przeniesie ją do swojego prawa krajowego.
- (26) W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen, stanowi ona rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec nich niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; ponadto zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu dotyczącego stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 wspomnianego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią zatem w całości związane ani nie podlega jej stosowaniu.
- (27) W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen, stanowi ona rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾; ponadto, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu dotyczącego stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 wspomnianego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią zatem w całości związana ani nie podlega jej stosowaniu.
- (28) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza dyrektywa – w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku

Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r.⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tego Układu.

- (29) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsza dyrektywa – w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w powiązaniu z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r.⁽⁵⁾ w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej tej Umowy.
- (30) W odniesieniu do Liechtensteinu, niniejsza dyrektywa – w zakresie, w jakim ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w powiązaniu z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE z dnia 28 lutego 2008 r.⁽⁶⁾ w sprawie podpisania, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tego Protokołu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa wspólne normy i procedury, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, zgodnie z prawami podstawowymi jako zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego oraz prawa międzynarodowego, w tym z obowiązkami w zakresie ochrony uchodźców oraz praw człowieka.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować niniejszej dyrektywy do obywateli państw trzecich, którzy:

- a) podlegają zakazowi wjazdu zgodnie z art. 13 kodeksu granicznego Schengen lub którzy zostali zatrzymani lub ujęci przez właściwe organy w związku z nielegalnym przekraczaniem lądowej, morskiej lub powietrznej wewnętrznej granicy tego państwa członkowskiego oraz którzy nie otrzymali następnie zezwolenia na pobyt lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim;
- b) podlegają sankcji karnej, która przewiduje lub której skutkiem jest zobowiązanie do powrotu, zgodnie z prawem krajowym, lub podlegają ekstradycji.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określonych w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w znaczeniu art. 17 ust. 1 Traktatu i niebędącą osobą korzystającą ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określoną w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen;

2) „nielegalny pobyt” oznacza obecność na terytorium państwa członkowskiego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia lub przestał spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego, określone w art. 5 kodeksu granicznego Schengen, albo innych warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;

3) „powrót” oznacza powrót obywatela państwa trzeciego – wynikający z dobrowolnego lub przymusowego wykonania zobowiązania do powrotu – do:

— jego/jej państwa pochodzenia, lub

— kraju tranzytu, zgodnie ze wspólnotowymi lub dwustronnymi umowami o readmisji lub z innymi porozumieniami, lub

— innego państwa trzeciego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zdecydował się dobrowolnie powrócić i przez które zostanie przyjęty;

4) „decyzja nakazująca powrót” oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, w których stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa w państwie członkowskim nielegalnie, oraz nakłada się lub stwierdza zobowiązanie do powrotu;

5) „wydalenie” oznacza wykonanie zobowiązania do powrotu, czyli fizyczny przewóz osoby poza terytorium państwa członkowskiego;

6) „zakaz wjazdu” oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, które zakazują na określony czas wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich oraz którym towarzyszy decyzja nakazująca powrót;

7) „ryzyko ucieczki” oznacza istnienie w indywidualnych przypadkach powodów, opartych na obiektywnych kryteriach określonych przez prawo, pozwalających sądzić, że obywatel państwa trzeciego, który jest objęty procedurami dotyczącymi powrotu, może uciec;

8) „dobrowolny wyjazd” oznacza zastosowanie się do zobowiązania do powrotu w terminie, który został w tym celu określony w decyzji o zobowiązaniu do powrotu;

9) „osoby wymagające szczególnego traktowania” oznacza małoletnich, małoletnich bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, osoby samotnie wychowujące małoletnie dzieci, ofiary tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.

Artykuł 4

Korzystniejsze postanowienia

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych postanowień zawartych w:

a) dwu- lub wielostronnych umowach między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej państwami członkowskimi i co najmniej jednym państwem trzecim;

b) dwu- lub wielostronnych umowach między jednym lub większą liczbą państw członkowskich i jednym lub większą liczbą państw trzecich.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza żadnych przepisów dorobku Wspólnoty w dziedzinie polityki migracyjnej i azylowej, które mogą być korzystniejsze dla obywatela państwa trzeciego.

3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub zachowania przepisów korzystniejszych dla osób objętych jej zakresem zastosowania, o ile przepisy te są zgodne z niniejszą dyrektywą.

4. W odniesieniu do obywateli państw trzecich wyłączonych z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) państwa członkowskie:

a) zapewniają, by ich traktowanie oraz poziom ochrony były nie mniej korzystne, niż przewidziano w art. 8 ust. 4 i 5 (ograniczenia w stosowaniu środków przymusu), art. 9 ust. 2 lit. a (wstrzymanie wydalenia), art. 14 ust. 1 lit. b) i d) (opieka zdrowotna w nagłych wypadkach i uwzględnianie potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania) oraz w art. 16 i 17 (warunki pobytu w ośrodku detencyjnym), oraz

b) przestrzegają zasady non-refoulement.

Artykuł 5

Zasada non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia

Wprowadzając w życie niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie należycie uwzględniają

a) dobro dziecka;

b) życie rodzinne;

c) stan zdrowia danego obywatela państwa trzeciego

i przestrzegają zasady non-refoulement.

ROZDZIAŁ II

ZAKOŃCZENIE NIELEGALNEGO POBYTU

Artykuł 6

Decyzja o zobowiązaniu do powrotu

1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2–5, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót każdemu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającemu na ich terytorium.

2. Obywatele państw trzecich nielegalnie przebywający na terytorium jednego z państw członkowskich oraz posiadający ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie upoważniające ich do pobytu wydane przez inne państwo członkowskie, mają obowiązek natychmiast udać się na terytorium tego państwa członkowskiego. Jeżeli dany obywatel państwa trzeciego nie wypełni tego obowiązku lub gdy natychmiastowy wyjazd danego obywatela państwa trzeciego jest konieczny ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, zastosowanie ma ust. 1.

3. Państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania decyzji nakazującej powrót wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na nich terytorium, jeżeli dany obywatel państwa trzeciego zostanie przyjęty przez inne państwo członkowskie na podstawie dwustronnych umów lub porozumień obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszej

dyrektywy. W takim przypadku państwo członkowskie, które przyjęło danego obywatela państwa trzeciego, stosuje ust. 1.

4. Państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie postanowić o wydaniu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na ich terytorium, niezależnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego go do pobytu, ze względu na jego ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub z innych przyczyn. W takim przypadku nie wydaje się decyzji nakazującej powrót. Jeżeli decyzja nakazująca powrót została już wydana, należy ją uchylić lub zawiesić na okres ważności wspomnianego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu.

5. Jeżeli wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na terytorium danego państwa członkowskiego toczy się procedura mająca na celu przedłużenie ważności zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu, wspomniane państwo członkowskie rozważa wstrzymanie się od wydania decyzji nakazującej powrót aż do zakończenia toczącej się procedury, bez uszczerbku dla ust. 6.

6. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o zakończeniu legalnego pobytu wraz z decyzją nakazującą powrót lub decyzją o wykonaniu wydalenia lub zakazem wjazdu, w ramach jednej decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądowego, zgodnie z ich prawem krajowym, bez uszczerbku dla gwarancji proceduralnych przewidzianych w rozdziale III i w innych odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego i krajowego.

Artykuł 7

Dobrowolny wyjazd

1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2 i 4, w decyzji nakazującej powrót wyznacza się odpowiedni termin dobrowolnego wyjazdu, który wynosi od siedmiu do trzydziestu dni. Państwa członkowskie mogą określić w prawie krajowym, że termin ten jest wyznaczany jedynie na wniosek danego obywatela państwa trzeciego. W takim przypadku państwa członkowskie informują danych obywateli państw trzecich o możliwości złożenia takiego wniosku.

Przewidziany wyżej termin nie pozbawia danych obywateli państw trzecich możliwości wcześniejszego wyjazdu.

2. Jeżeli jest to konieczne, państwa członkowskie przedłużają termin dobrowolnego wyjazdu, uwzględniając w danym przypadku szczególne okoliczności, takie jak długość pobytu, obecność dzieci uczęszczających do szkoły oraz istnienie innych związków rodzinnych i społecznych.

3. Niektóre obowiązki mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki, takie jak regularne zgłaszanie się do danego organu, wpłacenie odpowiedniej kaucji, dostarczenie dokumentów lub obowiązek przebywania w określonym miejscu, mogą zostać nałożone na czas trwania okresu, w którym ma nastąpić dobrowolny wyjazd.

4. Jeżeli istnieje ryzyko ucieczki lub jeżeli wniosek o pozwolenie na legalny pobyt został odrzucony jako oczywiście bezzasadny lub zawierający fałszywe informacje, lub jeżeli dana osoba stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, państwo członkowskie może wstrzymać się od wyznaczenia terminu dobrowolnego wyjazdu, lub może wyznaczyć termin krótszy niż siedem dni.

Artykuł 8

Wydalenie

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do wykonania decyzji nakazującej powrót jeżeli żaden termin dobrowolnego wyjazdu nie został wyznaczony zgodnie z art. 7 ust. 4 lub jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane w terminie dobrowolnego wyjazdu, zgodnie z art. 7.

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło termin dobrowolnego wyjazdu zgodnie z art. 7, decyzja nakazująca powrót może być wykonana dopiero po wygaśnięciu tego terminu, chyba że pojawi się w tym okresie ryzyko, o którym mowa w art. 7 ust. 4.

3. Państwo członkowskie może wydawać odrębne decyzje administracyjne lub orzeczenia sądowe nakazujące wydalenie.

4. Jeżeli państwa członkowskie stosują – w ostateczności – środki przymusu w celu przeprowadzenia wydalenia obywatela państwa trzeciego, który sprzeciwia się temu wydaleniu, środki te muszą być proporcjonalne i nie mogą obejmować użycia siły przekraczającego rozsądne granice. Są one stosowane w sposób przewidziany w prawie krajowym, z poszanowaniem praw podstawowych i należnym szacunkiem dla godności i nietykalności cielesnej danego obywatela państwa trzeciego.

5. Jeżeli wydalenie następuje drogą powietrzną, państwa członkowskie uwzględniają wspólne wytyczne w sprawie postanowień dotyczących bezpieczeństwa w odniesieniu do wspólnych wydażeń drogą powietrzną, załączone do decyzji 2004/573/WE.

6. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny system monitorowania powrotów przymusowych.

Artykuł 9

Wstrzymanie wydalenia

1. Państwa członkowskie przesuwają termin wydalenia:

- a) jeżeli miałyby ono naruszać zasadę non-refoulement, lub
- b) dopóki obowiązuje zawieszenie wykonania decyzji nakazującej powrót, przyznane zgodnie z art. 13 ust. 2.

2. Państwa członkowskie mogą wstrzymać wydalenie na odpowiedni okres, uwzględniając szczególne okoliczności w danym przypadku. Państwa członkowskie uwzględniają w szczególności:

- a) stan fizyczny i psychiczny obywatela państwa trzeciego;
- b) względy techniczne, takie jak brak możliwości transportu, niemożność wydalenia z powodu braku ustalenia jej tożsamości.

3. Jeżeli wydalenie zostaje wstrzymane zgodnie z ust. 1 i 2, na danego obywatela państwa trzeciego mogą zostać nałożone obowiązki określone w art. 7 ust. 3.

Artykuł 10

Powrót i wydalenie małoletnich bez opieki

1. Przed podjęciem decyzji o wydaniu decyzji nakazującej powrót wobec małoletniego bez opieki, zostaje mu przyznana odpowiednia pomoc, z należyтым uwzględnieniem dobra dziecka.

2. Przed wydaleniem małoletniego bez opieki z terytorium danego państwa członkowskiego, organy tego państwa członkowskiego upewniają się, że zostanie on przekazany członkowi swojej rodziny lub wyznaczonemu opiekunowi albo zostanie umieszczony w odpowiednim ośrodku w państwie, do którego następuje wydalenie.

Artykuł 11

Zakaz wjazdu

1. Decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu:

- a) jeżeli nie wyznaczono terminu dobrowolnego wyjazdu, lub
- b) jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane.

W innych przypadkach decyzjom nakazującym powrót może towarzyszyć zakaz wjazdu.

2. Czas trwania zakazu wjazdu jest określany, z należyтым uwzględnieniem wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności i co do zasady nie przekracza pięciu lat. Może on być jednak dłuższy niż pięć lat, jeżeli obywatel państwa trzeciego stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.

3. Państwa członkowskie rozważają cofnięcie lub zawieszenie zakazu wjazdu, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który podlega zakazowi wjazdu wydanemu zgodnie z ust. 1 akapit drugi, jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium państwa członkowskiego, w pełni przestrzegając decyzji nakazującej powrót.

Ofiary handlu ludźmi, którym wydano zezwolenie na pobyt zgodnie z dyrektywą Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami⁽¹⁾, nie podlegają zakazowi wjazdu, bez uszczerbku dla ust. 1 akapit pierwszy pkt b) oraz pod warunkiem, że dany obywatel państwa trzeciego nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.

W indywidualnych przypadkach państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania zakazu wjazdu lub zawiesić go z przyczyn humanitarnych.

W indywidualnych przypadkach lub w niektórych kategoriach przypadków państwa członkowskie mogą cofnąć lub zawiesić zakaz wjazdu z innych przyczyn.

4. Jeżeli państwo członkowskie rozważa możliwość wydania zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu obywatelowi państwa trzeciego, wobec którego w innym państwie członkowskim wydany został zakaz wjazdu, zasięga ono najpierw opinii państwa członkowskiego, które wydało ten zakaz wjazdu oraz bierze pod uwagę jego interesy zgodnie z art. 25 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen⁽²⁾.

5. Ust. 1–4 mają zastosowanie bez uszczerbku dla prawa do międzynarodowej ochrony, określonej w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽³⁾, w państwach członkowskich.

ROZDZIAŁ III

GWARANCJE PROCEDURALNE

Artykuł 12

Forma

1. Decyzje nakazujące powrót oraz, w stosownych przypadkach, decyzje o zakazie wjazdu lub o wykonaniu wydalenia wydawane są w formie pisemnej i zawierają uzasadnienie faktyczne i prawne, a także informacje o dostępnych środkach odwoławczych.

Można ograniczyć uzasadnienie faktyczne, jeżeli prawo krajowe pozwala na ograniczenie prawa do informacji, w szczególności w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego, obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz w celu zapobiegania przestępstwom karnym, prowadzenia dochodzenia w sprawie, wykrywania i ścigania przestępstw karnych.

2. Państwa członkowskie na żądanie zapewniają pisemne lub ustne tłumaczenie głównych elementów decyzji dotyczących powrotu, o których mowa w ust. 1 – w tym tłumaczenia

informacji o dostępnych środkach odwoławczych – na język, który obywatel państwa trzeciego rozumie lub można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować ust. 2 wobec obywateli państw trzecich, które nielegalnie wjechały na terytorium jednego z państw członkowskich i które następnie nie otrzymały zezwolenia lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim.

W takich przypadkach, decyzje dotyczące powrotu, o których mowa w ust. 1, wydawane są na standardowym formularzu, którego wzór określa prawo krajowe.

Państwa członkowskie udostępniają ogólne broszury informacyjne wyjaśniające najważniejsze elementy standardowego formularza przynajmniej w pięciu językach, które są najczęściej używane lub rozumiane przez nielegalnych migrantów przybywających do danego państwa członkowskiego.

Artykuł 13

Środki odwoławcze

1. Dany obywatel państwa trzeciego otrzymuje możliwość skorzystania ze skutecznych środków odwoławczych, aby zaskarżyć decyzje dotyczące powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym lub właściwym podmiotem złożonym z osób bezstronnych i posiadających gwarancje niezależności.

2. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest właściwy w sprawie ponownego rozpatrzenia decyzji dotyczących powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, i może między innymi tymczasowo zawiesić ich wykonanie, chyba że takie tymczasowe zawieszenie ma już zastosowanie na mocy prawa krajowego.

3. Dany obywatel państwa trzeciego ma możliwość uzyskania porady prawnej, reprezentacji prawnej oraz, w razie konieczności, pomocy tłumacza.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezbędna pomoc prawna lub reprezentacja prawna zostały przyznane nieodpłatnie na wniosek, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi lub z zasadami dotyczącymi pomocy prawnej oraz mogą ustalić, że taka nieodpłatna pomoc prawna lub reprezentacja prawna podlegają warunkom określonym w art. 15 ust. 3–6 dyrektywy 2005/85/WE.

Artykuł 14

Gwarancje w oczekiwaniu na powrót

1. Z wyłączeniem sytuacji, objętych art. 16 i 17, państwa członkowskie zapewniają, by następujące zasady były brane pod uwagę, tak dalece jak to możliwe, w odniesieniu do obywateli państw trzecich w okresie przed upływem terminu dobrowolnego wyjazdu, wyznaczonego zgodnie z art. 7 oraz przed upływem okresu, na jaki wstrzymano wydalenie, zgodnie z art. 9:

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

- a) utrzymana jest jedność rodziny w odniesieniu do członków rodziny znajdujących się na terytorium państw członkowskich;
- b) zapewniona jest opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie;
- c) małoletnim zapewniony jest dostęp do podstawowego systemu edukacji w zależności od długości ich pobytu;
- d) uwzględnione są szczególne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania.

2. Państwa członkowskie dostarczają osobom, o których mowa w ust. 1, pisemne potwierdzenie, zgodnie z prawem krajowym, że termin dobrowolnego wyjazdu został przedłużony zgodnie z art. 7 ust. 2 lub że decyzja nakazująca powrót tymczasowo nie będzie podlegać wykonaniu.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODEK DETENCYJNY W CELU WYDALENIA

Artykuł 15

Środek detencyjny

1. O ile w danej sprawie nie mogą zostać zastosowane wystarczające lecz mniej represyjne środki, państwa członkowskie mogą umieścić w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego podlegającego procedurze powrotu tylko w celu przygotowania powrotu lub przeprowadzenia procesu wydalenia, w szczególności jeżeli:

- a) istnieje ryzyko ucieczki, lub
- b) dany obywatel państwa trzeciego unika lub utrudnia przygotowania do powrotu lub proces wydalenia.

Jakikolwiek środek detencyjny stosowany jest przez możliwie najkrótszy okres czasu i tylko dopóki trwają przygotowania do wydalenia oraz podlega wykonaniu z należytą starannością.

2. Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest przez organy administracyjne lub sądowe.

Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest w formie pisemnej, z podaniem uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Jeżeli decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego została wydana przez organy administracyjne, państwa członkowskie:

- a) zapewniają kontrolę sądową, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu;
- b) lub przyznają danemu obywatelowi państwa trzeciego prawo do wszczęcia postępowania w celu podania kontroli sądowej, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu. W takim przypadku państwa członkowskie

niezwłocznie informują danego obywatela państwa członkowskiego o możliwości wszczęcia takiego postępowania.

Jeżeli zastosowanie środka detencyjnego jest niezgodne z prawem, dany obywatel państwa trzeciego zostaje natychmiast zwolniony.

3. W każdym przypadku, środek detencyjny podlega kontroli w rozsądnych odstępach czasu na wniosek danego obywatela państwa trzeciego lub z urzędu. W przypadku przedłużonych okresów pobytu w ośrodku detencyjnym kontrole podlegają nadzorowi ze strony organu sądowego.

4. Przesłanki zastosowania środka detencyjnego ustają, a dana osoba zostaje niezwłocznie zwolniona, jeżeli okaże się, że nie ma już rozsądnych perspektyw jej wydalenia ze względów natury prawnej lub innych, lub że warunki określone w ust. 1 nie są już spełniane.

5. Środek detencyjny jest utrzymany dopóki nie spełnione zostaną warunki określone w ust. 1 i jest to konieczne do zapewnienia skutecznego wydalenia. Każde państwo członkowskie określa maksymalny okres zastosowania środka detencyjnego, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy.

6. Państwa członkowskie nie mogą przedłużać okresu, o którym mowa w ust. 5, z wyjątkiem przedłużenia na ograniczony okres czasu nieprzekraczający kolejnych dwunastu miesięcy zgodnie z prawem krajowym, jeżeli pomimo wszelkich rozsądnych starań wydalenie może potrwać dłużej ze względu na:

- a) brak współpracy ze strony danego obywatela państwa trzeciego, lub
- b) opóźnienia w uzyskiwaniu niezbędnej dokumentacji od państw trzecich.

Artykuł 16

Warunki pobytu w ośrodku detencyjnym

1. Przetrzymanie odbywa się z reguły w specjalnych ośrodkach detencyjnych. Jeżeli państwo członkowskie nie może zapewnić obywatelom państw trzecich pobytu w specjalnym ośrodku detencyjnym i zmuszone do wykorzystania w tym celu zakład karny, obywatele państw trzecich, wobec których zastosowano środek detencyjny, przetrzymywani są oddzielnie od zwykłych więźniów.

2. Obywatelom państwa trzeciego umieszczonym w ośrodku detencyjnym należy – na ich wniosek – umożliwić kontakt w odpowiednim czasie z ich pełnomocnikami prawnymi, członkami rodziny i właściwymi organami konsularnymi.

3. Szczególną uwagę poświęca się osobom wymagającym szczególnego traktowania. Zostaje im zapewniona opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie.

4. Odpowiednie i właściwe organizacje i podmioty krajowe, międzynarodowe i pozarządowe mają możliwość wizytowania ośrodków detencyjnych, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim służą one do przetrzymywania obywateli państw trzecich zgodnie z niniejszym rozdziałem. Takie wizyty mogą wymagać zezwolenia.

5. Obywatele państw trzecich umieszczeni w ośrodku detencyjnym są regularnie informowani o zasadach pobytu w obiekcie oraz o swoich prawach i obowiązkach. Informacja ta obejmuje również informację o przysługującym im prawie, zgodnie z prawem krajowym, do kontaktowania się z organizacjami i podmiotami, o których mowa w ust. 4.

Artykuł 17

Stosowanie środka detencyjnego wobec małoletnich i rodzin

1. Małoletni bez opieki oraz rodziny z małoletnimi umieszczane są w ośrodku detencyjnym jedynie w ostateczności i na możliwie najkrótszy odpowiedni okres czasu.

2. Rodzinom oczekującym w ośrodku detencyjnym na wydalenie zapewnia się pobyt w oddzielnych pomieszczeniach gwarantujących odpowiedni poziom prywatności.

3. Małoletni przebywający w ośrodku detencyjnym mają możliwość uczestniczenia w wolnym czasie w zajęciach, w tym w grach, zabawach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich do ich wieku oraz, w zależności od długości ich pobytu, mają dostęp do edukacji.

4. Małoletnim bez opieki zapewnia się zakwaterowanie w placówkach dysponujących personelem i wyposażeniem przystosowanym do potrzeb osób w tym wieku.

5. Dobro dziecka jest kwestią nadrzędną w ramach pobytu małoletnich w ośrodku detencyjnym w oczekiwaniu na wydalenie.

Artykuł 18

Sytuacje nadzwyczajne

1. W sytuacjach gdy wyjątkowo duża liczba obywateli państw trzecich podlegających zobowiązaniu do powrotu w sposób nieprzewidziany znacząco obciąża ośrodki detencyjne państwa członkowskiego lub jego personel administracyjny lub sądowy, to państwo członkowskie może, na czas trwania tej wyjątkowej sytuacji, postanowić o dopuszczeniu dłuższych terminów kontroli sądowej niż przewidziane w art. 15 ust. 2 akapit trzeci, oraz podjąć pilne działania w odniesieniu do warunków pobytu w ośrodku detencyjnym, odbiegające od tych przewidzianych w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2.

2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje tego typu wyjątkowe środki, informuje o tym Komisję. Informuje również Komisję gdy tylko ustały powody zastosowania tych wyjątkowych środków.

3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą być interpretowane jako zezwolenie na odstępstwo od ciężącego na nich ogólnego obowiązku podjęcia wszelkich właściwych środków, ogólnych lub szczególnych, aby zapewnić wypełnienie ich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 19

Sprawozdawczość

Co trzy lata Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, proponuje zmiany.

Po raz pierwszy Komisja składa sprawozdanie najpóźniej do 24 grudnia 2013 r., i zwraca przy tej okazji szczególną uwagę na stosowanie art. 11, art. 13 ust. 4 i art. 15 w państwach członkowskich. W odniesieniu do art. 13 ust. 4 Komisja ocenia w szczególności dodatkowe skutki finansowe i administracyjne w państwach członkowskich.

Artykuł 20

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 24 grudnia 2010 r. W odniesieniu do art. 13 ust. 4, państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 24 grudnia 2011 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21

Powiązanie z konwencją z Schengen

Niniejsza dyrektywa zastępuje przepisy art. 23 i 24 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 23***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE

Przewodniczący

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1348/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyjanianu, cykloheksanu i azotanu amonu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93 w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje ⁽³⁾ ocenie pod względem ryzyka dla zdrowia ludzkiego poddano: 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE), 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE), metylenodifenylo diizocyjanian (MDI) i cykloheksan. Ocena ryzyka dotycząca tych substancji chemicznych ujawniła potrzebę ograniczenia ryzyka, jakie te substancje stwarzają dla zdrowia ludzkiego. Wnioski te zostały potwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska.

(2) W zaleceniach Komisji 1999/721/WE z dnia 12 października 1999 r. dotyczącym skutków oceny ryzyka i strategii zmniejszenia ryzyka dla substancji: 2-(2-butoksyetoksy)etanol, 2-(2-metoksyetoksy)etanol, chloroalkany

C10-13, benzen, C10-13-alkilopochodne ⁽⁴⁾ i 2008/98/WE z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie środków redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylo diizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trójnitro-m-ksylen ⁽⁵⁾, przyjętych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93, zaproponowano strategię ograniczania ryzyka związanego odpowiednio z MEE, BEE, MDI i cykloheksanem oraz zalecono obowiązkowo stosować środki ograniczające w ramach dyrektywy Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽⁶⁾ w przypadku wprowadzenia do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających te substancje.

(3) W celu ochrony konsumentów konieczne okazuje się być ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów zawierających MEE, BEE, MDI lub cykloheksan w przypadku określonych zastosowań.

(4) MEE jest bardzo rzadko stosowane jako składnik farb przeznaczonych dla konsumentów, produktów do usuwania farby, środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych. Wyżej wspomniana ocena ryzyka wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem skóry na farby i produkty do usuwania farby zawierające MEE. MEE stosowane jako składnik farb i produktów do usuwania farby nie powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Mimo że stosowanie MEE jako składnika środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych nie zostało poddane ocenie, to jednak może ono stanowić podobne zagrożenie, a zatem MEE stosowane jako składnik tych produktów również nie powinno być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Na użytek nadzoru rynku należy przyjąć dopuszczalną zawartość 0,1 % masowo MEE w tych preparatach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 13.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 listopada 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 292 z 13.11.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 7.2.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976 s. 201.

- (5) BEE jest stosowane jako składnik farb i środków czyszczących. Wyżej wspomniana ocena ryzyka dotycząca BEE wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem poprzez wdychanie w czasie stosowania produktów do usuwania farby. W celu przeciwdziałania ryzyku narażenia konsumentów poprzez wdychanie należy wprowadzić pochodny bezpieczny dopuszczalny poziom stężenia BEE w rozpylanych środkach czyszczących wynoszący 3 %. Chociaż stosowanie BEE jako składnika rozpylanych środków czyszczących w dozownikach aerozoli nie zostało poddane ocenie, to jednak może ono stanowić podobne zagrożenie, a zatem BEE stosowane jako składnik tych środków czyszczących w stężeniu wynoszącym co najmniej 3 % masowo, również nie powinno być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Dozowniki aerozoli powinny być zgodne z wymogami dyrektywy Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dozowników aerozoli ⁽¹⁾.
- (6) W przypadku farb innych niż farby w aerozolu należy wprowadzić wymóg ostrzeżenia przed stosowaniem tego rodzaju farb w urządzeniach do rozpylania, jeżeli poziom stężenia BEE w tych farbach wynosi co najmniej 3 % masowo.
- (7) W celu zapewnienia odpowiedniego wycofywania farb i środków czyszczących w dozownikach aerozoli, nie spełniających limitów zawartości dla BEE, należy ustalić różne daty rozpoczęcia stosowania ograniczeń w odniesieniu do wprowadzenia na rynek po raz pierwszy i zakończenia sprzedaży BEE w farbach i środków czyszczących w dozownikach aerozoli.
- (8) Ocena ryzyka dla MDI wykazała, że w przypadku stosowania przez konsumenta preparatów zawierających MDI istnieje potrzeba ograniczania ryzyka związanego z wdychaniem lub narażeniem skóry. Dla przeciwdziałania i wyeliminowania tego rodzaju ryzyka wprowadzanie do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających MDI powinno być dozwolone tylko po spełnieniu określonych warunków, takich jak obowiązkowe dołączanie do opakowań odpowiednich rękawic ochronnych i dodatkowych instrukcji. Rękawice te powinny być zgodne z wymogami dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej ⁽²⁾. Ponieważ przepis dotyczący wyposażenia ochronnego i drukowania odpowiednich informacji wiąże się z podjęciem określonych działań przez producentów, należy przewidzieć dłuższy okres przejściowy.
- (9) W ocenie ryzyka dotyczącej cykloheksanu skoncentrowano się na narażeniu konsumentów podczas stosowania preparatów zawierających cykloheksan do kładzenia wykładzin i uznano, że konieczne są środki ograniczające w celu ograniczenia ryzyka dla konsumentów w czasie stosowania tych preparatów. Zatem kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży jedynie w opakowaniach o zmniejszonej zawartości. Zharmonizowane instrukcje dostarczane wraz z produktem powinny ostrzegać konsumentów przed stosowaniem produktu przy słabej wentylacji lub do kładzenia wykładzin.
- (10) Azotan amonu, powszechnie stosowany w całej Wspólnocie jako nawóz, może być środkiem utleniającym. W szczególności może wybuchnąć przy zmieszaniu z niektórymi substancjami. Dlatego nawozy na bazie azotanu amonu powinny spełniać określone wymogi przy wprowadzaniu do obrotu w celu zabezpieczenia ich przed przypadkowym wybuchem.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów ⁽³⁾ ustanawia zharmonizowane wymogi, w tym wymogi bezpieczeństwa, dla nawozów na bazie azotanu amonu. Nawozy spełniające te wymogi mogą być oznakowane „nawóz WE” i mogą znajdować się w swobodnym obrocie na rynku wewnętrznym.
- (12) W przypadku nawozów przeznaczonych na sprzedaż tylko w danym państwie członkowskim producenci mogą postanowić, że spełnią jedynie wymogi obowiązujące na poziomie krajowym. W związku z tym nawozy te nie muszą spełniać wymogów bezpieczeństwa ustalonych na poziomie wspólnotowym. W celu zapewnienia jednakowego poziomu ochrony w całej Wspólnocie wszystkie nawozy na bazie azotanu amonu powinny spełniać te same wymogi bezpieczeństwa.
- (13) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 określono test odporności na detonację dla nawozów na bazie azotanu amonu zawierających ponad 28 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu. W rozporządzeniu tym określono też szereg właściwości fizycznych i limitów zawartości zanieczyszczeń chemicznych dla tego rodzaju nawozów w celu zminimalizowania ryzyka detonacji. Nawozy na bazie azotanu amonu spełniające wspomniane wymogi lub zawierające mniej niż 28 % masowo azotu są uznane przez wszystkie państwa członkowskie za bezpieczne w celu stosowania w rolnictwie.
- (14) W związku z tym wszystkie nawozy na bazie azotanu amonu wprowadzane do obrotu na obszarze Wspólnoty powinny spełniać wymogi bezpieczeństwa określone w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 9.6.1975, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

- (15) Nawozy na bazie azotanów były stosowane w sposób niezgodny z przeznaczeniem do nielegalnej produkcji materiałów wybuchowych. Rodzaje nawozów, które mogą być stosowane w tym celu, zawierają jedynie 16 % azotu. Dlatego też jedynie rolnicy i użytkownicy profesjonalni powinni mieć dostęp do nawozów i preparatów zawierających ponad 16 % masowo azotu w stosunku do azotanów amonowych. W tym celu należy zdefiniować pojęcia „rolnik” i „działalność rolnicza”, aby w rolnictwie i innych podobnych rodzajach działalności, takich jak utrzymanie parków, ogrodów lub boisk sportowych, można było nadal stosować nawozy o wyższej zawartości azotu. Państwa członkowskie mogą jednak ze względów społeczno-gospodarczych zastosować na swoich terytoriach limit wynoszący 20 % masowo azotu w stosunku do azotanów amonowych.
- (16) Przepisy niniejszej decyzji przyjmuje się w celu włączenia ich do załącznika XVII rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, zgodnie z art. 137 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (17) Dyrektywa 76/769/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (18) Niniejsza decyzja nie narusza przepisów wspólnotowych ustanawiających minimalne wymogi ochrony pracowników, takich jak dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników

w miejscu pracy⁽²⁾ oraz opierające się na niej dyrektywa szczegółowa, w szczególności dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagennych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (wersja ujednolicona)⁽³⁾ oraz dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽⁴⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
B. LE MAIRE
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/WE dodaje się następujące punkty:

<p>„53. 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE) Nr CAS: 111-77-3 Nr EINECS: 203-906-6</p>	<p>Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb, produktów do usuwania farby, środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo.</p>
<p>54. 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE) Nr CAS: 112-34-5 Nr EINECS: 203-961-6</p>	<p>1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r., w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb lub środków czyszczących w dozownikach aerozolu w stężeniu równym lub większym niż 3 % masowo.</p> <p>2. Farby i środki czyszczące w dozownikach aerozolu zawierające BEE, niespełniające wymogów pkt 1), nie mogą być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych farby inne niż w aerozolu, zawierające BEE w stężeniu równym lub większym niż 3 % masowo, wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży muszą być oznaczone w sposób widoczny, czytelny i trwałe w terminie do dnia 27 grudnia 2010 r. w następujący sposób:</p> <p>»Nie używać w urządzeniach do rozpylania farb.«</p>
<p>55. Metylenodifenylodiiizocyanian (MDI) Nr CAS: 26447-40-5 Nr EINECS: 247-714-0</p>	<p>1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 grudnia 2010 r., jako składnik preparatów w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo, w celu powszechnej sprzedaży, chyba że opakowanie:</p> <p>a) zawiera rękawice ochronne zgodne z wymogami dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (*).</p> <p>b) bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych jest widocznie, czytelnie i trwale oznaczone w następujący sposób:</p> <p>— Stosowanie tego produktu może wywoływać reakcje alergiczne u osób uczulonych na diizocyaniany.</p> <p>— Osoby cierpiące na astmę, egzemę lub dolegliwości skórne powinny unikać kontaktu, w tym kontaktu skórno-skórnego, z tym produktem.</p> <p>— Ten produkt nie powinien być stosowany przy słabej wentylacji, chyba że stosowana jest maska ochronna z odpowiednim filtrem przeciwgazowym (np. typu A1 zgodnie z normą EN 14387).«</p> <p>2. W drodze odstępstwa pkt 1 lit. a) nie ma zastosowania do klejów topliwych.</p>
<p>56. Cykloheksan Nr CAS: 110-82-7 Nr EINECS: 203-806-2</p>	<p>1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r., w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik klejów kontaktowych na bazie neoprenu w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo w opakowaniach większych niż 350 g.</p> <p>2. Kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan i niespełniające wymogów pkt 1 nie mogą być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. muszą być w sposób widoczny, czytelny i trwałe oznaczone w następujący sposób:</p> <p>— Nie używać tego produktu w przypadku słabej wentylacji.</p> <p>— Nie używać tego produktu do kładzenia wykładzin.«</p>

57. Azotan amonu (AA)
Nr CAS 6484-52-2
Nr EINECS 229-347-8
1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancji lub w preparatach zawierających ponad 28 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu, do użycia jako nawóz stały, jedno- lub wieloskładnikowy, chyba że nawóz jest zgodny z przepisami technicznymi dotyczącymi nawozów na bazie azotanu amonu z wysoką zawartością azotu określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (**).
 2. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancji lub w preparatach zawierających co najmniej 16 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu z wyjątkiem dostaw dla:
 - a) dalszych użytkowników i dystrybutorów, w tym osób fizycznych i prawnych posiadających licencję lub zezwolenie zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (***);
 - b) rolników w celu wykorzystania w działalności rolniczej prowadzonej w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy i niekoniecznie w zależności od powierzchni gruntów.

Na użytek niniejszej litery:

 - (i) »rolnik« oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, o którym mowa w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą;
 - (ii) »działalność rolnicza« oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory plonów, dojenie zwierząt, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (****);
 - c) osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność zawodową, np. w zakresie ogrodnictwa, szklarniowej uprawy roślin, utrzymania parków, ogrodów lub boisk sportowych, leśnictwa lub inną podobną działalność.
 3. W odniesieniu do ograniczeń zawartych w pkt 2 państwa członkowskie mogą jednak ze względów społeczno-gospodarczych zastosować do dnia 1 lipca 2014 r. limit wynoszący do 20 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu w substancjach i preparatach wprowadzanych na rynek na ich terytoriach. Powiadają o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

(*) Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.

(**) Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

(***) Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20.

(****) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.”.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1349/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca decyzję nr 1719/2006/WE ustanawiającą program „Młodzież w działaniu” na lata 2007–2013

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją nr 1719/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ⁽³⁾ ustanowiono program „Młodzież w działaniu” na lata 2007–2013.

(2) Artykuł 10 ust. 2 decyzji nr 1719/2006/WE przewiduje, że środki niezbędne do wdrożenia programu inne niż te wymienione a ust. 1 mają zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 3 tej decyzji, tj. zgodnie z procedurą doradczą ustanowioną decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾.

(3) Z treści decyzji nr 1719/2006/WE wynika w szczególności, że decyzje w sprawie przyznawania dotacji inne niż te, o których mowa w art. 10 ust. 1 tej decyzji, są poddane procedurze doradczej i prawu kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego.

(4) Decyzje w sprawie wyboru dotyczą przede wszystkim niewielkich dotacji i nie wymagają podejmowania politycznie wrażliwych decyzji.

(5) Te warunki proceduralne wydłużają o dwa do trzech miesięcy proces przyznawania dotacji kandydatom. Powodują liczne opóźnienia względem beneficjentów, obciążają nieproporcjonalnie administrację programu i nie wnoszą wartości dodanej uwzględniając charakter przyznanych dotacji.

(6) Aby umożliwić szybsze i skuteczniejsze wdrażanie decyzji w sprawie wyboru, należy zastąpić procedurę doradczą zobowiązaniem Komisji do bezzwłocznego informowania Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich o wszelkich środkach podjętych w celu wdrożenia decyzji nr 1719/2006/WE bez udziału komitetu,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji nr 1719/2006/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art. 9 ust. 3 decyzji;

2) art. 10 ust. 2 decyzji otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 9, oraz Parlament Europejski o wszystkich innych decyzjach w sprawie wyboru podjętych przez Komisję w celu wdrożenia niniejszej decyzji w ciągu dwóch dni roboczych od przyjęcia tych decyzji. Informacje te obejmują opisy i analizy otrzymanych wniosków, opis procedury oceny i wyboru, jak również listę projektów zaproponowanych do finansowania oraz projektów, które zostały odrzucone.”.

Artykuł 2

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące skutków niniejszej decyzji w terminie do dnia 25 czerwca 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 30.8.2008, s. 113.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 listopada 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1350/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

dotycząca Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji (2009)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 i 150,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względów społecznych i ekonomicznych Europie potrzebne jest rozwinięcie zdolności kreatywnych i innowacyjnych w celu skutecznego reagowania na rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy: innowacyjność wiąże się ściśle z kreatywnością rozumianą jako cecha indywidualna i aby w pełni ją wykorzystać, musi być ona szeroko rozpowszechniana wśród ludzi. Wymaga to podejścia opartego na uczeniu się przez całe życie.
- (2) Systemy kształcenia i szkoleń powinny w wystarczającym stopniu i na wszystkich właściwych poziomach skupiać się na rozwijaniu kluczowych kompetencji stanowiących podstawę kreatywności i innowacyjności, służącej wypracowywaniu innowacyjnych i oryginalnych rozwiązań w życiu osobistym, zawodowym i społecznym.
- (3) Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. ustalono, że „konieczne jest sformułowanie europejskich ram określających nowe umiejętności podstawowe, rozwijane w toku uczenia się przez całe życie”, które powinny być głównym elementem działania Europy w obliczu „globalizacji oraz przejścia do modelu gospodarki opartej na wiedzy”; podkreślono również, że „ludzie są głównym zasobem Europy”.
- (4) W komunikacie Komisji z dnia 21 listopada 2001 r., zatytułowanym „Urzeczywistnianie europejskiego obszaru uczenia się przez całe życie” oraz w przyjętej następnie rezolucji Rady z 27 czerwca 2002 r. w sprawie uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾ uznano kształcenie „nowych umiejętności podstawowych” za priorytet oraz podkreślono, że uczenie się przez całe życie musi obejmować okres od wieku przedszkolnego do wieku emerytalnego.
- (5) W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁵⁾ wskazano różne kompetencje kluczowe, w szczególności „kompetencje matematyczne i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne”, „umiejętność uczenia się”, „kompetencje informatyczne”, „inicjatywność i przedsiębiorczość”, „świadomość i ekspresję kulturalną” oraz „kompetencje społeczne i obywatelskie”.
- (6) Rada Europejska w Brukseli stwierdziła podczas posiedzenia w dniach 8 i 9 marca 2007 r., że kształcenie i szkolenie są niezbędnymi warunkami wstępnymi dobrego funkcjonowania trójkąta wiedzy (edukacja, badania, innowacja) i odgrywają kluczową rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy. Wezwała ona również do zwrócenia szczególnej uwagi na stymulowanie potencjału małych i średnich przedsiębiorstw, w tym działających w sektorach kultury i kreatywności, zważywszy na ich rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i innowacji.
- (7) Ogłoszenie Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji może skutecznie pomóc w sprostaniu wyzwaniom stojącym przed Europą poprzez zwiększenie świadomości obywateli, rozpowszechnianie informacji o dobrych praktycznych wzorcach oraz stymulowanie badań i dyskusji na temat polityki. Stworzenie środowiska sprzyjającego jednoczesnemu dążeniu do tych celów na szczeblach europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym może przynieść w efekcie większą synergię i masę krytyczną niż działania podejmowane osobno na poszczególnych poziomach.
- (8) Ponieważ propagowanie kreatywności i innowacyjności w drodze uczenia się przez całe życie pokrywa się z celami istniejących programów wspólnotowych, cele takiego Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji mogą być realizowane w ramach tych programów i ustalonych przez nie marginesów dotyczących określania priorytetów finansowania w ujęciu rocznym i wieloletnim; programy i polityka w innych dziedzinach, takich jak kultura, komunikacja, przedsiębiorczość, spójność, rozwój obszarów wiejskich, badania naukowe i społeczeństwo informacyjne, również przyczyniają się do promowania kreatywności i innowacyjności i mogą stanowić wsparcie dla tej inicjatywy w odpowiadających im ramach prawnych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 9 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 257 z 9.10.2008, s. 46.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 20 listopada 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 163 z 9.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

(9) W związku z tym, że cel niniejszej decyzji, mianowicie wspieranie działań państw członkowskich zmierzających do propagowania rozwoju twórczości, w drodze uczenia się przez całe życie, jako siły napędowej innowacji i jako głównego czynnika rozwoju kompetencji osobistych, zawodowych, społecznych i związanych z przedsiębiorczością, a także pomyślności wszystkich członków społeczeństwa, nie może być w stopniu wystarczającym osiągnięty przez państwa członkowskie i w związku z tym może być w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

a także dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; sprzyjanie nastawieniu na przedsiębiorczość, szczególnie u młodych ludzi, poprzez współpracę ze światem biznesu;

e) promowanie kształcenia podstawowych i zaawansowanych zdolności matematycznych, technicznych i w zakresie nauk ścisłych, które sprzyjają innowacjom technologicznym;

f) kształtowanie otwartości na zmiany, kreatywności i umiejętności rozwiązywania problemów jako kompetencji, które sprzyjają innowacji i znajdują zastosowanie w różnych kontekstach zawodowych i społecznych;

g) upowszechnianie dostępności rozmaitych kreatywnych form autoekspresji zarówno poprzez edukację formalną, jak i poprzez pozaformalne i nieformalne zajęcia dla młodzieży;

h) upowszechnianie wśród ludzi, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz rynku pracy, świadomości faktu, że w okresie gwałtownych zmian technologicznych i globalnej integracji kreatywność, wiedza i elastyczność są istotne dla dostatniego i satysfakcjonującego życia, jak również kształtowanie w ludziach umiejętności zwiększających ich szanse zawodowe we wszystkich dziedzinach, w których znaczącą rolę odgrywa kreatywność i innowacyjność;

i) promowanie projektowania jako działalności kreatywnej przyczyniającej się znacznie do innowacji, a także rozwijanie umiejętności w zakresie zarządzania innowacją i kierowania pracami projektowymi, w tym upowszechnianie podstawowych pojęć dotyczących ochrony własności intelektualnej;

j) rozwijanie kreatywności i innowacyjności w organizacjach prywatnych i publicznych poprzez szkolenia oraz motywowanie ich do lepszego wykorzystywania potencjału twórczego zarówno pracowników, jak i klientów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Rok 2009 ogłasza się „Europejskim Rokiem Kreatywności i Innowacji”.

Artykuł 2

Cele

1. Ogólnym celem Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji jest wspieranie działań państw członkowskich zmierzających do propagowania rozwoju kreatywności, w drodze uczenia się przez całe życie, jako siły napędowej innowacji i jako głównego czynnika rozwoju kompetencji osobistych, zawodowych, społecznych i związanych z przedsiębiorczością, a także pomyślności wszystkich członków społeczeństwa.

2. Konkretnym celem Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji jest zaakcentowanie m.in. następujących czynników, mogących przyczynić się do promowania kreatywności i innowacyjności:

a) stworzenie warunków sprzyjających innowacji i łatwości dostosowywania się w świecie ulegającym szybkim zmianom; uwzględniane są przy tym wszystkie formy innowacji, również w wymiarze społecznym i związanym z przedsiębiorczością;

b) uwydatnianie otwartości na różnorodność kulturową jako środka sprzyjającego komunikacji międzykulturowej i propagowanie bliższych związków między różnymi gałęziami sztuki, jak również ze szkołami i uniwersytetami;

c) pobudzanie wrażliwości estetycznej, rozwoju emocjonalnego, kreatywnego myślenia i intuicji u wszystkich dzieci od najmłodszych faz rozwoju, w tym w ramach opieki przedszkolnej;

d) zwiększanie świadomości tego, jak istotna jest kreatywność, innowacyjność i przedsiębiorczość dla rozwoju osobistego,

Artykuł 3

Środki

Środki, jakie należy podjąć dla realizacji celów wymienionych w art. 2, obejmują następujące działania na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym lub lokalnym, powiązane z celami Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji:

a) konferencje, imprezy i inicjatywy promujące debaty i zwiększające świadomość istotnej wagi kreatywności i innowacyjności;

b) kampanie informacyjne i promocyjne upowszechniające główne przesłania Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji;

c) określanie praktycznych wzorców i rozpowszechnianie informacji na temat promowania kreatywności i innowacyjności;

d) badania i sondaże w skali Wspólnoty lub w skali krajowej.

W uzupełnieniu działań współfinansowanych przez Wspólnotę zgodnie z art. 6 Komisja lub państwa członkowskie mogą określić inne działania przyczyniające się do realizacji celów Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji i zezwolić na stosowanie nazwy Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji w ich promowaniu, o ile przyczyniają się one do realizacji celów wymienionych w art. 2.

Artykuł 4

Koordinacja na poziomie krajowym

Każde państwo członkowskie powołuje krajowego koordynatora odpowiedzialnego za uczestnictwo danego państwa członkowskiego w Europejskim Roku Kreatywności i Innowacji. Koordynator zapewnia koordynację działań związanych z Europejskim Rokiem Kreatywności i Innowacji na poziomie krajowym.

Artykuł 5

Koordinacja na poziomie europejskim

Komisja zwołuje spotkania koordynatorów krajowych w celu koordynacji realizacji Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji na poziomie europejskim oraz w celu wymiany informacji na temat jego realizacji na poziomie krajowym.

Artykuł 6

Finansowanie

Współfinansowanie na poziomie europejskim działań w ramach Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji odbywa się

zgodnie z rocznymi lub wieloletnimi priorytetami i zasadami mającymi zastosowanie do prowadzonych już programów, w szczególności w dziedzinie kształcenia i szkoleń. W stosownych przypadkach programy i polityka w innych dziedzinach, takich jak kultura, komunikacja, przedsiębiorczość, spójność, rozwój obszarów wiejskich, badania naukowe i społeczeństwo informacyjne, mogą stanowić wsparcie dla Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE
Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1351/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie ustanowienia wieloletniego wspólnotowego programu ochrony dzieci korzystających z Internetu oraz innych technologii komunikacyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 153,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Korzystanie z Internetu oraz z innych technologii komunikacyjnych, takich jak telefonia komórkowa, odgrywa coraz bardziej znaczącą rolę w Unii Europejskiej i oferuje wszystkim obywatelom szerokie możliwości w zakresie np. uczestnictwa, interaktywności i kreatywności. Jednakże nadal występują zagrożenia dla dzieci oraz niewłaściwe sposoby korzystania z technologii, a ze względu na zmieniające się technologie i zachowania społeczne ciągle pojawiają się nowe zagrożenia oraz sposoby niewłaściwego korzystania. Należy przyjąć na poziomie UE środki w celu ochrony integralności fizycznej, psychicznej i moralnej dzieci, które mogą doznać uszczerbku w wyniku dostępu do nieodpowiednich treści. Ponadto zachęcenie obywateli do korzystania z możliwości, jakie oferuje Internet oraz inne technologie komunikacyjne, a także do czerpania pożytków z nich płynących, wymaga także środków promujących bezpieczne z nich korzystanie.
- (2) Strategia „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (COM(2005)

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 30.8.2008, s. 61.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 9 grudnia 2008 r.

0229), rozwijająca strategię lizbońską, dąży do osiągnięcia spójności w polityce Komisji dotyczącej społeczeństwa informacyjnego i mediów w celu wzmocnienia istotnego wkładu, jaki technologie informacyjne i komunikacyjne wnoszą w wyniki osiągane przez gospodarki państw członkowskich. Jednym z jej celów jest utworzenie jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej, oferującej przystępną cenowo i bezpieczną komunikację przez łącza o wysokiej przepustowości, bogate i zróżnicowane treści oraz usługi cyfrowe.

- (3) Wspólnotowe ramy prawne dotyczące wyzwań w zakresie treści cyfrowych w społeczeństwie informacyjnym obejmują przepisy o ochronie nieletnich⁽³⁾, ochronie prywatności⁽⁴⁾ oraz odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami⁽⁵⁾. Decyzja ramowa Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotycząca zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej⁽⁶⁾ określa minimalne wymogi dla państw członkowskich dotyczące definicji przestępstw oraz właściwych sankcji. Bazując na zaleceniu Rady 98/560/WE z dnia 24 września 1998 r. w sprawie rozwoju konkurencyjności europejskiego przemysłu usług audiowizualnych i informacyjnych poprzez wspieranie ram krajowych mających na celu osiągnięcie porównywalnego i efektywnego poziomu ochrony nieletnich i godności ludzkiej⁽⁷⁾, zalecenie 2006/952/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych⁽⁸⁾ określa wytyczne dotyczące rozwoju samoregulacji na poziomie krajowym, poszerza zakres o umiejętność korzystania z mediów, współpracę oraz wymianę doświadczeń i dobrych praktyk między organami regulacyjnymi, samoregulującymi i współregulującymi, a także o środki zwalczania dyskryminacji we wszystkich mediach.

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, s. 44.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 270 z 7.10.1998, s. 48.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 72.

- (4) Nadal potrzebne będą działania w dziedzinie zarówno treści potencjalnie szkodliwych dla dzieci, w szczególności materiałów pornograficznych, jak i treści niezgodnych z prawem, w szczególności materiałów przedstawiających wykorzystywanie dzieci. To samo ma zastosowanie do dzieci padających ofiarą szkodliwych i niezgodnych z prawem zachowań, przynoszących im szkody fizyczne i psychiczne, oraz nakłanianych do imitacji takich zachowań ze szkodą dla nich oraz dla innych. Należy podjąć szczególne wysiłki, aby zbadać rozwiązania zapobiegające propozycjom, wyrażanym za pomocą technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych przez osoby dorosłe, prowadzącym do spotkania z dzieckiem w celu dopuszczenia się wykorzystania seksualnego lub innych przestępstw na tle seksualnym. Szczególną uwagę należy przy tym zwrócić na system wzajemnego wsparcia.
- (5) Należy podejmować również działania mające na celu zapobieganie wiktyimizacji dzieci poprzez groźby, napastowanie i poniżanie za pośrednictwem Internetu lub interaktywnych technologii cyfrowych, w tym telefonów komórkowych.
- (6) Decyzja nr 276/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 stycznia 1999 r. przyjmująca wieloletni plan działań Wspólnoty w zakresie promowania bezpieczniejszego korzystania z Internetu i nowych technologii sieciowych poprzez zwalczanie sprzecznych z prawem i szkodliwych treści głównie w obszarze ochrony dzieci i nieletnich ⁽¹⁾ (plan działania na rzecz bezpieczniejszego Internetu 1998–2004) oraz decyzja nr 854/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspólnotowego na rzecz promowania bezpieczniejszego korzystania z Internetu i nowych technologii sieciowych ⁽²⁾ (program „Bezpieczniejszy Internet +” 2005–2008) zapewniły finansowanie wspólnotowe, które z powodzeniem doprowadziło do zapoczątkowania szeregu inicjatyw, które zapewniły wartość dodaną w wymiarze europejskim, jak wykazują oceny programu przedstawione Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Regionów (COM(2001) 0690, COM(2003) 0653 i COM(2006) 0663).
- (7) Oprócz ustaleń zawartych w ocenach poprzednich programów, szereg badań Eurobarometru oraz konsultacje społeczne jasno wykazały potrzebę kontynuacji działań w zakresie zgłaszania niezgodnych z prawem treści oraz podnoszenia świadomości w państwach członkowskich.
- (8) Program ustanowiony niniejszą decyzją powinien mieć na celu między innymi utworzenie pakietu edukacyjnego dla rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców.
- (9) Ewoluuje technologie, zmiany w sposobie korzystania z Internetu oraz innych technologii komunikacyjnych przez dorosłych i dzieci, oraz zmiany zachowań społecznych prowadzą do nowych zagrożeń dla dzieci. Baza wiedzy, którą można wykorzystać do planowania efektywnych działań, powinna zostać rozbudowana, co umożliwi lepsze zrozumienie takich zmian. Konieczne będzie połączenie w sposób wieloaspektowy i komplementarny różnych środków i działań; będą to np. podjęcie działań w celu propagowania bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z Internetu, dalszy rozwój technologii pomocniczych, promowanie najlepszych praktyk w zakresie kodeksów postępowania odzwierciedlających ogólnie przyjęte kanony zachowania oraz współpraca z branżą w celu realizacji uzgodnionych celów tych kodeksów.
- (10) Program ten powinien ponadto wspierać środki służące promowaniu pozytywnych treści przeznaczonych dla dzieci.
- (11) Zmieniające się z uwagi na nowe technologie oraz innowacyjność w mediach środowisko środków masowego przekazu sprawia, iż należy uczyć dzieci, a także rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców bezpiecznego i efektywnego korzystania z internetowych usług informacyjnych.
- (12) W celu ochrony dzieci należy podjąć starania, na przykład poprzez opracowanie skutecznych systemów weryfikacji wieku oraz dobrowolnych oznaczeń związanych z certyfikacją.
- (13) Ze względu na globalny charakter problemu współpraca międzynarodowa ma podstawowe znaczenie. Niezgodne z prawem treści mogą być wytwarzane w jednym państwie i udostępniane w drugim, ale przeglądane i pobierane na całym świecie. Współpraca międzynarodowa, która stymulowana była poprzez wspólnotowe struktury tworzenia sieci kontaktów, będzie musiała zostać wzmocniona w celu lepszej ochrony dzieci przed zagrożeniami o charakterze transgranicznym, kiedy w grę wchodzi państwa trzecie. Obustronnie korzystna może być wymiana najlepszych praktyk między organizacjami europejskimi oraz organizacjami w innych częściach świata.
- (14) Wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., zgodnie z którą państwa sygnatariusze mają obowiązek przyjęcia wszelkich krajowych, dwu- i wielostronnych środków niezbędnych do zapobiegania wszelkim formom wykorzystywania dzieci oraz wszelkich środków legislacyjnych, administracyjnych i innych środków niezbędnych do stosowania praw uznanych przez tę konwencję, w odpowiednich przypadkach w ramach współpracy międzynarodowej.
- (15) Środki, jakie Komisja może przyjmować na mocy uprawnień wykonawczych przyznanych jej niniejszą decyzją, to zasadniczo środki z zakresu zarządzania, mające związek z wykonaniem programu mającego istotny wpływ na budżet w rozumieniu art. 2 lit. a) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾. Środki takie powinny zatem być przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania przewidzianą w art. 4 wspomnianej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 6.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (16) Komisja powinna zapewnić komplementarność i synergję z powiązanymi inicjatywami i programami wspólnotowymi.
- (17) Niniejsza decyzja ustanawia ramy finansowe wdrożenia programu stanowiące główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej w rozumieniu pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾.
- (18) Ponieważ ze względu na transnarodowy charakter przedmiotowych kwestii cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na europejską skalę i efekty działań mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (19) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 3 ust. 1, art. 7, 8 i 24,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program wspólnotowy mający na celu promowanie bezpieczniejszego korzystania z Internetu oraz innych technologii komunikacyjnych, w szczególności przez dzieci, a także zwalczanie treści niezgodnych z prawem oraz szkodliwych zachowań w środowisku online.

Program nosi nazwę „Bezpieczniejszy Internet” (dalej „program”).

2. Prowadzone są działania w następujących obszarach:

- a) zapewnienie świadomości publicznej;
- b) zwalczanie niezgodnych z prawem treści i szkodliwych zachowań w środowisku online;
- c) promowanie bezpieczniejszego środowiska online;
- d) utworzenie bazy wiedzy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Działania prowadzone w każdym z tych obszarów określono w załączniku I.

Program jest realizowany zgodnie z załącznikiem III.

3. Na użytek niniejszej decyzji „dzieci” oznaczają osoby poniżej 18 roku życia, chyba że odpowiednie prawo krajowe przyznaje im, pod pewnymi warunkami, pełną zdolność do czynności prawnych przed osiągnięciem tego wieku.

Artykuł 2

Uczestnictwo

1. Uczestnictwo w programie jest otwarte dla wszystkich podmiotów prawnych mających siedzibę w:

- a) państwach członkowskich;
- b) państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), zgodnie z warunkami ustanowionymi w porozumieniu o EOG;
- c) państwach przystępujących i państwach kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z zasadami ogólnymi i warunkami ogólnymi uczestnictwa tych państw w programach wspólnotowych, ustalonych w odpowiednich umowach ramowych oraz decyzjach Rady Stowarzyszenia;
- d) państwach Bałkanów Zachodnich oraz w państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z warunkami, jakie zostaną ustalone z tymi państwami po zawarciu umów ramowych dotyczących ich uczestnictwa w programach wspólnotowych;
- e) państwie trzecim, będącym stroną porozumienia międzynarodowego ze Wspólnotą, na warunkach lub na podstawie którego wnosi ono wkład finansowy do programu.

2. Program jest otwarty dla organizacji międzynarodowych i podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach trzecich inne niż te, o których mowa w ust. 1 lit. b) – e) na warunkach określonych w załączniku III.

Artykuł 3

Kompetencje Komisji

1. Komisja jest odpowiedzialna za realizację programu.

2. Komisja opracowuje na podstawie niniejszej decyzji roczne programy prac.

3. Podczas realizacji programu Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia jego ogólną spójność z innymi stosownymi politykami, programami i działaniami Wspólnoty oraz komplementarność wobec nich.

4. Komisja działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2:

a) przyjmuje roczne programy prac i dokonuje ich zmian, w tym ustala priorytetowe obszary współpracy międzynarodowej;

b) dokonuje oceny projektów przedstawionych w odpowiedzi na zaproszenia do składania wniosków o przyznanie funduszy wspólnotowych przy szacowanym udziale Wspólnoty w wysokości wynoszącej co najmniej 500 000 EUR;

c) wdraża środki w zakresie oceny programu.

5. Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 4, o postępach w realizacji programu. W szczególności Komisja niezwłocznie informuje ten komitet o wszelkich wyborach dokonanych w sprawach, które nie są objęte zakresem ust. 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 5

Monitorowanie i ocena

1. W celu zapewnienia efektywnego wykorzystania pomocy wspólnotowej Komisja zapewnia, aby działania podejmowane na podstawie niniejszej decyzji podlegały uprzedniej ocenie, bieżącej kontroli oraz ocenie końcowej.

2. Komisja monitoruje realizację projektów w ramach programu.

3. Komisja ocenia sposób przeprowadzenia projektów oraz skutki ich realizacji, aby ocenić, czy osiągnięto pierwotne cele.

4. W terminie do 24 czerwca 2011 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów sprawozdanie z realizacji działań w obszarach, o których mowa w art. 1 ust. 2.

5. Po zakończeniu programu Komisja przedstawia końcowe sprawozdanie z oceny.

Artykuł 6

Przepisy finansowe

1. Program obejmuje okres pięciu lat, rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2009 r.

2. Koperta finansowa na realizację programu w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 55 000 000 EUR.

3. Roczne środki na okres od roku 2009 do roku 2013 zatwierdzane są przez władze budżetową w granicach określonych w ramach finansowych.

4. Orientacyjną strukturę wydatków przedstawiono w załączniku II.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DZIAŁANIA

Wstęp

Celem programu jest promowanie bezpieczniejszego korzystania z Internetu oraz innych technologii komunikacyjnych, edukowanie pod tym względem użytkowników, w szczególności dzieci, rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców, a także zwalczanie treści niezgodnych z prawem oraz szkodliwych zachowań w środowisku online.

Aby osiągnąć ten cel, program będzie się skupiał na praktycznej pomocy dla użytkowników, w szczególności dzieci, rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców, poprzez zachęcanie do tworzenia partnerstw z udziałem wielu zainteresowanych stron.

Ogólnym celem programu jest promowanie bezpieczniejszego korzystania z technologii sieciowych, zwłaszcza przez dzieci, promowanie rozwoju bezpiecznego środowiska online, ograniczenie ilości niezgodnych z prawem treści rozpowszechnianych online, zwalczanie potencjalnie szkodliwych zachowań w środowisku online (w tym psychologicznej manipulacji dziećmi w celu doprowadzenia do ich wykorzystania seksualnego oraz „groomingu”, który polega na tym, że osoba dorosła zaprzyjaźnia się z dzieckiem z zamiarem dopuszczenia się wykorzystania seksualnego, a także wirtualnego nękania oraz plików elektronicznych pokazujących przemoc fizyczną lub psychiczną) oraz podnoszenie publicznej świadomości w zakresie zagrożeń online oraz środków zapobiegawczych, jak też opracowywanie narzędzi pedagogicznych opartych na najlepszych rozwiązaniach.

W celu zapewnienia spójnego podejścia do zagrożeń w sytuacjach, w których dostęp do treści i usług można uzyskać i korzystać z nich zarówno online, jak i offline, tak jak w przypadku gier komputerowych, program może dotyczyć obu typów dostępu i korzystania.

Program będzie realizowany w czterech ogólnych obszarach działania:

1) *Zapewnienie świadomości publicznej*

Działania będą miały na celu podniesienie świadomości wśród społeczeństwa, w szczególności dzieci, rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców, w zakresie możliwości i zagrożeń związanych z korzystaniem z technologii sieciowych i zachowania bezpieczeństwa online. Będą dotyczyć także możliwości i zagrożeń, jakie niosą ze sobą usługi rozpowszechniane za pomocą nowych platform dystrybucji, np. usługi audiowizualne świadczone przez sieci telefonii komórkowej. W stosownych przypadkach materiały informacyjne będą udostępnione w wersjach wielojęzycznych. Główne planowane działania to:

1. Podnoszenie świadomości publicznej i rozpowszechnianie informacji o bezpieczniejszym korzystaniu z technologii sieciowych.

Działania będą promować świadomość publiczną w sposób skoordynowany na obszarze Unii Europejskiej, przez przekazywanie pozytywnego przesłania o możliwościach szerszego i intensywniejszego użytkownika technologii informacyjno-komunikacyjnych, a jednocześnie przez udostępnianie odpowiednich informacji o zagrożeniach i sposobach zapobiegania im. Wspierane będą działania umożliwiające korzystanie przez dzieci w sposób rozsądny z technologii sieciowych, zwłaszcza za pośrednictwem programów w zakresie umiejętności korzystania z mediów, a także edukacji medialnej. Będą też one promować efektywne pod względem kosztów sposoby dystrybucji informacji podnoszących świadomość wśród dużej liczby użytkowników, np. współpracę z mediami, rozpowszechnianie w sieci treści stworzonych przez użytkowników oraz przekazywanie informacji w ramach systemu edukacyjnego. Sposoby rozpowszechniania i prezentacji przesłań będą dostosowane do zróżnicowanych grup docelowych (dzieci w różnych grupach wiekowych, ich rodzice, nauczyciele).

2. Utworzenie punktów kontaktowych, w których rodzice i dzieci mogą uzyskać odpowiedzi na pytania dotyczące bezpieczeństwa online, w tym także będą mogli uzyskać poradę, jak postępować w przypadku groomingu i wirtualnego nękania.

Działania będą miały na celu umożliwienie użytkownikom podejmowania przemyślanych i odpowiedzialnych wyborów poprzez zapewnienie im porad dotyczących odnośnych zagadnień oraz środków zapobiegawczych, jakie należy podejmować w celu zachowania bezpieczeństwa online.

3. Zachęcanie do usprawniania skutecznych i efektywnych pod względem kosztów metod i narzędzi podnoszenia świadomości.

Działania będą miały na celu usprawnienie odnośnych metod i narzędzi podnoszenia świadomości w celu zapewnienia ich większej skuteczności i efektywności pod względem kosztów w dłuższym horyzoncie czasowym.

4. Zapewnienie wymiany najlepszych praktyk oraz współpracy transgranicznej na poziomie UE.

Działania będą miały na celu zapewnienie skutecznej współpracy transgranicznej na poziomie UE oraz efektywnej wymiany najlepszych praktyk, narzędzi, metod, doświadczeń i informacji.

5. Zapewnienie wymiany najlepszych praktyk oraz współpracy na poziomie międzynarodowym.

Działania będą miały na celu promowanie współpracy i wymiany najlepszych praktyk, narzędzi, metod, doświadczeń i informacji na poziomie międzynarodowym w celu zachęcenia do opracowywania wspólnych koncepcji i metod pracy oraz poprawy i zwiększenia skuteczności, efektywności pod względem kosztów i zakresu inicjatyw globalnych.

2) *Zwalczanie niezgodnych z prawem treści i szkodliwych zachowań w środowisku online*

Działania te będą miały na celu ograniczenie ilości niezgodnych z prawem treści znajdujących się w obiegu online oraz odpowiednie postępowanie wobec szkodliwych zachowań w środowisku online, ze szczególnym naciskiem na dystrybucję online materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie dzieci, grooming i wirtualne nękanie. Główne planowane działania to:

1. Udostępnienie społeczeństwu punktów kontaktowych i infolinii, w których można zgłaszać niezgodne z prawem treści i szkodliwe zachowania online oraz upowszechnianie wiedzy o ich istnieniu.

Działania zapewnią, aby punkty kontaktowe były skuteczne, widoczne dla społeczeństwa, pełniły funkcje łączników z innymi podmiotami na poziomie krajowym (w szczególności z jednostkami policji specjalizującymi się w walce z przestępczością internetową) oraz współpracowały na poziomie UE nad rozwiązywaniem problemów o charakterze transgranicznym, a także wymieniały się najlepszymi praktykami. Te punkty kontaktowe będą również dostarczać społeczeństwu niezbędnych informacji na temat sposobów zgłaszania treści niezgodnych z prawem i oceniać zawartość internetowych usług informacyjnych, które mogą godzić w fizyczną, psychiczną lub moralną integralność dzieci.

2. Zwalczanie szkodliwych zachowań w środowisku online, w szczególności groomingu i wirtualnego nękania.

Działania będą mieć na celu zwalczanie zjawiska groomingu oraz wirtualnego nękania. Będą one obejmować kwestie techniczne, psychologiczne i socjologiczne związane z tymi zagadnieniami oraz promować współpracę i koordynację między zainteresowanymi stronami.

3. Stymulowanie zastosowania rozwiązań technicznych do skutecznego zwalczania niezgodnych z prawem treści i szkodliwych zachowań w środowisku online oraz informowanie użytkowników końcowych o możliwych sposobach stosowania tej technologii.

Działania będą zachęcać do opracowywania, dostosowywania lub promowania skutecznych narzędzi technicznych – szczególnie narzędzi udostępnianych nieodpłatnie i przeznaczonych do łatwego korzystania przez ogół zainteresowanych stron – w celu skutecznego zwalczania niezgodnych z prawem treści i szkodliwych zachowań w środowisku online, jak również będą zachęcać usługodawców do promowania bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z połączeń celem ochrony dzieci przed szkodliwymi i niezgodnymi z prawem zachowaniami. Zainteresowane strony będą informowane o dostępności tej technologii i jej prawidłowym stosowaniu. Należy rozważyć między innymi następujące środki:

- a) przyjęcie znaku jakości przeznaczonego dla dostawców usług, dzięki czemu użytkownicy będą mogli z łatwością sprawdzić, czy dany dostawca przestrzega kodeksu postępowania;
- b) korzystanie przez użytkowników końcowych z filtrów, które blokowałyby przepływ za pośrednictwem technologii sieciowych treści, które mogłyby szkodliwie wpływać na fizyczną, psychiczną i moralną integralność dzieci;
- c) wspieranie środków służących promowaniu pozytywnych treści przeznaczonych dla dzieci;
- d) dążenie do zbadania skuteczności narzędzi opracowywanych we współpracy z branżą internetową i umożliwiających organom ścigania tropienie przestępców działających w sieci.

4. Promowanie współpracy i wymiany informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk między zainteresowanymi stronami na poziomie krajowym i UE.

Działania będą mieć na celu poprawę koordynacji między zainteresowanymi stronami zaangażowanymi w zwalczanie dystrybucji niezgodnych z prawem treści oraz szkodliwych zachowań w środowisku online oraz zachęcanie do uczestnictwa i wnoszenia własnego wkładu przez takie zainteresowane strony. W szczególności działania będą zachęcać do wymiany wiedzy fachowej w skali międzynarodowej oraz do wspólnego gromadzenia pomysłów przez rządy, organy ścigania, gorące linie, instytucje bankowe/finansowe/obsługujące karty kredytowe, ośrodki doradcze w zakresie przeciwdziałania wykorzystywaniu dzieci, organizacje zajmujące się pomocą dzieciom i branżę internetową.

5. Poprawa współpracy, wymiany informacji i doświadczeń w zakresie zwalczania niezgodnych z prawem treści oraz szkodliwych zachowań w środowisku online na poziomie międzynarodowym.

Działania będą miały na celu poprawę współpracy z państwami trzecimi, harmonizację koncepcji zwalczania niezgodnych z prawem treści oraz szkodliwych zachowań w środowisku online na poziomie międzynarodowym, a także zachęcanie do opracowywania wytycznych dotyczących koordynacji poszczególnych krajowych baz danych dotyczących wykorzystywania dzieci, jak też wspólnych koncepcji i metod pracy. W szczególności, działania będą miały na celu nawiązanie ścisłej współpracy pomiędzy organami krajowymi, policją i punktami kontaktowymi. Będą podejmowane działania prowadzące do zbudowania wspólnej bazy danych UE gromadzącej informacje na temat wykorzystywania dzieci oraz mające na celu zagwarantowanie połączenia tych baz z Europolem.

6. Prowadzenie rejestrów nazw domen tam, gdzie nie są one jeszcze prowadzone i wzmocnienie istniejącej współpracy.

Przy uwzględnieniu prawa krajowego działania będą miały na celu uzupełnienie istniejących środków poprzez usprawnienie współpracy z rejestrami nazw domen w państwach członkowskich oraz promowanie pozytywnych kontaktów z rejestrami poza UE, aby umożliwić wczesne wykrywanie potencjalnie niezgodnych z prawem treści i skrócić żywotność stron internetowych, o których wiadomo, że oferują treści związane z seksualnym wykorzystywaniem dzieci.

3) *Promowanie bezpieczniejszego środowiska online*

Działania będą miały na celu zainicjowanie współpracy między zainteresowanymi stronami, ułatwiającej poszukiwanie sposobów promowania bezpieczniejszego środowiska online oraz ochrony dzieci przed treściami, które mogą być dla nich szkodliwe. Główne planowane działania to:

1. Poprawa współpracy, wymiany informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk między zainteresowanymi stronami.

Działania będą miały na celu poprawę współpracy, harmonizację koncepcji tworzenia bezpiecznego środowiska online dla dzieci oraz umożliwienie wymiany najlepszych praktyk i metod pracy. Będą one miały też na celu zapewnienie zainteresowanym stronom otwartej platformy dyskusji nad kwestiami związanymi z promowaniem bezpieczniejszego środowiska online oraz sposobów ochrony dzieci przed potencjalnie szkodliwymi treściami na różnych platformach.

2. Zachęcanie zainteresowanych stron do rozwijania i wdrażania odpowiednich systemów współ- i samoregulacji. Działania promować będą tworzenie i wdrażanie inicjatyw z zakresu współ- i samoregulacji oraz zachęcać zainteresowane strony do uwzględniania bezpieczeństwa dzieci przy opracowywaniu nowych technologii i usług.
3. Zachęcanie dostawców do opracowania oznakowania i zapewnianie im pomocy w tym zakresie.

Działania będą miały na celu zachęcenie dostawców usług internetowych do opracowania, jako narzędzia samo-regulacji, oznakowania „bezpieczna dla dziecka” dla stron internetowych i udzielenie pomocy w tym zakresie. Działania te mogą obejmować między innymi zbadanie możliwości utworzenia systemu wspólnych symboli opisowych lub ostrzegających komunikatów wskazujących kategorię wiekową lub aspekt treści, w związku z którym wprowadzono dane zalecenie dotyczące wieku, co mogłoby być pomocne w podnoszeniu świadomości użytkowników na temat potencjalnie szkodliwych treści internetowych.

4. Stymulowanie zaangażowania dzieci w tworzenie bezpieczniejszego środowiska online.

Działania będą miały na celu zaangażowanie dzieci, przy zapewnieniu równego udziału dziewcząt i chłopców, tak aby – przy wsparciu ze strony specjalistów – lepiej zrozumieć ich poglądy i doświadczenia dotyczące korzystania z technologii sieciowych oraz promować bezpieczniejsze dla dzieci środowisko online. Zaangażowanie to jest stosowane regularnie w ramach działań takich jak europejskie forum praw dziecka, forum bezpieczniejszego Internetu i inne.

5. Szersze udostępnienie informacji o skutecznych narzędziach zwalczania szkodliwych treści online.

Działania będą miały na celu szersze udostępnienie – zwłaszcza rodzicom, opiekunom, nauczycielom i wychowawcom – informacji dotyczących działania i skuteczności narzędzi zwalczania potencjalnie szkodliwych treści online, takich jak systemy filtrowania, oraz regularne zapewnienie wszystkim użytkownikom prostych informacji edukacyjnych, instrumentów i aplikacji odpowiednio wspomagających ich w zwalczaniu szkodliwych treści na różnych platformach.

6. Zapewnienie zgodności koncepcji przyjętych w Unii Europejskiej i na poziomie międzynarodowym.

Działania będą promować współpracę oraz wymianę informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk między zainteresowanymi stronami na poziomie UE i międzynarodowym.

4) *Utworzenie bazy wiedzy*

Działania będą miały na celu utworzenie bazy wiedzy umożliwiającej odpowiednie podejście do obecnych i nowych sposobów korzystania ze środowiska online oraz do odnośnych zagrożeń i konsekwencji, z myślą o zaplanowaniu odpowiednich działań służących zapewnieniu bezpieczeństwa online wszystkim użytkownikom. Zawartość tej bazy wiedzy będzie udostępniona zainteresowanym stronom oraz rozpowszechniana na terenie państw członkowskich. Główne planowane działania to:

1. Zachęcanie do koordynacji podejścia do badań w odnośnych dziedzinach.

Działania zapewnią skoordynowane wysiłki mające na celu zainicjowanie na poziomie UE współpracy naukowców i ekspertów zajmujących się bezpieczeństwem dzieci w środowisku online, stymulowanie współpracy i koordynacji międzynarodowej oraz opracowanie aktualnych przeglądów bieżących i przyszłych prac badawczych.

2. Zapewnienie aktualnych informacji dotyczących korzystania przez dzieci z technologii sieciowych.

Podjęte zostaną działania mające na celu pozyskanie aktualnych informacji dotyczących korzystania przez dzieci z technologii sieciowych oraz podejścia dzieci, a także ich rodziców, opiekunów, nauczycieli i wychowawców zarówno do możliwości, jak i zagrożeń. Działania te będą obejmować aspekty ilościowe i jakościowe. Będą one miały także na celu poszerzenie wiedzy o strategiach radzenia sobie z zagrożeniami online stosowanych przez dzieci oraz ocenę skuteczności tych strategii.

3. Analiza statystyk i trendów w różnych państwach członkowskich.

Podjęte zostaną działania obejmujące analizę statystyk i trendów w różnych państwach członkowskich w celu umożliwienia organom egzekwującym prawo i odpowiednim organom w państwach członkowskich ograniczenie powielania się aktualnych wysiłków i zapewnienie jak najlepszego wykorzystania środków aktualnie i w przyszłości.

4. Promowanie badań dotyczących wiktymizacji dzieci online.

Działania obejmujące podejście uwzględniające różnicę płci będą mieć na celu zbadanie technicznych, psychologicznych i socjologicznych zagadnień związanych z wiktymizacją dzieci w środowisku online, w tym z wirtualnym nękanem, groomingiem, zagadnieniami związanymi z udostępnianymi online materiałami przedstawiającym wykorzystywanie seksualne dzieci oraz nowymi formami zachowań, mogących stwarzać zagrożenie dla dzieci.

5. Promowanie badania skutecznych sposobów poprawy bezpieczeństwa technologii sieciowych.

Działania mogą dotyczyć badań i testów metod i narzędzi podnoszenia świadomości, skutecznych programów wspól- i samoregulacji, skuteczności różnych rozwiązań technicznych i nietechnicznych, a także innych istotnych zagadnień.

6. Poszerzenie wiedzy o wpływie korzystania z obecnych i nowych technologii na dzieci.

Działania obejmujące podejście uwzględniające różnicę płci będą miały na celu lepsze zrozumienie psychologicznego, behawioralnego i socjologicznego wpływu technologii sieciowych na dzieci, od wpływu kontaktu ze szkodliwymi treściami i zachowaniami aż po grooming i wirtualne nękanie, oraz w przypadku różnych platform – od komputerów i telefonów komórkowych po konsole do gier oraz inne nowe technologie.

ZAŁĄCZNIK II

ORIENTACYJNA STRUKTURA WYDATKÓW

1) Zapewnienie świadomości publicznej	48 %
2) Zwalczanie niezgodnych z prawem treści i szkodliwych zachowań w środowisku online	34 %
3) Promowanie bezpieczniejszego środowiska online	10 %
4) Utworzenie bazy wiedzy	8 %

ZAŁĄCZNIK III

METODY REALIZACJI PROGRAMU

- 1) Komisja będzie realizować program zgodnie z jego opisem technicznym zawartym w załączniku I.
- 2) Program będzie realizowany poprzez działania obejmujące:
 - A. *Działania z podziałem kosztów*
 1. Projekty pilotażowe i działania związane z najlepszymi praktykami; projekty ad-hoc w obszarach związanych z programem, w tym projekty przedstawiające najlepsze praktyki lub obejmujące nowatorskie zastosowania istniejących technologii.
 2. Sieci i działania krajowe łączące różne zainteresowane strony w celu zapewnienia działania w całej Europie oraz ułatwienia koordynacji i przekazywania wiedzy.
 3. Ogólnoeuropejskie badania porównawcze sposobów korzystania z technologii sieciowych przez dzieci i dorosłych, związanych z nimi zagrożeń dla dzieci oraz wpływu szkodliwych praktyk na dzieci, a także aspektów psychologicznych i behawioralnych z naciskiem seksualne wykorzystywanie dzieci związane z korzystaniem z technologii sieciowych, badania nowych sytuacji zagrożeń wynikających ze zmian behawioralnych lub rozwoju technologii itd.
 4. Projekty wdrażania technologii.
 - B. *Środki towarzyszące*

Środki towarzyszące przyczynią się do realizacji programu lub przygotowania przyszłych działań.

 1. Określanie poziomów odniesienia i badania opinii z zastosowaniem porównywalnej metodologii w celu uzyskania wiarygodnych danych dotyczących bezpieczniejszego korzystania z technologii sieciowych dla wszystkich państw członkowskich.
 2. Ocena techniczna technologii takich jak filtrowanie, mających na celu promowanie bezpieczniejszego korzystania z Internetu i nowych technologii sieciowych.
 3. Badania mające na celu wspieranie programu i działań prowadzonych w jego ramach.
 4. Wymiana informacji poprzez konferencje, seminaria, warsztaty lub inne spotkania oraz zarządzanie połączonymi działaniami.
 5. Działania związane z rozpowszechnianiem, informowaniem i komunikowaniem.
- 3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 organizacje międzynarodowe i podmioty prawne mające siedzibę w państwach trzecich mogą uczestniczyć w działaniach z podziałem kosztów, z finansowaniem wspólnotowym lub bez niego, na następujących warunkach:
 - a) działanie musi być objęte priorytetem współpracy międzynarodowej zdefiniowanym w programie prac. Priorytety takie mogą być definiowane według tematycznego obszaru działania, kryterium geograficznego lub obu tych czynników;
 - b) program prac może definiować dodatkowe kryteria i warunki, które muszą być spełnione przez organizacje międzynarodowe i podmioty prawne mające siedzibę w państwach trzecich w celu uzyskania finansowania wspólnotowego.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1352/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca decyzję nr 1855/2006/WE ustanawiającą Program Kultura (2007–2013)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 151 ust. 5 tiret pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją nr 1855/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r.⁽²⁾ ustanowiono program Kultura na lata 2007–2013.

(2) Artykuł 8 ust. 3 decyzji nr 1855/2006/WE przewiduje, że środki niezbędne do wdrożenia programu inne niż te wymienione w ust. 2 mają zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 3 tej decyzji, tj. zgodnie z procedurą doradczą ustaloną decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.

(3) Z treści decyzji nr 1855/2006/WE wynika zwłaszcza, że decyzje w sprawie wyboru inne niż te, o których mowa w art. 8 ust. 2 tej decyzji, podlegają procedurze doradczej i prawu kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego.

(4) Te decyzje w sprawie wyboru dotyczą głównie projektów o ograniczonym czasie trwania, których rytm nie daje się pogodzić z długotrwałymi procedurami podejmowania decyzji i które nie wymagają podejmowania politycznie wrażliwych decyzji.

(5) Te warunki proceduralne wydłużają o dwa do trzech miesięcy proces przyznawania dotacji kandydatom. Powodują liczne opóźnienia względem beneficjentów, obciążają nieproporcjonalnie administrację programu i nie wnoszą wartości dodanej uwzględniając charakter przyznanych dotacji.

(6) Aby umożliwić szybsze i skuteczniejsze wdrożenie decyzji w sprawie wyboru, należy zastąpić procedurę doradczą zobowiązaniem Komisji do bezzwłocznego informowania Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich o wszelkich środkach podjętych w celu wdrożenia decyzji nr 1885/2006/WE bez udziału komitetu,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji nr 1855/2006/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 8 ust. 3 decyzji nr 1855/2006/WE otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 9, oraz Parlament Europejski o wszystkich innych decyzjach w sprawie wyboru podjętych przez Komisję w celu wdrożenia niniejszej decyzji w ciągu dwóch dni roboczych od przyjęcia tych decyzji. Informacje te obejmują opisy i analizy otrzymanych wniosków, opis procedury oceny i wyboru, jak również listę projektów zaproponowanych do finansowania oraz projektów, które zostały odrzucone.”;

2) skreśla się art. 9 ust. 3.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 listopada 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 2

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące skutków niniejszej decyzji w terminie do dnia 25 czerwca 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. LE MAIRE

Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/976/WSiSW

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej i Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnym działaniem 98/428/WSiSW ⁽²⁾ Rada utworzyła Europejską Sieć Sądową, która wykazała swoją przydatność w ułatwianiu współpracy sądowej w sprawach karnych.

(2) Zgodnie z art. 6 Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽³⁾, udzielanie wzajemnej pomocy prawnej odbywa się przez bezpośrednie kontakty między właściwymi organami sądowymi. Ta decentralizacja wzajemnej pomocy prawnej jest obecnie szeroko wcielona w życie.

(3) Stopniowo wprowadzana w życie jest zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych. Nie tylko potwierdza ona ideę bezpośrednich kontaktów między właściwymi organami sądowymi, lecz także usprawnia procedury i nadaje im w pełni sądowy charakter.

(4) Wpływ tych zmian na współpracę sądową jeszcze się zwiększył w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej w latach 2004 i 2007. Z tej racji Europejska Sieć Sądowa jest jeszcze bardziej potrzebna niż w chwili jej utworzenia, i dlatego należy ją wzmocnić.

(5) Decyzją 2002/187/WSiSW ⁽⁴⁾ Rada utworzyła Eurojust w celu poprawy koordynacji i współpracy między właściwymi organami państw członkowskich. Decyzja 2002/187/WSiSW stanowi, że Eurojust ma utrzymywać uprzywilejowane stosunki z Europejską Siecią Sądową, oparte na konsultacji i komplementarności.

(6) Pięć lat współistnienia Eurojustu i Europejskiej Sieci Sądowej wykazało zarówno potrzebę utrzymania obydwu struktur, jak i konieczność wyraźniejszego określenia ich wzajemnych relacji.

(7) Wykładnia przepisów niniejszej decyzji nie powinna naruszać niezależności, jaką punkty kontaktowe mogą mieć w ramach prawa krajowego.

(8) Należy usprawnić współpracę sądową między państwami członkowskimi i w tym celu należy umożliwić punktom kontaktowym Europejskiej Sieci Sądowej i Eurojustu bezpośrednią i sprawniejszą komunikację przez bezpieczne połączenie telekomunikacyjne, ilekroć jest to potrzebne.

(9) Wspólne działanie 98/428/WSiSW powinno w związku z tym zostać uchylone i zastąpione niniejszą decyzją,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 2 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Utworzenie

Sieć sądowych punktów kontaktowych utworzona między państwami członkowskimi na mocy wspólnego działania 98/428/WSiSW, zwana dalej „Europejską Siecią Sądową”, działa nadal zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Skład

1. W skład Europejskiej Sieci Sądowej wchodzi – stosownie do przepisów konstytucyjnych, tradycji prawnych i wewnętrznej struktury każdego państwa członkowskiego – centralne organy odpowiedzialne za międzynarodową współpracę sądową oraz organy sądowe lub inne właściwe organy, którym powierzono szczególne obowiązki w ramach współpracy międzynarodowej.

2. Powołuje się co najmniej jeden punkt kontaktowy w każdym państwie członkowskim, zgodnie z jego wewnętrznymi przepisami i wewnętrznym podziałem obowiązków, przy czym zapewniane jest skuteczne działanie sieci na całym terytorium tego państwa.

3. Każde państwo członkowskie wyznacza – wybierając spośród punktów kontaktowych – korespondenta krajowego odpowiedzialnego za kontakty z Europejską Siecią Sądową.

4. Każde państwo członkowskie wyznacza korespondenta technicznego Europejskiej Sieci Sądowej.

5. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego punkty kontaktowe pełniły funkcje związane ze współpracą sądową w sprawach karnych oraz, aby dysponowały wystarczającą znajomością języka Unii Europejskiej innego niż jego język narodowy, tak, aby mogły się komunikować z punktami kontaktowymi w pozostałych państwach członkowskich.

6. Jeżeli w państwie członkowskim zostali wyznaczeni sędziowie łącznikowi, o których mowa we wspólnym działaniu Rady 96/277/WSiSW z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczącym podstaw dla wymiany sędziów łącznikowych w celu poprawy współpracy sądowej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej⁽¹⁾, i mają oni obowiązki analogiczne do zadań, które w art. 4 niniejszej decyzji wyznacza się punktom kontaktowym, sędziowie ci zostają powiązani z Europejską Siecią Sądową oraz uzyskują dostęp do bezpiecznego połączenia telekomunikacyjnego zgodnie z art. 9 niniejszej decyzji przez to państwo członkowskie, które wyznaczyło danego sędziego łącznikowego, zgodnie z procedurami, które określi to państwo członkowskie.

7. Komisja wyznacza punkt kontaktowy do spraw, które wchodzi w zakres jej kompetencji.

8. Europejska Sieć Sądowa dysponuje sekretariatem, który odpowiada za administrowanie siecią.

Artykuł 3

Sposób działania sieci

Europejska Sieć Sądowa działa w szczególności na trzy następujące sposoby:

- a) ułatwia nawiązywanie właściwych kontaktów pomiędzy punktami kontaktowymi w różnych państwach członkowskich, tak by mogły pełnić funkcje określone w art. 4;
- b) organizuje okresowe posiedzenia przedstawicieli państw członkowskich w trybie określonym w art. 5 i 6;
- c) stale dostarcza pewną ilość aktualnych informacji ogólnych, w szczególności za pomocą właściwej sieci telekomunikacyjnej i w trybie określonym w art. 7, 8 i 9.

Artykuł 4

Funkcje punktów kontaktowych

1. Punkty kontaktowe są aktywnymi pośrednikami mającymi ułatwiać współpracę sądową między państwami członkowskimi, szczególnie w działaniach skierowanych przeciwko poważnej przestępczości. Punkty kontaktowe są dostępne dla lokalnych organów sądowych i innych właściwych organów w swoim państwie członkowskim, punktów kontaktowych w pozostałych państwach członkowskich oraz lokalnych właściwych organów sądowych i innych właściwych organów w pozostałych państwach członkowskich oraz umożliwiają im nawiązywanie odpowiednich kontaktów bezpośrednich.

Jeżeli to konieczne, osoby pełniące funkcję punktów kontaktowych mogą na podstawie porozumienia między odpowiednimi administracjami wyjeżdżać na spotkania z punktami kontaktowymi innych państw członkowskich.

2. Punkty kontaktowe dostarczają informacji prawnych i praktycznych lokalnym organom sądowym w swoim państwie członkowskim, punktom kontaktowym w pozostałych państwach członkowskich i lokalnym organom sądowym w pozostałych państwach członkowskich, by mogły one przygotowywać skuteczne wnioski o współpracę sądową lub by usprawnić współpracę sądową w ogóle.

3. Na swoim odpowiednim szczeblu, w razie potrzeby we współpracy z europejską siecią szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości, punkty kontaktowe uczestniczą w organizowaniu i propagują organizację szkoleń na temat współpracy sądowej dla właściwych organów w swoich państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.1996, s. 1.

4. Korespondent krajowy, oprócz wykonywania zadań związanych z funkcją punktu kontaktowego, określonych w ust. 1–3, w szczególności:

- a) jest odpowiedzialny w swoim państwie członkowskim za kwestie związane z wewnętrznym działaniem sieci, w tym za koordynowanie wniosków o informacje i odpowiedzi na nie przedstawianych przez właściwe organy krajowe;
- b) jest główną osobą odpowiedzialną za kontakty z sekretariatem Europejskiej Sieci Sądowej, w tym uczestniczy w posiedzeniach, o których mowa w art. 6;
- c) na żądanie wydaje opinie w sprawie wyznaczania nowych punktów kontaktowych.

5. Korespondent techniczny Europejskiej Sieci Sądowej, który może również pełnić funkcje punktu kontaktowego określone w ust. 1–4, dopilnowuje, aby informacje dotyczące jego państwa członkowskiego, określone w art. 7, były dostarczane i aktualizowane zgodnie z art. 8.

Artykuł 5

Cel i miejsca plenarnych posiedzeń punktów kontaktowych

1. Plenarne posiedzenia Europejskiej Sieci Sądowej, na które zapraszane są co najmniej trzy punkty kontaktowe z każdego państwa członkowskiego, mają następujące cele:

- a) umożliwiać punktom kontaktowym wzajemne poznanie się i wymianę doświadczeń, szczególnie co do działania sieci;
- b) stanowić forum do dyskusji na temat praktycznych i prawnych problemów, jakie państwa członkowskie napotykają we współpracy sądowej, szczególnie pod względem wdrażania środków przyjętych przez Unię Europejską.

2. Odpowiednie doświadczenia gromadzone przez Europejską Sieć Sądową przekazuje się Radzie i Komisji jako materiał do dyskusji nad ewentualnymi zmianami legislacyjnymi i praktycznymi usprawnieniami w dziedzinie międzynarodowej współpracy sądowej.

3. Posiedzenia, o których mowa w ust. 1, organizuje się regularnie, przynajmniej trzy razy w roku. Raz w roku posiedzenie może się odbyć w siedzibie Rady w Brukseli lub w siedzibie Eurojustu w Hadze. Na posiedzenia organizowane w siedzibach Rady i Eurojustu zaprasza się dwa punkty kontaktowe z każdego państwa członkowskiego.

Inne posiedzenia mogą odbywać się w państwach członkowskich, tak by punkty kontaktowe wszystkich państw członkow-

skich mogły spotkać się z organami państwa członkowskiego będącego gospodarzem innymi niż jego punkty kontaktowe i by mogły odwiedzić te organy tego państwa członkowskiego, które odpowiadają za międzynarodową współpracę sądową lub zwalczanie niektórych form poważnej przestępczości. Punkty kontaktowe uczestniczą w tych posiedzeniach na własny koszt.

Artykuł 6

Posiedzenia korespondentów

1. Posiedzenia korespondentów krajowych Europejskiej Sieci Sądowej odbywają się okresowo – co najmniej raz w roku – na zasadzie *ad hoc*, w zależności od potrzeb członków sieci; uczestników zaprasza korespondent krajowy państwa członkowskiego sprawującego Prezydencję Rady, przy czym uwzględnia ono także życzenia państw członkowskich w sprawie spotkań korespondentów. Podczas tych posiedzeń omawia się w szczególności kwestie administracyjne związane z siecią.

2. Posiedzenia korespondentów technicznych Europejskiej Sieci Sądowej odbywają się okresowo – co najmniej raz w roku – na zasadzie *ad hoc*, w zależności od potrzeb członków sieci; uczestników zaprasza korespondent techniczny z państwa członkowskiego sprawującego Prezydencję Rady. Na posiedzeniach omawia się kwestie, o których mowa w art. 4 ust. 5.

Artykuł 7

Treść informacji rozpowszechnianych w obrębie Europejskiej Sieci Sądowej

Sekretariat Europejskiej Sieci Sądowej udostępni punktom kontaktowym i właściwym organom sądowym następujące informacje:

- a) pełne dane punktów kontaktowych w każdym państwie członkowskim, z ewentualnym objaśnieniem ich obowiązków na szczeblu krajowym;
- b) narzędzie informatyczne pozwalające organowi wnioskującemu lub wydającemu danego państwa członkowskiego ustalić, jaki organ w innym państwie członkowskim jest organem właściwym do przyjęcia i wykonania wniosku oraz orzeczeń w sprawie współpracy sądowej, w tym w odniesieniu do instrumentów wcielających w życie zasadę wzajemnego uznawania;
- c) zwięzłe prawne i praktyczne informacje dotyczące systemów sądowych i proceduralnych w państwach członkowskich;
- d) teksty odpowiednich aktów prawnych i – w odniesieniu do obowiązujących konwencji – teksty oświadczeń i zastrzeżeń.

Artykuł 8**Aktualizacja informacji**

1. Informacje rozpowszechniane w obrębie Europejskiej Sieci Sądowej są stale uaktualniane.

2. Każde państwo członkowskie samodzielnie odpowiada za sprawdzanie prawidłowości danych zawartych w systemie i, gdy tylko dane dotyczące jednego z czterech punktów określonych w art. 7 będą wymagać zmiany, za niezwłoczne powiadomienie sekretariatu Europejskiej Sieci Sądowej.

Artykuł 9**Narzędzia telekomunikacyjne**

1. Sekretariat Europejskiej Sieci Sądowej zapewnia stałą aktualizację strony internetowej, na której udostępniane są informacje, o których mowa w art. 7.

2. Do pracy operacyjnej punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej zostaje utworzone bezpieczne połączenie telekomunikacyjne. Koszty utworzenie bezpiecznego połączenia telekomunikacyjnego pokrywane są z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Utworzenie bezpiecznego połączenia telekomunikacyjnego umożliwia przepływ danych i wniosków w sprawie współpracy sądowej między państwami członkowskimi.

3. Bezpieczne połączenie telekomunikacyjne, o którym mowa w ust. 2, może być także wykorzystywane w bieżącej pracy korespondentów krajowych Eurojustu, korespondentów krajowych Eurojustu ds. terroryzmu, przedstawicieli krajowych Eurojustu i sędziów łącznikowych mianowanych przez Eurojust. Może ono być podłączone do należącego do Eurojustu zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, o którym mowa w art. 16 decyzji 2002/187/WSiSW.

4. Niniejszy artykuł nie wpływa na bezpośrednie kontakty między właściwymi organami sądowymi, określone w aktach o współpracy sądowej, np. w art. 6 Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Artykuł 10**Stosunki między Europejską Siecią Sądową a Eurojustem**

Europejska Sieć Sądowa i Eurojust utrzymują ze sobą uprzywilejowane stosunki, oparte na konsultacji i komplementarności, w szczególności jeżeli chodzi o stosunki między punktami kontaktowymi państwa członkowskiego, przedstawicielem krajowym Eurojust tego samego państwa członkowskiego oraz korespondentami krajowymi Europejskiej Sieci Sądowej i Eurojust. W celu zapewnienia skutecznej współpracy podejmuje się następujące środki:

a) Europejska Sieć Sądowa udostępnia Eurojustowi scentralizowane informacje wskazane w art. 7 oraz bezpieczne połączenie telekomunikacyjne utworzone na mocy art. 9;

b) punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej informują swojego przedstawiciela krajowego na podstawie analizy indywidualnych przypadków o wszelkich sprawach, do zajęcia się którymi Eurojust ma, ich zdaniem, lepsze warunki.

c) przedstawiciele krajowi Eurojustu mogą uczestniczyć w spotkaniach Europejskiej Sieci Sądowej na jej zaproszenie.

Artykuł 11**Budżet**

Aby Europejska Sieć Sądowa mogła wykonywać swoje zadania, budżet Eurojustu zawiera część związaną z działalnością sekretariatu Europejskiej Sieci Sądowej.

Artykuł 12**Terytorialny zakres stosowania**

Zjednoczone Królestwo powiadamia przewodniczącego Rady na piśmie o zamiarze zastosowania niniejszej decyzji do Wysp Normandzkich i Wyspy Man. Rada podejmuje decyzję w tej sprawie.

Artykuł 13**Ocena działania Europejskiej Sieci Sądowej**

1. Od dnia 24 grudnia 2008 r. Europejska Sieć Sądowa składa co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania na temat swojej działalności i zarządzania.

2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, Europejska Sieć Sądowa może także ujmować wszelkie problemy polityki prawnokarnej w Unii Europejskiej, które uwidoczniły się dzięki działalności Europejskiej Sieci Sądowej, oraz może proponować ulepszenia w zakresie współpracy sądowej w sprawach karnych.

3. Europejska Sieć Sądowa może także składać wszelkie sprawozdania lub przekazywać wszelkie inne informacje o jej działalności, o jakie może wystąpić Rada.

4. Począwszy od dnia 24 grudnia 2008, co cztery lata Rada przeprowadza ocenę działalności Europejskiej Sieci Sądowej na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję we współpracy z Europejską Siecią Sądową.

Artykuł 14**Uchylenie wspólnego działania 98/428/WSiSW**

Wspólne działanie 98/428/WSiSW zostaje niniejszym uchylone.

*Artykuł 15***Skuteczność**

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
R. BACHELOT-NARQUIN
Przewodniczący

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.